

Sions-liederen: bundel geestelijke liederen

<https://hdl.handle.net/1874/235578>

SIONS-
LIEDEREN.

BIBLIOTHEEK UNIVERSITEIT UTRECHT

3069 842 1

UITGEGEVEN DOOR DE VEREENIGING
STADSZENDING TE UTRECHT.

mm 2558

SIONS-LIEDEREN

BUNDEL GEESTELIJKE LIEDEREN
— BIJEENGEBRACHT DOOR —
E. B. COUVÉE — PREDIKANT

UITGEGEVEN DOOR DE VEREENIGING
STADSZENDING TE UTRECHT

FRYB · I · 100 · 10.45
BY 80 · 10.45
BY 100 · 10.40

Prijs per stuk	f 0.30
Bij 100 exemplaren	à - 0.27½

**Uitgaaf met begel. voor orgel of piano
in slap linnen band.**

Prijs per stuk	f 1.40
Bij 25 exemplaren	à - 1.15
Bij 50 exemplaren	à - 1.05

VOORWOORD.

Het geestelijk lied wil uitspreken, wat er leeft in de ziel, en wakker roepen, wat er mocht sluimeren.

Ervaring op eigen arbeidsveld gemaakt, dreef mij tot het bijeenbrengen van dezen bundel. Hoeveel goeds ook op dit gebied reeds gegeven werd, 't kon niet voldoen bij meer georganiseerden arbeid, waar bij zoo verschillende gelegenheden wordt gevraagd naar een lied. Wellicht zou deze bundel ook aan de behoefte van zoo menigen wijkarbeid kunnen voldoen.

De aangebrachte indeeling maakt het overzicht en de juiste keuze gemakkelijk.

Oud en nieuw werd saamgevoegd. Er zijn liederen, die hun echtheid bewezen en door geen nieuwe verdrongen konden worden. Liederer ook, nog jong geboren, maar die reeds burgerrecht in onze christelijke wereld kregen.

't Oor werd te luisteren gelegd, naar wat van verschillende windstreken tot ons kwam; niet alleen naar wat in Engeland, ook wat in Duitschland en in Frankrijk door de christenen gezongen wordt. Bij de vertaling werd getracht, zoo dicht mogelijk bij 't oorspronkelijk te blijven.

Een woord van hartelijken dank aan allen, die zoo bereid waren, mij te helpen bij dezen arbeid. Dank voor de welwillendheid, waarmede verscheidene Uitgevers toestemming verleenden tot het overnemen van hun liederen. Het Leger

des Heils liet mij bereidwillig toe, over te nemen, wat teruggevonden wordt onder de nos. : 32, 60, 64, 81, 85, 90, 92, 94, 95, 97, 101, 115, 116, 118, 119, 143, 144, 147, 148, 162, 164, 201, 202, 205, 209, 212, 228, 229, 254, 292, 304.

Met toestemming van de Nat. Chr. Geh.-Onth.-Vereen. werden overgenomen uit „Nieuwe Geloofs- en **Strijdzangen**” de nos. : 59, 83, 178, 210, 232, 234, 289, 293, 299, 310.

De Evangelische Gezangen-compagnie stond verscheidene Gezangen af, zooals het alphabetisch titelregister aanwijst.

Bij de voltooiing leg ik dezen bundel neer, aan de voeten van Hem, wiens liefde het loflied deed geboren worden, en die wacht naar het volkomen lied, uit een herboren schieping.

E. B. COUVÉE.

UTRECHT, Juli 1912.

LOFLIEDEREN EN GEBEDEN.

1. GROOTE GOD, U LOVEN WIJ!

1. Groote God, U loven wij,
Brengen U den roem en de eere;
Naadren met der englen rei
Voor Uw heilig aanschijn Heere!
Buigen needrig in het stof
En vermelden Uwen lof.
2. Koom' Uw Rijk van licht en vrèe
Als een zegen over de aarde,
Over de eilanden der zee,
Die Uw machtige arm vergaarde!
Laat de volken, na en veer,
Knielen voor Uw voetbank, Heer!
3. Aan den Heilgen Geest zij eer,
Eere zij aan God den Vader,
En aan Jezus, onzen Heer,
Heil'ge Drie, en Eén te gader!
Want Zijn goedertierenheid
Zal bestaan in eeuwigheid!

2. LOFPSALM.

1. Lof zij den Heer, den almachtigen Koning der eere,
Dat aard en hemel den lof Zijner glorie vermeerde,
Meng in 't geklank,
Ziel, uw aanbeddenden dank!
Zinge al wat ademt den Heere!
2. Lof zij den Heer, die de werelden dacht, en zij waren.
Die al de droplen geteld heeft der golvende baren.
Die met Zijn staf
Heerscht van uw wieg tot uw graf.
Psalmzinge uw hart met de snaren!

3. Lof zij den Heer, die uw bevende vrees zal beschamen,
 Noem Hem uw Vader, de kroon van Zijn heerlijke namen!
 Dwars door den dood,
 Neemt Hij u op in Zijn schoot!
 Looft Hem in eeuwigheid! Amen.

3. DANKT, DANKT NU ALLEN GOD.

<p>1. Dankt dankt nu allen God,
 Met blijde feestgezangen!
 Van Hem is 't heuglijk lot,
 Het heil, dat wij ontvangen.
 Hij ziet in Christus ons
 Altijd genadig aan,
 En heeft ons dag aan dag
 Met goedheid overlâan.</p> | <p>2. Hij, d'eeuwigrijke God,
 Wil ons reeds in dit leven
 Zijn vrede en heilgenot,
 Als aan Zijn kind'ren geven.
 Hij zal ons door Zijn Geest
 Vermeerd'ren licht en kracht.
 En ons uit allen nood
 Verlossen door Zijn macht.</p> |
|--|--|

3. Lof, eer en prijs zij God
 Door aller schepslen tongen
 Op Zijnen hemeltroon
 Aanbiddend toegezongen!
 Den Vader en den Zoon
 En ook den Heiligen Geest,
 Drieëenig God, die blijft,
 Wat Hij steeds is geweest.

4. EERE, EERE ZIJ DEN HEER.

1. Eere, eere zij den Heer;
 't Loflied rijze telkens weer! (bis)
 Al wat leeft moog' Hem nu prijzen!
 Groot als Hij de wereld schiep, (bis)
 Recht, als Hij in 't oordeel riep,
 Grooter in 't gena bewijzen.

2. Hij spreekt — en van 't werelrond
Klinkt uit duizendstem'gen mond, (*bis*)
Hem den lof, als Schepper, tegen.
En de sterren, zonder tal, (*bis*)
Strooit Hij in het gansch heelal
Als een fonkelenden regen.
3. Hij spreekt — en de zondaar vliedt,
Als hij zijne schulden ziet, (*bis*)
Die hij heeft voor God misdreven.
En van vreeze voor 't gericht, (*bis*)
Bergt hij zich het aangezicht,
En ontroert in heilig beven.
4. Hij spreekt — en de schuldenlast,
In 't geweten opgetast, (*bis*)
Wordt den zondaar gansch vergeven.
Vrede, diep als d'oceaan, (*bis*)
Doet nu 't hart in jubel slaan,
Voorsmaak van het eeuwig leven.
5. 't Duizendstemmig loflied klink'!
In aanbidding nederzink', (*bis*)
Dien Hij wou gena bewijzen;
Eere, eere zij den Heer! (*bis*)
't Loflied rijze altijd meer.
Al wat leeft moet nu Hem prijzen.

5. ONWANKELBAAR.

1. Gods trouwe wankelt niet!
En 't zal Hem nooit berouwen,
Wat Hij ons heeft beloofd.
Wat wankel of verkeer,
Lof zij den Heer! (4 maal)
Want Hij is onze God! (3 maal)
De Rots van ons vertrouwen.

2. Zijn liefde wankelt niet!
 Ja, tot in 't eind der tijden,
 Houdt Hij mij vast omvat.
 Wat wankel of beschaam,
 Looft nu Zijn naam! (4 maal)
 Want Hij is onze God! (3 maal)
 De Bron van ons verblijden.
3. Hij overwon den dood!
 Zijn macht zal mij bewaren.
 Grimt ook de hel mij aan,
 't Geloof vreest nimmermeer.
 Prijst nu den Heer! (4 maal)
 Want Hij is onze God! (3 maal)
 Een Toevlucht in gevaren.

6. HEILIG, HEILIG, HEILIG!

1. Heilig, heilig, heilig!
 De Heere Zebaôth!
 Heemlen en aarde verhalen
 Zijne macht, en grootheid en heerlijkheid.
 Heilig, heilig, heilig!
 De Heere Zebaôth!

7. PSALM 103.

1. Loof, loof den Heer, mijn ziel! met alle krachten;
 Verhef Zijn naam, zoo groot, zoo heilig te achten.
 Och, of nu al wat in mij is Hem prees!
 Loof, loof mijn ziel! den Hoorder der gebeden;
 Vergeet nooit één van Zijn weldadigheden,
 Vergeet ze niet: 't is God, die z'u bewees!

2. Loof Hem, die u, al wat gij hebt misdreven,
Hoeveel het zij, genadig wil vergeven,
Uw krankheên kent en liefderijk geneest;
Die van 't verderf uw leven wil verschoonen,
Met goedheid en barmhartigheên u kronen,
Die in den nood uw redder is geweest.
3. Zoo hoog Zijn troon moog' boven d' aarde wezen,
Zoo groot is ook voor allen, die Hem vreezen,
De gunst, waarmee Hij hen wil gadeslaan.
Zoo ver het west verwijderd is van 't oosten,
Zoo ver heeft Hij, om onze ziel te troosten,
Van ons de schuld en zonden weggedaan.
4. Geen vader sloeg, met grooter mededoogen,
Op teeder kroost ooit zijn ontfermend' oogen,
Dan Isrels Heer op ieder, die Hem vreest.
Hij weet, wat van Zijn maaksel zij te wachten;
Hoe zwak van moed, hoe klein wij zijn van krachten,
En dat wij stof, van jongs af, zijn geweest.
5. Gelijk het gras is ons kortstondig leven,
Gelijk een bloem, die, op het veld verheven,
Wel sierlijk pronkt, maar krachtloos is en teêr;
Wanneer de wind zich over 't land laat hooren,
Dan knakt haar steel, haar schoonheid gaat verloren;
Men kent en vindt haar standplaats zelfs niet meer.
6. Maar 's Heeren gunst zal over die Hem vreezen,
In eeuwigheid altoos dezelfde wezen:
Zijn trouw rust zelfs op 't late nageslacht,
Dat Zijn verbond niet trouweloos wil schenden,
Noch van Zijn wet afkeerig d'ooren wenden,
Maar die, naar eisch van Gods verbond, betracht.

8. PSALM 68.

1. Geloofd zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid!
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil;
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig, zalig leven.
Hij kan en wil en zal in nood,
Zelfs bij het naadren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.

2. Maar 't vrome volk, in U verheugd,
Zal huppelen van zielevreugd,
Daar zij hun wensch verkrijgen:
Hun blijdschap zal dan, onbepaald,
Door 't licht, dat van Zijn aanzicht straalt,
Ten hoogsten toppunt stijgen.
Heft Gode blijde psalmen aan:
Verhoogt, verhoogt voor Hem de baan;
Laat al wat leeft Hem eeren,
Bereidt den weg, in Hem verblijd,
Die door de vlakke velden rijdt,
Zijn naam is Heer der heeren.

3. Hoe groot, hoe vreeslijk zijt G' alom,
Uit Uw verheven heiligdom,
Aanbidlijk Opperwezen!
't Is Isrels God, die krachten geeft,
Van wien het volk zijn sterkte heeft.
Looft God: elk moet Hem vreezen.

9. PSALM 89.

1. 'k Zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheên;
Uw waarheid t' allen tijd vermelden door mijn reên;
Ik weet, hoe 't vast gebouw van Uwe gunstbewijzen,
Naar Uw gemaakt bestek in eeuwigheid zal rijzen;
Zoo min de hemel ooit uit zijnen stand zal wijken,
Zoo min zal Uwe trouw ooit wank'len of bezwijken.

2. Hoe zalig is het volk, dat naar Uw klanken hoort!
Zij wandlen, Heer, in 't licht van 't godlijk aanschijn voort;
Zij zullen in Uw' naam zich al den dag verblijden;
Uw goedheid straalt hun toe, Uw macht schraagt
[hen in 't lijden;
Uw onbezweken trouw zal nooit hun' val gedoogen,
Maar Uw gerechtigheid hen naar Uw woord verhoogen.

3. Gij toch, Gij zijt hun roem, de kracht van hunne kracht;
Uw vrije gunst alleen wordt d'eere toegebracht;
Wij steken 't hoofd omhoog, en zullen d'eerkroon dragen,
Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen;
Want God is ons ten schild in 't strijdperk van dit leven,
En onze Koning is van Isrels God gegeven.

10. GEZANG 3.

Wijze No. 9.

1. Wij loven U, o God! wij prijzen Uwen naam!
U eeuwig' Vader! U verheft al 't schepsel saam!
Zingt Serafs, Englen zingt! heft machten aan en tronen!
Onafgebroken rijz' uw lied op hooge tonen!
Gij driemaal heilig zijt Ge, o God der legerscharen!
Dat aard en hemel steeds Uw grootheid openbaren.

2. U looft d'Apostelschaar in heerlijkheid, o Heer!
 Profeten, Martelaars vermelden daar Uw eer.
 Door heel Uw Kerk wordt steeds, daarboven, hier beneden,
 In strijd en zegepraal, Uw groote naam beleden;
 Zij looft, o Vader! U, oneindig in vermogen,
 Onpeilbaar in verstand, onmeetbaar in meêdoogen.
3. U, Vader! U zij lof, op een' verhoogden toon!
 Lof Uwen eigenen, Uw' eengeboren Zoon!
 Lof Uwen Geest, die ons ten Trooster is gegeven,
 Ten Leidsman op den weg naar 't eeuwig zalig leven!
 U looft Uw Kerk alom, waar Gij die ook vergaarde,
 U loov' wat loven kan, in hemel en op aarde.
4. U, Christus onzen Heer, bekleed met Majesteit!
 U, 's Vaders eengen Zoon, zij lof in eeuwigheid!
 Het menschdom lag in schuld en vloek voor God verloren,
 Gij werdt, den mensch tot heil, uit eene maagd geboren,
 Gij hebt aan 't kruis voor ons den dood zijn macht
 [ontnomen,
 Zoo baandet G' ons den weg, om weêr tot God te komen.
5. Gij zit in heerlijkheid aan 's Vaders rechterhand,
 Totdat G' als Rechter eens de laatste vierschaar spant:
 Laat ons in geenen nood Uw bijstand ooit ontberen!
 Gij kocht ons met Uw bloed; blijf, Heiland! ons regeeren,
 Blijf ons, Uw erfenis, door Uwe macht bewaren,
 Wil, met Uw heiligen, ons voor Uwen troon vergaeren.
6. Wij zegenen, o Heer! Uw goedheid al den dag!
 Geef, dat eeuw in eeuw uit ons lied U loven mag,
 Geef, dat we bij Uw komst onstraflijk wezen mogen!
 Ontferm, ontferm U, Heer! toon ons Uw mededoogen!
 Op U steunt onze hoop, o God van ons vertrouwen!
 Zij worden nooit beschaamd, die op Uw goedheid bouwen.

11. GODS VADERLIEFDE.

1. 'k Buig mij, God der liefde, aanbiddend
Voor U neder in het stof.
Vul mijn hart met wederliefde
En mijn mond met Uwen lof.
'k Wil U prijzen in mijn leven,
'k Wil U zingen in mijn lied,
U die vaderlijk ontfermend
Op gevallen zondaars ziet.
2. Ook op mij ziet Ge in ontferming
Van mijn wieg, van moeders schoot,
Van mijn eerste schreden, neder;
God, wat is Uw liefde groot!
Hoe toch, hoe zal ik U prijzen,
Die mij eerst hebt liefgehad,
En mij trouw bleeft, waar ik ontrouw
U miskende en U vergat!
3. Ik vergat U — Gij gedacht mij;
Ik was verre — Gij nabij;
Toen ik zonde en wereld liefhad,
Ach, hoe lief nog hadt Gij mij!
Liefde, die 'k zoo laat gekend heb;
Onherroepelijk zijn zij heen
Al die jaren, die 'k met tranen
Voor Uw aanschijn nu beweën.
4. 'k Was verloren, maar Gij zocht mij,
Nimmer moede, nimmer mat.
Tot ik, afgemat en moede,
Heiland, aan Uw voeten zat;
Tot ik, aan den rand des afgronds,
In het smachten mijner ziel,
Door Uw hand teruggehouden,
Vader, in Uw armen viel.

5. O mijn ziel, maak groot den Heere
 En vermeld, wat Hij u deed!
 Zing de wondren van God's vrede,
 Nu ook gij van vrede weet.
 Zing de wondren van God's liefde,
 Die van wieg en kindsheid af,
 Trouw gebleven in het leven,
 Trouw zal houden over 't graf.

12. LIEFDE WAS HET.

1. Liefde was het, ontuitputt'lijk,
 Liefd' en goedheid, eindloos groot,
 Toen de Levensvorst op aarde,
 Tot ons heil Zijn bloed vergoot.
 Komt, laat ons Zijn liefde prijzen!
 God geeft vreugd en dankensstof.
 Eenmaal zingen wij voor eeuwig
 In den hemel Zijnen lof.
2. Rijd als Heerscher door de velden,
 Jezus, in Uw groote kracht;
 Niets, niets kan U tegenhouden,
 Zelfs de hel niet met haar macht.
 Voor Uw naam, zoo groot en heerlijk,
 Zinkt de vijand weg in 't niet;
 Heel de schepping, Heer, zal beven,
 Als zij U, haar Koning, ziet.

13. PSALM 33.

1. Zingt vroolijk, heft de stem naar boven,
 Rechtvaardigen, verheft den Heer:
 Het past oprechten God te loven,
 Zingt Zijnen grooten naam ter eer.

Prijst Hem in uw psalmen,
 Met de schoonste galmen;
 Roept Zijn weldaan uit!
 Laat de keel zich paren
 Aan de stem der snaren;
 Looft Hem met de luit!

2. Maar d'altoos wijze raad des Heeren
 Houdt eeuwig stand, heeft altoos kracht
 Niets kan Zijn hoog bevel ooit keeren;
 't Blijft van geslachte tot geslacht.
 Zalig moet men noemen
 Die hun Maker roemen
 Als hun Heer en God,
 't Volk, door Hem te voren
 Gunstig uitverkoren
 Tot zijn erv' en lot.
3. De groote Schepper aller dingen
 Ziet, uit het ongenaakbaar licht,
 Het gansch gedrag der stervelingen;
 Niets is bedekt voor Zijn gezicht.
 Uit Zijn vaste woning,
 Daar Hij heerscht als Koning,
 Daar Zijn lof, Zijn eer,
 Klinkt door al de bogen,
 Zien Zijn Godlijk' oogen,
 Op al 't menschdom neër.
4. Zijn machtig' arm beschermt de vromen,
 En redt hun zielen van den dood;
 Hij zal hen nimmer om doen komen,
 In duren tijd en hongersnood.
 In de grootste smarten,
 Blijven onze hartèn
 In den Heer gerust:
 'k Zal Hem nooit vergeten,
 Hem mijn helper heeten,
 Al mijn hoop en lust.

14. PSALM 65.

1. De lofzang klimt uit Zions zalen
 Tot U, met stil ontzag;
 Daar zal men U, o God, betalen
 Geloften dag bij dag:
 Gij hoort hen, die Uw heil verwachten,
 O Hoorder der gebeên!
 Dies zullen allerlei geslachten,
 Ootmoedig tot U treên.

2. Een stroom van ongerechtigheden
 Had d' overhand op mij;
 Maar ons weerspannig overtreden
 Verzoent en zuivert Gij.
 Welzalig, dien Gij hebt verkoren,
 Dien G' uit al 't aardsch gedruisch
 Doet naadren, en Uw heilstem hooren,
 Ja, wonen in Uw huis.

15. PSALM 72.

Wijze No. 14.

1. Ja! elk der vorsten zal zich buigen,
 En vallen voor Hem neer;
 Al 't heidendom Zijn lof getuigen,
 Dienstvaardig tot Zijn eer.
 't Behoeftig volk in hunne nooden,
 In hun ellend' en pijn,
 Gansch hulpeloos tot Hem gevloeden,
 Zal Hij ten redder zijn.

2. Nooddrufftigen zal Hij verschoonen;
 Aan armen, uit genâ,
 Zijn hulpe ter verlossing toonen;
 Hij slaat hun zielen gâ.

Als hen geweld en list bestrijden,
 Al gaat het nog zoo hoog,
 Hun bloed, hun tranen en hun lijden
 Zijn dierbaar in Zijn oog.

3. Zijn naam moet eeuwig' eer ontvangen;
 Men loov' Hem vroeg en spà:
 De wereld hoor', en volg' mijn zangen
 Met Amen, Amen, na!

16. PSALM 98.

1. Zingt, zingt een nieuw gezang den Heere,
 Dien grooten God, die wond'ren deed;
 Zijn rechterhand, vol sterkte en eere,
 Zijn heilige arm wrocht heil na leed.
 Dat heil heeft God nu doen verkonden;
 Nu heeft Hij Zijn gerechtigheid,
 Zoo vlekkeloos en ongeschonden,
 Voor 't heidendom ten toon gespreid.
2. Hij heeft gedacht aan Zijn genade,
 Zijn trouw aan Isrel nooit gekrenkt;
 Dit slaan al 's aardrijks einden gade,
 Nu onze God Zijn heil ons schenkt.
 Juich dan den Heer met blijde galmen,
 Gij gansche wereld! juich van vreugd;
 Zing vroolijk in verheven psalmen
 Het heil, dat d'aard in 't rond verheugt!
3. Laat al de stroomen vroolijk zingen,
 De handen klappen naar omhoog;
 't Gebergte, vol van vreugde, springen
 En huplen voor des Heeren oog!
 Hij komt, Hij komt om d'aard te richten,
 De wereld in gerechtigheid;
 Al 't volk, daar 't wreed geweld moet zwichten,
 Wordt in rechtmatigheid geleid.

17. PSALM 118.

Wijze No. 16.

1. Laat ieder 's Heeren goedheid loven,
 Want goed is d'Oppermajesteit;
 Zijn goedheid gaat het al te boven;
 Zijn goedheid duurt in eeuwigheid.
 Laat Isrel nu Gods goedheid loven,
 En zeggen: roemt Gods majesteit!
 Zijn goedheid gaat het al te boven;
 Zijn goedheid duurt in eeuwigheid!

2. De Heer is mij tot hulp en sterkte,
 Hij is mijn lied, mijn psalmgezang;
 Hij was het, die mijn heil bewerkte;
 Dies loof ik Hem mijn leven lang.
 Men hoort der vromen tent weergalmen
 Van hulp en heil ons aangebracht;
 Daar zingt men blij', met dankbre psalmen:
 Gods rechterhand doet groote kracht!

3. Dit is de dag, de roem der dagen,
 Dien Isrels God geheiligd heeft;
 Laat ons verheugd, van zorg ontslagen,
 Hem roemen, die ons blijdschap geeft.
 Och Heer! geef thans Uw zegeningen!
 Och Heer! geef heil op dezen dag!
 Och, dat men op deez' eerstelingen
 Een' rijken oogst van voorspoed zag!

4. Gij zijt mijn God, U zal ik loven,
 Verhoog en Uwe majesteit!
 Mijn God! niets gaat Uw' roem te boven;
 U prijz' ik tot in eeuwigheid!
 Laat ieder 's Heeren goedheid loven,
 Want goed is d'Oppermajesteit!
 Zijn goedheid gaat het al te boven;
 Zijn goedheid duurt in eeuwigheid!

18. PSALM 100.

1. Juich, aarde, juich alom den Heer!
Dient God met blijdschap, geeft Hem eer;
Komt, nadert voor Zijn aangezicht:
Zingt Hem een vroolijk lofgedicht.
2. De Heer is God; erkent dat Hij
Ons heeft gemaakt (en geenszins wij)
Tot schapen, die Hij voedt en weidt,
Een volk tot Zijnen dienst bereid.
3. Gaat tot zijn poorten in met lof,
Met lofzang in zijn heilig hof,
Looft Hem aldaar met hart en stem;
Prijsst Zijnen naam; verheerlijkt Hem!
4. Want goedertieren is de Heer!
Zijn goedheid eindigt nimmermeer:
Zijn trouw en waarheid houdt haar kracht,
Tot in het laatste nageslacht.

19. PSALM 105.

1. Looft, looft verheugd den Heer der Heeren!
Aanbidt Zijn naam en wilt Hem eeren;
Doet Zijne glorierijke daan
Alom den volkeren verstaan,
En spreekt met aandacht en ontzag,
Van Zijne wondren, dag aan dag.
2. Juicht, elk om strijd, met blijde galmen;
Zingt, zingt den Hoogsten vreugdepsalmen;
Beroemt u in Zijn' heilgen naam!
Dat die Hem zoeken nu te zaam
Hun hart vereenen tot Zijn eer,
En zich verblijden in den Heer!

3. Vraagt naar den Heer en Zijne sterkte;
 Naar Hem, die al uw heil bewerkte;
 Zoekt dagelijks Zijn aangezicht.
 Gedenk aan 't geen Hij heeft verricht,
 Aan Zijn doorluchte wonderdaan;
 En wilt Zijn straffen gadeslaan.
4. God zal Zijn waarheid nimmer krenken;
 Maar eeuwig Zijn verbond gedenken.
 Zijn woord wordt altoos trouw volbracht
 Tot in het duizendste geslacht.
 't Verbond met Abraham, Zijn vrind,
 Bevestigt Hij van kind tot kind.

20. PSALM 138.

1. 'k Zal met mijn gansche hart Uw eer
 Vermelden, Heer,
 U dank bewijzen;
 'k Zal U in 't midden van de goôn,
 Op hoogen toon,
 Met psalmen prijzen;
 Ik zal mij buigen op Uw eisch,
 Naar Uw paleis,
 Het hof der hoven,
 En om Uw gunst en waarheid saam,
 Uw grooten naam
 Eerbiedig loven.
2. Dan zingen zij, in God verblijd,
 Aan Hem gewijd,
 Van 's Heeren wegen:
 Want groot is 's Heeren heerlijkheid,
 Zijn Majesteit
 Ten top gestegen;

Hij slaat toch, schoon oneindig hoog,
Op hen het oog,
Die needrig knielen;
Maar ziet van ver met gramschap aan
Den ijden waan
Der trotsche zielen.

3. Als ik, omringd door tegenspoed,
Bezwijken moet,
Schenkt Gij mij leven:
Is t, dat mijns vijands gramschap brandt,
Uw rechterhand
Zal redding geven.
De Heer is zoo getrouw als sterk;
Hij zal Zijn werk
Aan mij volenden:
Verlaat niet, wat Uw hand begon,
O, Levensbron!
Wil bijstand zenden.

21. PSALM 134.

1. Looft, looft nu aller heeren Heer,
Gij, Zijne knechten, geeft Hem eer;
Gij, die des nachts Zijn huis bewaakt,
En voor Zijn dienst in ijver blaakt.
2. Heft uwe handen naar omhoog;
Slaat naar het heiligdom uw oog,
En knielt eerbiedig voor Hem neêr;
Looft, looft nu aller heeren Heer.
3. Dat 's Heeren zegen op u daal',
Zijn gunst uit Zion u bestraal':
Hij schiep 't heelal, Zijn naam ter eer.
Looft, looft dan aller heeren Heer.

22. PSALM 146.

1. Prijs den Heer met blijde galmen;
Gij, mijn ziel! hebt rijke stof.
'k Zal zoo lang ik leef mijn psalmen
Vroolijk wijden aan Zijn lof;
'k Zal, zoo lang ik 't licht geniet,
Hem verhoogen in mijn lied. (*bis*)

2. Zalig hij, die, in dit leven,
Jakobs God ter hulpe heeft;
Hij, die, door den nood gedreven,
Zich tot Hem om troost begeeft;
Die zijn hoop in 't hachlijkst lot
Vestigt op den Heer, zijn' God!

3. 't Is de Heer, wiens alvermogen
't Groot heeal heeft voortgebracht;
Die genadig uit den hoogen
Ziet, wie op Zijn' bijstand wacht,
En aan elk, die Hem verbeidt,
Trouwe houdt in eeuwigheid.

4. 't Is de Heer, die 't recht der armen,
Der verdrukten gelden doet;
Die, uit liefderijk erbarmen,
Hongerigen mildlijk voedt;
Die gevangnen vrijheid schenkt,
En aan hun ellende denkt.

5. 't Is de Heer, wiens mededoogen
Blinden schenkt het lieflijk licht;
Wie in 't stof lag neêrgebogen,
Wordt door Hem weêr opgericht.
God, die lust in waarheid heeft,
Mint hem, die rechtvaardig leeft.

6. 't Is de Heer van alle heeren,
 Zions God, geducht in macht,
 Die voor eeuwig zal regeeren,
 Van geslachte tot geslacht.
 Zion, zing uw' God ter eer;
 Prijs Zijn grootheid: loof den Heer.

23. LOFZANG.

1. U, heilig Godslam, loven wij;
 Gij hebt voor ons aan 't kruis geleden,
 Gij doet ons tot den Vader treden
 Als koningen en priesters, Gij!
 Gij, Heiland, kocht ons met Uw bloed,
 Dies brengen we U den dank en de eere
 En werpen we in aanbidding, Heere!
 Al onze kronen aan Uw voet.
 Halleluja! Amen, Amen.

24. LOF EN AANBIDDING.

1. Nu vall' alles te voet voor het Lam, dat geslacht werd,
 In Wiens bloed voor de Zijnen de losprijs gebracht werd.
 Aller koningen, englen en werelden Heer
 Zij de sterkte, de rijkdom, de dankzegging, de eer!

25. LOF ZIJ HET LAM.

1. Lam, dat geslacht zijt, U prijzen Gods englen!
 Dat menschen dan ook doen, wat 't englenkoor doet!
 Zou de aarde geen klank met hun lofzangen mengen?
 Niet de englen, maar wij zijn gekocht met Uw bloed!
 Ook wij, die gelooven,
 Wij willen U loven,
 Met d'englen daarboven!
 Lam, voor ons gelacht!

2. Nog zijn wij weinig; maak Gij ons tot velen;
 Heer Jezus, o red er nog duizenden meer!
 Tot ons komt Uw roep, ze den duivel t' ontstelen;
 Tot U keert het antwoord: wij willen het Heer!

26. GEZANG 96.

1. Halleluja, eeuwig dank en eere,
 Lof, aanbidding, wijsheid, kracht,
 Worde, op aard en in den hemel Heere!
 Voor Uw liefd' U toegebracht!
 Vader! sla ons steeds in liefde gade;
 Zoon des Vaders! schenk ons Uw genade;
 Uw gemeenschap, Geest van God!
 Amen! zij ons eeuwig lot!

27. KROONLIED.

1. Brengt diadeem en scepter aan
 Den Held zoo hoog geloofd,
 Bidt Christus als uw Koning aan,
 O, kroont Hem, kroont Hem, kroont Hem,
 Als aller Heer en Hoofd!
2. Die als Gods dienstknecht redding bracht,
 De hel haar prooi ontroofd,
 Hem is gegeven alle macht,
 O, kroont Hem, enz.
3. Die eens een kroon van doornen droeg,
 Op Zijn gezegend hoofd,
 Wien 't kruis de diepste wonden sloeg,
 O, kroont Hem, enz.
4. O, zondaars, wien door Jezus' bloed
 Genade wordt beloofd,
 Genezing voor uw krank gemoed,
 O, kroont Hem, enz.

5. Gij volken komt van heinde en veer!
 En buigt voor Hem uw hoofd,
 Komt huldigt, huldigt Hem als Heer,
 O, kroont Hem, enz.

28. PRIJST ZIJNEN NAAM.

1. Jezus te zien! in de hemelsche vreugd,
 't Land, waar geen rouw is, geen droefheid of pijn,
 O, hoe mijn ziel reeds van ver zich verheugt!
 Dat zal mijn eeuwige blijdschap daar zijn!
 Lof zij den Heer! Prijst Jezus' Naam! (*bis*)
 Dicht aan Zijn zij heerscht de dood nimmermeer.
 Looft Hem nu, hemel en aarde te zaam!
2. Als 'k in de schaar der verlostten mag staan,
 't Loflied mee aanhef, zoo lieflijk en rein,
 En dan heel dicht aan Zijn zijde mag gaan,
 Dat zal mijn vreugde voor eeuwig daar zijn,
 Lof zij den Heer, enz.
3. Zalige vreugd, als 'k mijn dierbren ontmoet,
 Weervind in kleedren, als lichtglans zoo rein;
 Kostbaarste schat van al 't hemelsche goed,
 Zal mij de glimlach van Jezus toch zijn.
 Lof zij den Heer, enz.

29. KROONT HEM MET GOUDEN KROON.

1. Kroont Hem met gouden kroon,
 Het Lam op Zijnen troon!
 Hoor, hoe het hemelsch loflied schalt
 Ter eere van den Zoon.
 Ontwaak mijn ziel! en zing
 Om Hem, die voor u stierf;
 En prijs Hem, die voor d' eeuwigeën,
 Uw zaligheid verwierf.

2. Kroont Hem, den Vredevorst,
 Wiens macht eens heerschen zal
 Van pool tot pool; en 't vrede op aard
 Klink' over berg en dal.
 Zijn rijk zal eindloos zijn;
 Om zijn doorboorden voet
 Spreidt dan de roos van 't Paradijs
 Haar geuren, altijd zoet.
3. Kroont Hem, der eeuwen Vorst!
 Der tijden machtig' Heer,
 Als Schepper onuitsprekelijk hoog,
 Ziet Hij vol liefde neer.
 Heil U, Verlosser, heil!
 Die ons gestorven zijt.
 Uw lof zal nooit een einde zijn
 Tot in all' eeuwigheid. Amen.

30. OOG EN HART NAAR BOVEN.

1. Oog en hart naar boven, God is in ons midden,
 Laat ons diep in 't stof aanbidden!
 God is tegenwoordig, alles in ons zwijge,
 Dat Zijn stem gehoor verkrijge.
 Wie Hem mint, wie Hem vindt,
 Sla zijn oogen neder,
 Geev' zijn hart Hem weder.
2. God is tegenwoordig, Wien in 't licht daarboven,
 Dag en nacht de cherubs loven.
 „Heilig, heilig, heilig!” jublen Hem ter eere
 Dag en nacht de engelsfeeren.
 Heer, ons lied, smaad het niet,
 Waar ook wij, geringen,
 U ons Hallel zingen.

3. Wij verzaken willig, voor Uw troon getreden,
 Al des werelds ijdelheden.
 't Zondig eigen willen, lichaam, ziel en leven,
 't Zij geheel aan U gegeven.
 U alleen, anders geen!
 Onzen God en Heere,
 U zij eeuwig eere.
4. Maak mij recht eenvoudig, stil in den gebede,
 Diep vervuld van Uwen vrede!
 Maak mij rein van harte, dat ik Uwe klaarheid
 Schouwen moog in geest en waarheid!
 Los van 't stof, vol van lof,
 Wil ik opwaarts zweven,
 Om in U te leven!
5. Kom hier binnen wonen! Laat mijn hart Uw schatten
 Als een heiligdom omvatten!
 Gij, gij zijt niet verre: louter ziel en zinnen,
 Tot zij U volmaakt beminnen!
 Waar ik ga, zit of sta,
 Laat mij aan Uw voeten,
 Heer, Uw blik ontmoeten!

31. BREEK ONS HET BROOD DES LEVENS.

1. Breek ons het brood des levens!
 Uw goedheid, Heer,
 Is nimmer moè des gevens.
 Verzaad ons weer!
 De waarheid en genade,
 Die in U woont,
 Word' uit de heilge bladen
 Aan ons getoond.

2. Gij, die met weinig brooden
 De schare voedt,
 Die met haar duizend nooden
 Tot U zich spoedt,
 Zie hoe wij ons vereenen
 Hier om Uw woord,
 Gij zendt niet ledig henen
 Wie naar U hoort.
3. Gij zijt de bron van 't leven,
 Gij 't hemelsch brood,
 Gij, die U hebt gegeven
 In onzen dood.
 Wil ons geloof versterken,
 Dat vaak nog vreest,
 En in ons 't goede werken
 Door woord en Geest.
4. Gij zegent Uwe boden,
 Opdat zij gaan
 Om tot Uw heil te nooden,
 Wie verre staan.
 Geef ons, dat wij, gedreven
 Door liefde's kracht,
 Doen deelen in Uw leven
 Wat nog versmacht.

32. GEPREZEN ZIJ DES HEILANDS NAAM!

1. Geprezen zij des Heilands naam!
 Knielt englen voor Hem neer! (*bis*)
 Bereidt voor Hem een diadeem,
 En kroont Hem, kroont Hem, kroont Hem,
 En kroont Hem, kroont Hem
 En kroont Hem, aller Heer.

2. Laat Hem op aard door elk geslacht
Aanbidding, lof en eer
En majesteit zijn toegebracht,
En kroont Hem, aller Heer!
3. Gij Serafs in de heerlijkheid,
Zingt zangen Hem ter eer,
Prijst Zijne macht en majesteit
En kroont Hem, aller Heer!
4. Gij, nog met zonde en schuld belaân,
Werpt u voor Jezus neer,
Neemt Hem als uwen Redder aan
En kroont Hem als uw Heer!

33. HET GEBED DES HEEREN.

Onze Vader, die daar zijt in de hemelen, Uw naam worde geheiligd. Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede, Gelijk in den hemel alzoo ook op d'aarde. Geef ons heden ons daaglijksch brood. En vergeef ons onze schulden gelijk wij vergeven onzen schuldenaren. En leid ons niet in verzoe-king, maar verlos ons van den booze. Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, in der eeuwigheid. Amen.

34. ALLES BEZIELENDE.

1. Alles bezielende,
Zie mij hier knielende,
U roep ik aan!
Alles behoudende,
Nimmer veroudende!
Leid mijn bestaan. | <ol style="list-style-type: none"> 2. Stoffjes, die wemelen,
D'aard' en de hemelen
Prijzen U saam'.
Leven verwekkende,
Zegen verstrekkende,
Heer is Uw naam. |
|---|---|

<p>3. Rusteloos zwervende,
Dagelijks stervende
Menschen zijn wij;
Zelf d'eeuwig levende,
't Leven ons gevende
Heer, die zijt Gij.</p> | <p>4. O Gij, d'Oneindige!
Neig tot den eindige
Gunstig uw oor!
Alles bezielende!
Zie op den knielende;
Hoor en verhoor!</p> |
|---|---|

35. EERENKONING.

1. Eerenkoning,
In Uw woning
Buig ik mij ootmoedig neer.
'k Breng niets mede
Dan de bede,
Die ik opzend keer op keer;
Laat U vinden, (bis)
Door het kind des stofs, o Heer!

2. Heer, verhoor mij!
Niets bekoort mij
Dan Uw liefdemacht alleen.
Daarop bouwde ik
En vertrouwde ik
Ook als alles duister scheen,
Laat U vinden, (bis)
Trek mijn harte naar U heen!

3. In mijn nooden,
Kom 'k gevloten
Heer, tot U met al mijn smart;
Met Uw handen
Scheur de banden
Van den angst, die mij benart.
Laat U vinden, (bis)
Want naar U verlangt mijn hart.

4. De ijdelheden,
 Hier beneden,
 Daar de wereld zich mee vleit,
 Zijn maar smarte,
 Daar mijn harte
 Haakt alleen naar de eeuwigheid!
 Laat U vinden, (*bis*)
 Zoon van God, ik ben bereid.

36. DANKGEBED.

1. Wij treden met beden vol danken en loven
 Voor 's Heeren aanbiddelijk aangezicht,
 Hij zendt ons Zijn hulp en troost van boven,
 In nood Zijn bijstand, in duister Zijn licht.
2. Om 't wonder der Eeuwige Liefde te eeren
 Buigt zich onze ziel in het stof voor God.
 Moog' immer ons hart Zijn gunst begeeren,
 Wier zegen geeft ons het zaligste lot.
3. Ach, dat t'allen tijd Uw almachtig erbarmen
 Ons als Uwe kind'ren door 't leven leid',
 Tot veilig wij zijn in 's Vaders armen,
 Door Zijn genâ voor den hemel bereid.

37. PSALM 25.

1. Heer, ai! maak mij Uwe wegen,
 Door Uw woord en Geest bekend.
 Leer mij, hoe die zijn gelegen,
 En waarheen G'Uw treden wendt.
 Leid mij in Uw waarheid; leer
 IJfrig mij Uw wet betrachten;
 Want Gij zijt mijn heil, o Heer!
 'k Blijf U al den dag verwachten.

2. Denk aan 't vaderlijk meêdoogen,
Heer, waarop ik biddend pleit;
Milde handen, vriendlijk' oogen
Zijn bij U van eeuwigheid.
Sla de zonden nimmer gâ,
Die mijn jongheid heeft bedreven;
Denk aan mij toch in genâ,
Om Uw goedheid eer te geven.

3. 's Heeren goedheid kent geen palen;
God is recht, dus zal Hij door
Onderwijzing hen, die dwalen,
Brenge in het rechte spoor;
Hij zal leiden 't zacht gemoed
In het effen recht des Heeren;
Wie Hem needrig valt te voet
Zal van Hem Zijn wegen leeren.

4. Gods verborgen omgang vinden
Zielen, daar Zijn vrees in woont;
't Heilgeheim wordt aan Zijn vrinden,
Naar Zijn vreêverbond, getoond.
D'oogen houdt mijn stil gemoed
Opwaarts, om op God te letten;
Hij, die trouw is, zal mijn' voet
Voeren uit der boozen netten.

38. PSALM 119.

1. Welzalig zijn de oprechten van gemoed,
Die ongeveinsd des Heeren wet betrachten;
Die Hij op 't spoor der godsvrucht wandlen doet:
Welzalig die, bij dagen en bij nachten,
Gods wil bepeinst en Hem als 't hoogste goed,
Van harte zoekt met ingespannen krachten.

2. Och schonkt Gij mij de hulp van Uwen Geest!
 Mocht die mij op mijn paan ten leidsman strekken!
 'k Hield dan Uw wet, dan leefd' ik onbevreesd:
 Dan zou geen schaamt' mijn aangezicht bedekken,
 Wanneer ik steeds opmerkend waar' geweest,
 Hoe Uw geboon mij tot Uw liefde wekken.
3. Waarmede zal de jongeling zijn pad,
 Door ijdelheên omsingeld, rein bewaren?
 Gewis als hij het houdt naar 't heilig blad.
 U zoekt men hart; mijn oog blijft op U staren:
 Laat mij van 't spoor in Uw geboon vervat,
 Niet dwalen, Heer; laat mij niet hulploos varen.
4. Leer mij, o Heer! den weg door U bepaald,
 Dan zal ik dien ten einde toe bewaren;
 Geef mij verstand met godlijk licht bestraald;
 Dan zal mijn oog op Uwe wetten staren;
 Dan houd ik die, hoe licht mijn ziel ook dwaalt;
 Dan zal zich 't hart met mijne daden paren.
5. Gun leven aan mijn ziel, dan looft mijn mond
 Uw trouwe hulp: stier mij in rechte sporen:
 Gelijk een schaap heb ik gedwaald in 't rond,
 Dat onbedacht zijn' herder heeft verloren.
 Ai! zoek Uw' knecht, schoon hij Uw wetten schond;
 Want hij volhardt naar Uw geboon te hooren.

39. ACH, BLIJF MET UW GENADE!

1. Ach, blijf met Uw genade,
 Heer Jezus, ons nabij,
 Opdat ons nimmer schade
 Des vijands heerschappij.
2. Woon met Uw levenswoorden,
 Verlosser! bij ons in;
 En trek ons met de koorden
 Van Uwe zondaarsmin.

3. Ach, blijf ons met Uw zegen
Nabij, schatrijke Heer!
En zend op onze wegen.
Uw kracht en goedheid neer.
4. Ach, neem ons in Uw hoede,
Gij, onverwinbaar Held,
En weer des Satans woede
En 's werelds boos geweld.

40. ZEGEN OOK MIJ.

1. Heer! ik hoor van rijken zegen,
Dien Gij uitstort, keer op keer;
Laat ook van dien milden regen
Dropp'len vallen op mij neer!
Ook op mij, ook op mij;
Dropp'len vallen, ook op mij!
2. Ga mij niet voorbij, o Vader,
Zie, hoe mij mijn zonde smart.
Trek mij met Uw koorden nader,
Stort Uw liefd' ook in mijn hart;
Ook in mij, ook in mij,
Stort Uw liefde ook uit in mij!
3. Wil me, o Heiland! niet voorbijgaan,
Doe mij leven U nabij;
Zie mij zuchtend aan Uw zij staan;
Roept Gij andren, roep ook mij.
Ja ook mij, ja ook mij,
Roept Gij andren, roep ook mij.
4. Heil'ge Geest, wil niet voorbijgaan:
Gij geeft blinden de oogen weêr;
Wil, o, wil nu bij mij stilstaan,
Werk in mij met kracht, o Heer!
Ook in mij, ook in mij,
Werk ook door Uw kracht in mij!

5. Liefde Gods, zoo rein, zoo krachtig,
 Bloed van Jezus, rijk en vrij,
 Gods genade sterk en machtig,
 O, verheerlijk U in mij!
 Ook in mij, ook in mij!
 O, verheerlijk U in mij!
6. Ga mij niet voorbij, o Herder,
 Maak mij gansch van zonden vrij.
 Vloeit de stroom van zegen verder;
 Zegen andren, maar ook mij.
 Ja ook mij, ja ook mij;
 Zegen andren, maar ook mij!

41. BLIJF BIJ MIJ, HEER!

1. Heer, blijf bij mij als 't avondrood verkwijnt,
 De schaduw donkert en geen licht meer schijnt,
 Geen hulp meer daagt of troost in mijn verdriet,
 Troost der verlaat'nen, o-begeef mij niet.
2. Als in zijn eb vloeit 's levens snel getij;
 De kracht en 't schoon der jonkheid gaan voorbij;
 Verwelking en verval is, wat men ziet.
 Gij, die Dezelfde blijft, verlaat mij niet!
3. Ik vrees geen kwaad; zoo mij Uw hand geleidt,
 Dan kwelt geen last, geen traan heeft bitterheid;
 Het graf zelfs of de dood verschrikt mij niet:
 Ik zegewier, als Gij me Uw bijstand biedt.
4. Houdt Gij mijn brekend oog op 't kruis gericht,
 Dan glimlacht door het duister nog Uw licht,
 Des levens ijdele schaduw wijkt ter zij
 Voor 's hemels licht, blijft Gij mij slechts nabij.

42. VADER, U BIDDEN WIJ.

1. Vader, U bidden wij,
 Wie anders staat ons bij,
 Als onze hulp niet Gij
 Ontfermend zijt.
 't Is voor ons enkel nacht,
 Maakt niet Uw liefdemacht
 Ons zwakken door Uw kracht
 Bestand in strijd.

KOOR: Vader, U naad'ren wij
 Met smeekgebeën
 Helper in nood zijt Gij,
 Ja, Gij alleen.

2. Hoe dor mijn pad soms schijn,
 Hoe vol van angst en pijn,
 Gij wilt mijn Vader zijn!
 Dat zegt m' Uw woord.
 Neen, Gij die 't al gebiedt,
 Begeeft, verlaat ons niet;
 Gij hebt, wie op U ziet,
 Altijd verhoord.
3. Vermeer ons Uw gena;
 Wie trotsch U wedersta,
 Hoe fel de worst'ling ga,
 Gij overwint.
 't Gevaar zij dreigend groot,
 Nooit liet Ge in angst en nood
 En banden van den dood,
 Uw kind alleen.

43. BENEDICITE.

1. Iederen morgen
 Wilt Ge ons verzorgen,
 Keert Uwe trouw en goedheid weer!
 Hemelsche Vader,
 Tot Wien ik nader,
 • Zend mij ook nu Uw zegen neer!

2. Hemelsche gaven,
 Kunnen slechts laven,
 't Hunkren der ziel, die U bemint.

Deel nu ons mede
 Hemelschen vrede,
 Dien 't hart in Uw gemeenschap vindt.

3. Door Uw genade
 Weer alle schade,
 Die mijne ziel verderven kon.
 Trek mij U nader,
 Heilige Vader,
 Zoo ooit de wereld 't hart mij won.

44. OUD-TESTAMENTISCHE ZEGENBEDE.

De Heer zegne ons! De Heer behoede ons!
 Zijn aanschijn lichte over ons! Hij zij ons genadig!
 Hij verheffe Zijn aangezicht over ons en geve ons vrede,
 Hij geve ons vrede.

45. APOSTOLISCHE ZEGENBEDE.

De genade des Heeren Jezus Christus
 En de liefde des Vaders
 En de gemeenschap des Heiligen Geestes zij met ons allen,
 Met ons allen, Amen.

46. PSALM 84.

1. Hoe lieflijk, hoe vol heilgenot,
 O Heer, der legerscharen God,
 Zijn mij Uw huis en tempelzangen!
 Hoe branden mijn genegenheên,
 Om 's Heeren voorhof in te treên!
 Mijn ziel bezwijkt van sterk verlangen!
 Mijn hart roept uit tot God, Die leeft,
 En aan mijn ziel het leven geeft.
2. Welzalig hij, die al zijn kracht
 En hulp alleen van U verwacht,
 Die kiest de welgebaande wegen.

Steekt hen de heete middagzon
 In 't moerbeidal; Gij zijt hun bron,
 En stort op hen een' milden regen,
 Een regen, die hen overdekt,
 Verkwikt, en hun tot zegen strekt.

3. Zij gaan van kracht tot kracht steeds voort;
 Elk hunner zal, in 't zalig oord
 Van Zion, haast voor God verschijnen.
 Let, Heer der legerscharen! let
 Op mijn ootmoedig smeekgebed!
 Ai! laat mij niet van druk verkwijnen!
 Leen mij een toegenegen oor,
 O Jakobs God! geef mij gehoor!

4. Want God, de Heer, zoo goed, zoo mild,
 Is t' allen tijd' een zon en schild;
 Hij zal genade en eere geven;
 Hij zal hun 't goede niet in nood
 Onthouden, zelfs niet in den dood,
 Die in oprechtheid voor Hem leven.
 Welzalig, Heer, die op U bouwt,
 En zich geheel aan U vertrouwt.

47. ZEGEN VAN GODS WOORD.

1. Gij gaaft ons, Heer, een rijken zegen,
 In 't Evangelie van Uw Zoon;
 O laat Zijn woord op 't hart ons wegen;
 „Wees van mijn kruis de blijde boôn!”
 Leer ons in zegeningen zaaien,
 Opdat we in zegeningen maaien.

2. Steun hen, die aan de verre stranden
 Als vredeboden eenzaam staan;
 Zijn zij vermoeid, beur op hun handen,

Versterk hun knieën onder 't gaan.
 Zij werken, Heer, op Uwen akker,
 Roep door hun stem de dooden wakker.

3. Wij hooren, Heer, van Uw erbarmen,
 Waarmee Gij heidnen tot U trekt,
 En voelen ons het hart verwarmen,
 Door 't nieuwe leven, dat Gij wekt.
 Och, dat Uw Geest dat leven schrage,
 Opdat het rijpe vruchten drage!

48. ZIE, O JEZUS, ONS BIJEEN.

1. Zie, o Jezus, ons bijeen,
 Om ons door Uw woord te stichten
 Dat Uw Geest ons kracht verleen',
 Om ons naar Uw wil te richten;
 Laat geen aardsche zorg ons krenken,
 Nu we aan 't hemelsch heilgoed denken.
2. Heer! verlicht ons zwak verstand,
 Nog met nevelen omtogen;
 Schenk, op reis naar 't vaderland,
 Uwe kracht ons uit den hooge;
 Zoo de mensch iets goeds zal werken,
 Moet Gij Zelf hem daartoe sterken!
3. Glans van 's Vaders heerlijkheid!
 Licht van Licht, uit God geboren!
 Maak ons tot Uw dienst bereid!
 Open hart en mond en ooren!
 Onze beden, onze zangen
 Wil die, Heer! in gunst ontvangen!

49. VAN BOVEN MOET ALLES KOMEN.

1. Van boven moet het alles komen,
 Wat leven wekt en leven voedt,
 Van boven zijn de regenstroomen,

- De morgendauw en zonnegloed,
 En hooger nog dan dauw en regen
 Ontspringt de bron van eeuwgen zegen. } *bis.*
2. Van boven moet het alles vlieten,
 Wat lager opwelt, heeft geen kracht;
 Wat hier bestendig op zal schieten,
 Moet eerst van boven zijn gebracht!
 Begiet uw bloemen, plant uw boomen, } *bis.*
 De wasdom moet van boven komen.
3. Van boven dalen goede gaven,
 Volmaakte giften naar beneên;
 Ach, waarom in den grond te graven?
 Van boven komt het heil alleen!
 Wat wroet g'in 's aardrijks ingewanden? } *bis.*
 Daar boven zijn de milde handen.
4. Ja! boven moet het heerlijk wezen,
 Want daar komt zooveel schoons vandaan!
 De Heiland, uit het graf verreezen,
 Is ons naar boven voorgegaan!
 Daarheen dan hart en hand geheven! } *bis.*
 Die Hem gelooft, heeft eeuwig leven.

50. DE HEILSBELOFTE.

1. De dorre vlakte der woestijnen
 Zal zich verblijden eindeloos;
 De zandzee zal herschapeu schijnen,
 Want bloeien zal zij als een roos.
 Van heilige vreugde zal zij beven,
 Doortinteld van een heerlijk leven,
 Dat nimmermeer verwelken zal.
 Zij zal de wonderen des Heeren
 Aanschouwen en Zijn grootheid eeren
 Met jubelend triomfgeschal.

2. Versterkt dan nu de slappe handen,
En zet hem vast, den wanklen voet!
Zeg tot die zucht in pijn en banden:
„Vreesachtige, heb goeden moed!
De Redder nadert ten gerichte:
Van Zijn aanbidlijk aangezichte
Straalt waarheid en barmhartigheid.
Hij zal uw lijden u vergelden,
De boeien breken, die u knelden,
Hij, die u uit het diensthuis leidt!”

 3. Dan ziet het oog des blindgeboren'
Uw schepping in heur zomergloor;
Dan dringen tot des dooven ooren
Uw goddelijke oraaklen door.
De kreuple zal van vreugde springen,
De sprakelooze tong zal zingen,
Hozannaas menglend tot Uw lof;
En stroomen levend water spreiden
Hun zilvren beekjes door de heiden,
Zoo frisch als eens in Edens hof!

 4. Daar wemelen geen schrikgedrochten,
Daar rukt geen felle woudleeuw aan,
Terwijl des Heeren vrijgekochten
Bij duizenden naar Sion gaan.
Zij jubelen in blijde reiën,
Zij kronen 't hoofd met groene meiën,
Een eeuwge blijdschap is hun kroon.
Zij voelen zich van Gods geslachte:
Verstomd is nu de laatste klachte,
En — alle kommer weggevloën!
-

AANBIEDEN EN AANNEMEN DES HEILS.

51. GEZANG 199.

1. Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doôn!
En Christus zal over u lichten!
Zoo wekt u, zoo dringt u, als Broeder, Gods Zoon,
Eer Hij u als Rechter komt richten.
Ontwaak en sta op, het gevaar is zoo groot;
Wie kiest, o verdwaasde! voor 't leven den dood.
2. Ontwaak, gij die slaapt in de zonde, met spoed!
De nacht is zoo lang reeds verdwenen;
Het licht der genade, met blijdschap begroet,
Heeft d'aarde reeds eeuwen beschenen;
En grootsch is uw roeping, en heilig uw taak,
En d'uren zijn weinig: ontwaak dan! ontwaak!
3. Sta op uit de dooden, o zondaar! en leef!
Dat Christus dan over u lichte!
Sta op uit de dooden, o zondaar! of beef
Voor God en het jongste gerichte!
Nog wekt u de Heiland, en nog is er raad;
Sta op uit de dooden! 't Is spoedig te laat.

52. WAAK OP.

1. Waak nu op! waak nu op!
Onbekeerd, verloren hart,
Val uw God te voet en zeg Hem
Hoe u thans de zonde smart.
Laat de schuld uw hart verbreken
Roep tot Hem, om Hem gena te smeeken,
Waak nu op! (*bis*)
2. Aarzelt niet. (*bis*)
Spoedig is uw tijd voorbij.
God's genade toeft niet immer;
Heden is zij u nabij.

Vlied tot Jezus, grijp Zijn handen,
Eer de dood u kluistert in zijn banden.
Aarzelt niet! (*bis*)

3. Jezus roept. (*bis*)

Werp u weenend aan Zijn hart!
Al uw schuld wou' Hij verzoenen,
Door Zijn diepe lijdenssmart,
Die Zijn ziel in 't graf deed zinken.
Zalig, die Zijn levend water drinken!
Jezus roept. (*bis*)

53. PSALM 139.

1. Niets is, o Oppermajesteit;
Bedeckt voor Uw alwetendheid,
Gij kent me, Gij doorgrondt mijn daan,
Gij weet mijn zitten en mijn staan;
Wat ik beraad of wil betrachten,
Gij kent van verre mijn gedachten.
2. Doorgrond m', en ken mijn hart, o Heer!
Is 't geen ik denk niet tot Uw eer?
Beproof m', en zie of mijn gemoed
Iets kwaads, iets onbehoorlijks voed';
En doe mij toch met vaste schreden
Den weg ter zaligheid betreden.

54. GEZANG 83.

1. God, enkel licht,
Voor wiens gezicht
Niets zuiver wordt bevonden,
Ziet ons bevekt,
Met schuld bedekt,
Misvormd door duizend zonden. | 2. Der sterren pracht
Is bij Hem nacht,
Hoe hel zij schitteren mogen:
En wij belaân
Met euveldaân,
Wat zijn wij in Zijn oogen? |
|---|---|

<p>3. Heer! waar dan heen?
Tot U alleen,
Gij zult ons niet verstooten;
Uw eigen Zoon
Heeft tot Uw' troon
Den weg ons weêr ontsloten.</p> | <p>4. Ja, Amen! ja,
Op Golgotha
Stierf Hij voor onze zonden;
En door Zijn bloed
Wordt ons gemoed
Gereinigd van de zonden.</p> |
|--|---|

55. PSALM 42.

1. 't Hijgend hert der jacht ontkomen,
Schreeuwt niet sterker naar 't genot
Van de frissche waterstroomen,
Dan mijn ziel verlangt naar God.
Ja, mijn ziel dorst naar den Heer.
God des levens, ach, wanneer
Zal ik naad'ren voor Uw oogen;
In Uw huis Uw naam verhoogen?

2. Maar de Heer zal uitkomst geven,
Hij, die 's daags Zijn gunst gebiedt;
'k Zal in dit vertrouwen leven,
En dat melden in mijn lied.
'k Zal Zijn' lof, zelfs in den nacht,
Zingen, daar ik Hem verwacht,
En mijn hart, wat mij moog' treffen,
Tot den God mijns levens heffen.

3. O mijn ziel! wat buigt g' u neder?
Waartoe zijt g'in mij ontrust?
Voed het oud vertrouwen weder;
Zoek in 's Hoogsten lof uw lust;
Want Gods goedheid zal uw' druk
Eens verwisslen in geluk.
Hoop op God; sla 't oog naar boven;
Want ik zal Zijn' naam nog loven.

56. PSALM 130.

1. Uit diepten van ellenden,
Roep ik, met mond en hart,
Tot U, die heil kunt zenden;
O, Heer! aanschouw mijn smart.
Wil naar mijn smeekstem hooren;
Merk op mijn jammerklacht,
Verleen mij gunstige ooren,
Daar 'k in mijn druk versmacht.

2. Zoo Gij in 't recht wilt treden,
O Heer! en gadeslaan
Onz' ongerechtigheden;
Ach! wie zal dan bestaan?
Maar neen, daar is vergeving
Altijd bij U geweest;
Dies wordt Gij, Heer! met beving,
Recht kinderlijk gevreesd.

3. Hoopt op den Heer, gij vromen:
Is Israël in nood,
Er zal verlossing komen;
Zijn goedheid is zeer groot:
Hij maakt' op hun gebeden,
Gansch Israël eens vrij
Van ongerechtigheden:
Zoo doe Hij ook aan mij!

57. 'T SMALLE PAD.

1. Zalig hij, die 't smalle pad,
Dat ten leven voert, wil loopen,
Die, hoe ook vermoeid en mat,
Op des Heeren hulp blijft hopen.
Zalig wie den loop begint,
Bidt en strijdt en overwint!

2. Wie getrouw is tot den dood
Zal God overrijk beloonen,
Wie de wereldvreugd ontvlood
Met Zijn overwinning kronen.
Naar die zege over 't graf
Hijgt, die zich aan Christus gaf.

3. Neem ons in Uw armen, Heer!
Moede zijn wij van het strijden,
Ach, de storm verschrikt ons zeer,
Wil ons met Uw licht verblijden.
Sterker nog dan graf en dood
Is des levens morgenrood.

4. Medepelgrims, 't hoofd omhoog!
Zie, nog zet ge uw moede schreden
Op 't woestijnpad, dor en droog.
Maar de strijd is haast volstreden.
En in zwakheid wordt volbracht
Jezus Christus' groote kracht!

58. PSALM 81.

1. Zingt nu blij te moe
't Machtig Opperwezen
Eenen lofzang toe,
Om ons heilgenot
Worde Jakobs God
Met gejuich geprezen.
 3. Maar Mijn volk wou niet
Naar Mijn stemme hooren;
Israël verliet
'Mij en Mijn geboôn;
't Heeft zich and're goôn,
Naar zijn' lust, verkoren. | <ol style="list-style-type: none"> 2. Opent uwen mond,
Eischt van mij vrijmoedig
Op mijn trouw verbond:
Al wat u ontbreekt,
Schenk Ik, zoo gij 't smeekt,
Mild en overvloedig.
 4. Och! had naar Mijn raad,
Zich Mijn volk gedragen!
Och! had Israels zaad
Op Mijn effen paân
IJvrig willen gaan,
Naar Mijn welbehagen! |
|---|--|

59. WAT ZOEKT UW HART?

1. Wat zoekt uw hart te midden van de zonde,
 Wat wacht uw ziel van 't ijdel zingenot?
 Daar wordt geen rust, geen ware vreugd gevonden,
 Al wat uw hart behoeft, vindt gij in God!
 O, gaat niet voort met dartel na te jagen
 Het klatergoud, waarvan de glans verdwijnt,
 Maar laat uw ziel naar hemelvreugde vragen,
 Naar 't eeuwig heil, dat nimmer taant of kwijnt. } bis
2. Staat heden stil, want God klopt aan uw harte,
 Opdat gij niet in 's boozen strik verdwaalt;
 Geeft plaats dien Vriend, die eens, als Man van smarte,
 Ook voor uw ziel den losprijs heeft betaald.
 O, doolt niet voort, maar hoort toch naar het fluistren
 Van Zijnen Geest, die tot Zijn vrede u dringt;
 God bracht u hier, om naar Zijn stem te luistren, } bis
 Tot gij met ons van hemelvreugde zingt.

60. WAT ZULT GIJ DOEN?

1. Wat zult zonder Christus gij doen,
 Als de dag van het oordeel genaakt,
 Waarop elk wacht het loon,
 Als hij staat voor Gods troon?
 Wat zult zonder Christus gij doen?
 Wat zult gij doen? (bis)
 Wat zult zonder Christus gij doen?
2. Wat zult zonder Christus gij doen,
 Wanneer de eeuwigheid aanbreekt voor u.
 Als gij komt tot 't gericht,
 Met het oordeel in 't zicht?
 Wat zult zonder Christus gij doen?

3. Wat zult zonder Christus gij doen,
Gij, die weet, hoe de Heiland u mint?
Maar gij weest Hem steeds af,
Die Zijn bloed voor u gaf.
Wat zult zonder Christus gij doen?
4. Wat zult zonder Christus gij doen,
Als de doodsengel kwam dezen nacht
En gij God dan ontmoet,
Niet gewasschen in 't bloed?
Wat zult zonder Christus gij doen?

61. ROEP GOD AAN.

1. „O, roep Mij aan!” zoo klinkt Gods stem van boven,
„O, roep Mij aan in 't bitterst lot,
Ik zal u redden en gij zult Mij loven,
O, roep Mij aan: Ik ben uw God!” } bis.
2. O, roep Hem aan! nog eer de zielsverderver
Uw hart in donkerheid doet gaan,
O, kom tot Hem, gij arme, moede zwerver, } bis.
O, roep Hem aan, o, roep Hem aan.
3. O, roep Hem aan, en Hij zal u verhooren,
Want ook voor u heeft Hij 't volbracht.
Vlucht nu tot Hem, gij moogt Hem toebehooren, } bis.
Hij redt u door Zijn liefdemacht.
4. Neen, niemand kan, als Jezus, u bevrijden,
Van zondelast en slavernij.
Hij zal u op den weg des levens leiden, } bis.
O, roep Hem aan, Hij maakt u vrij.

62. WAAR IS RUST?

1. Ik heb door de wereld gezworven;
O, wat is zij schoon en groot!
En toch vond mijn hart geen ruste
In alles, wat zij mij bood.

2. De menschen heb ik zien zwoegen,
Zij zochten, maar vonden niet.
Hun arbeid, hun hunkrend jagen,
Bracht moeite en zielsverdriet.
3. Zij zochten langs vele paden,
't Geluk steeds in geld of eer;
Zij kwamen met zorg beladen
En 't hart onbevredigd weer.
4. En toch is er rust en vrede,
Voor 't arme, vermoeide hart.
Deelt allen die tijding mede:
De Heiland geneest uw smart!
5. Er is heeling voor uwe wonden,
Bij 't kruishout van Golgotha.
Daar droeg Hij uw schuld en zonden;
O, sla Hem aanbeddend ga!

63. BIJNA BEWOGEN.

1. „Bijna bewogen”, door 't heilig woord,
„Bijna getrokken”, door 't liefdekoord;
Maar 't harte zegt in spijt
Van schier doorstreden strijd:
„Tot meer gelegen tijd,
Laat, Heer, mij rust!”
2. „Bijna bewogen!” broeder besluit!
„Bijna getrokken!” neen stel niet uit!
„Hebt heden gij Gods Woord
Uit Jezus' mond gehoord,
Wanneer 't uw hart bekoort,
Haast u tot Hem.
3. „Bijna bewogen!” De Bruigom komt!
„Bijna getrokken!” Uw mond verstomt,
Geen „bijna” troost of baat,

Als de oordeelsure slaat.
De Koning zegt: „te laat,
't Is nu te laat!”

64. WAAROM NIET NU?

1. Bedroef den Geest Gods nu niet meer;
Sluit de oogen langer niet voor 't licht;
Verhard u niet, kom tot den Heer!
Gij woudt gered zijn; waarom niet nu? (*bis*)
2. Wellicht is dit uw laatste kans;
Verwerp niet 't aanbod van gena!
Nu is de tijd, — God noodt u thans:
Gij woudt gered zijn; waarom niet nu? (*bis*)
3. Vol meelij dringt Gods Geest u nog;
Beantwoordt gij Zijn liefde dus?
Verlaat uw eigen wegen toch!
Gij woudt gered zijn; waarom niet nu? (*bis*)
4. „Die tot Mij komt”, luidt 's Heeren Woord,
„Dien werp ik geenszins uit!” dus kom,
Eer gij voor 't laatst die roepstem hoort!
Gij woudt gered zijn; waarom niet nu? (*bis*)

65. KORT IS DE TIJD!

1. Kort is de tijd! (*bis*)
En lang de lange eeuwigheid.
O, mensch laat dit uw ziel doordringen,
Bedenk het toch vóór alle dingen.
Kort is de tijd! (*bis*)
En lang de lange eeuwigheid.
2. Stel toch niet uit! (*bis*)
Tot straks de deur zich voor u sluit.
Ontwaak en laat gena u leeren.

Uw redding, dat is Gods begeeren.
 Stel toch niet uit! (*bis*)
 Tot straks de deur zich voor u sluit.

3. Neem Jezus aan. (*bis*)
 Hij heeft zooveel voor u gedaan.
 Zijn hart klopt u vol liefde tegen,
 Hij kroont u met een eeuwgen zegen,
 Neem Jezus aan. (*bis*)
 Hij heeft zooveel voor u gedaan.
4. Geef Hem de hand. (*bis*)
 Hij brengt u naar het Vaderland.
 De Heer wijst uwe ziel niet buiten
 Zijn hand wil u de deur ontsluiten.
 Geef Hem de hand. (*bis*)
 Hij brengt u naar het Vaderland.

66. WAAK NU OP.

1. Waak nu op! Waak nu op!
 Richt den blik omhoog!
 O, arm hart, blijf toch niet slapen
 Aan des afgronds steilen rand!
 Ziet gij niet die klove gapen?
 Jezus zelf reikt u de hand!
 Hoor het toch! Heden nog!
 Richt den blik omhoog!
 Waak nu op! Waak nu op! } *bis*
 Richt den blik omhoog!
2. Grijp nu moed! Grijp nu moed!
 Alles wordt nog goed,
 Als gij komt tot Hem gevloten,
 Met uw schuldenlast zoo groot;
 Die ook heden u komt nooden
 't Leven aanbiedt voor den dood.

Vraag naar Hem! Volg Zijn stem,
 Alles wordt nog goed.
 Grijp nu moed! Grijp nu moed! } bis
 Alles wordt nog goed.

67. HET BETERE LAND.

1. Waarheen, Pelgrims, waarheen gaat gij?
 't Oog omhoog en hand in hand?
 Wij gaan op des Konings roepstem,
 Naar ons huis en vaderland.
 Over bergen en door dalen
 Gaan wij naar de blijde zalen, (bis) } bis
 Van Gods huis, in 't Vaderland.
2. „Storm en duisternis bedreigt u;
 Zijt daartegen gij bestand?”
 Waarom zou ons harte vreezen
 Wandlend aan des Heeren hand?
 Jezus zelf zal voor ons strijden,
 En door storm en nacht ons leiden (bis) } bis
 Naar Gods huis in 't Vaderland.
3. „Zegt ons, pelgrims, wat verwacht gij
 Als uw deel aan 't beetre strand?”
 Koningskroon en priesterkleeding
 Wacht ons uit des Heilands hand.
 God, den Heilgen, Ongezienen,
 Zullen wij met de eng'len dienen, (bis) } bis
 In der eng'len huis en land.
4. „Pelgrims, zegt ons, mogen wij ook
 Met u trekken naar dat land?”
 Komt, weest welkom, volgt ons allen,
 't Oog omhoog en hand aan hand.
 Bij der eng'len vreugdezangen,
 Zal ons Jezus zelf ontvangen, (bis) } bis
 In Gods huis in 't Vaderland.

68. NIET ZONDER U.

1. Uw oog ziet alle dagen,
Zoo vriendelijk, Heer, mij aan,
Dan schijnt het mij te vragen,
Of 'k zonder U kan gaan.

KOOR: Mijn God, 'k kan U niet derven,
'k Wil eeuwig d'Uwe zijn.
In leven en in sterven,
Ik d'Uwe en Gij de mijn'!

2. 'k Zag op der wereld paden
Haar ijdele vreugd vergaan.
Zij kan geen ziel verzaden,
Uw kruis alleen blijft staan.
3. 'k Werd vaak door angst bevangen,
Als mij de Satan sloeg.
Nu houdt Hij mij omvangen,
Die mijne zonden droeg.
4. 'k Heb nu maar één begeeren,
Uw beeld te zijn altijd.
Aan anderen te leeren,
Den weg tot heerlijkheid.

69. DE NAAM JEZUS.

1. Daar ruischt langs de wolken een lieflijke naam,
Die hemel en aarde vereenigt te zaam,
Geen naam is er zoeter en beter voor 't hart,
Hij balsemt de wonden en heelt alle smart.
Kent gij, kent gij dien naam nog niet?
Dien naam draagt mijn Heiland, mijn lust en mijn lied.

2. Dien naam is naar waarheid mijn Jezus ook waard,
Want Hij kwam om zalig te maken op aard.
Zoo lief had Hij zondaars, dat Hij voor hen stierf,
Genade bij God door Zijn zoenbloed verwierf.
Kent gij, kent gij, dien Jezus niet?
Die om ons te redden, den hemel verliet?

3. Eens buigt zich ook alles voor Jezus in 't stof,
En d'englen zij zingen voortdurend Zijn lof.
O, mochten w'om Jezus verheerlijkt eens staan,
Dan hieven wij juichend den jubeltoon aan:
Jezus, Jezus, Uw naam zij d'eer,
Want Gij zijt der menschen en engelen Heer!

70. DOE MIJ OPEN.

1. Ik zoek, o zondaar, uw behoud;
Ik zie uw zuchten en uw lijden.
Maar om u hiervan te bevrijden,
Is 't noodig, dat gij Mij vertrouwt.
'k Sta aan de deur nu van uw harte,
Ik ben uw Redder en uw Heer;
'k Breng blijdschap u in plaats van smarte,
Wilt gij niet oopen, dezen keer?

2. Gij weet, bewogen met uw lot,
Heb 'k Mij geheel voor u gegeven.
Zal er geen plaats zijn in uw leven
Voor uwen Koning en uw God?
Hoe menig' avond in uw leven,
Klopt' Ik vergeefs, nu kom Ik weer!
Ik wil u rust en blijdschap geven;
Wil Mij toch oopen dezen keer.

3. Zegt gij — 'k Heb U niet noodig nu —
Ach, spoedig komen duistre nachten,
Wil toch mijn liefde niet verachten,

'k Wil alles, alles zijn voor u!
Met vleuglen vliegt de tijd daar henen,
Waarin g'u afkeert van Mijn Woord.
Met bittere tranen zult gij weenen,
Wanneer g'eens klopt, en niemand hoort.

4. Verlangt uw hart nog niet naar Mij,
Welnu, gehoorzaam in vertrouwen,
Uw komen zal u nooit berouwen,
Kom dan, hoe koud uw hart ook zij.
'k Sta aan de deur nog van uw harte,
Ik ben uw Heiland en uw Heer;
'k Breng blijdschap u in plaats van smarte,
Wil eindlijk oopen dezen keer!

71. GEZANG 39.

1. Jezus neemt de zondaars aan!
Roept dit troostwoord toe aan allen,
Die van 's levens rechte baan
Op den dwaalweg zijn vervallen.
't Rechte pad leert Hij hen gaan;
Jezus neemt de zondaars aan.
2. Geen genade zijn wij waard;
Maar in d'Evangeliebladen
Heeft ons God Zijn gunst verklaard;
Dat wij, hoe met schuld beladen,
Dan geloovig tot Hem gaan!
Jezus neemt de zondaars aan!
3. Als een herder wil Hij trouw
't Schaaap, in een woestijn aan 't dwalen,
Daar 't zich zelf verliezen zou,
Van den doolweg wederhalen,
Brengen op de rechte baan:
Jezus neemt de zondaars aan!

4. Komt gij allen, komt tot Hem!
Zondaars, komt! wat zou u hindren?
Jezus roept u, hoort Zijn stem,
Hij maakt zondaars tot Gods kindren:
Vrij moogt gij tot Jezus gaan;
Jezus neemt de zondaars aan!
5. O! dit geeft mij nieuwen moed
Bij de grootheid van mijn zonden.
Door Zijn godlijk offerbloed
Heeft Hij mijn rantsoen gevonden:
Nu kan ik er vast op gaan,
Jezus neemt de zondaars aan.
6. Jezus neemt de zondaars aan,
Mij ook heeft Hij aangenomen,
Mij den hemel opgedaan;
'k Mag vertrouwend tot Hem komen;
'k Juich dan, zelfs aan 't eind der baan:
Jezus neemt de zondaars aan!

72. KEER WEER.

1. Zijt gij in den vreemde, 2. O, slechts diepe ellende,
Verre weggevloën? Is daar ginds uw loon,
Hoor nu 's Vaders roepstem: Kwelt uw ziel en lichaam,
Mijn zoon, Mijn zoon! Mijn zoon, Mijn zoon!

Koor: 's Vaders liefde wacht u, Kind, Hij mint u teer,
Kom vlucht in Zijn armen! Keer weer, keer weer!

3. Moede, alleen gelaten,
Lijdt gij smaad en hoon,
O, gij smacht naar ruste,
Mijn zoon, mijn zoon.
4. Kind, gij blijft de Mijne,
Zijt gij M'ook ontvloën.
'k Blijf u steeds beminnen,
Mijn zoon, Mijn zoon.

73. KOMT HEDEN.

1. Hoort de roepstem van uw Vader,
Keert terug toch, komt naar huis!
Blijft niet verre, komt nu nader,
Vrijspraak wacht u bij het kruis.

Koor: O, komt nu! Hij roept u!
Wacht niet! 't heil is u bereid.
O, komt nu, Hij roept u!
't Is de dag der zaligheid.

2. Hebt gij niet reeds lang gezworven,
Levend in het vreemde land?
Hoort, het heil is u verworven,
Ziet, uw God reikt u de hand.
3. Spreekt uw Heiland van uw zonden,
Openbaart Hem al uw leed;
Bij Hem wordt de rust gevonden,
Bij Hem, die uw schuld voldeed.

74. VERLOREN KIND.

1. Verloren kind, o zeg, waarom
Dooft gij in het vreemde land nog om?
Uw Heiland roept: kom toch tot Mij,
Kom, wie daar wil, komt allen vrij!
2. Ja, elk die wil, die kome vrij,
Want geen verdwaalde weigert Hij,
Hij noodigt vriendlijk allen uit,
Geen zondaar, dien Hij buitensluit.
3. Het levend water reikt Hij u,
Kom dorstige ziel, kom nader nu,
De bron ontspringt voor u, voor mij,
Al wie daar dorst heeft, kome vrij.

75. NOG IS ER PLAATS.

1. Nog is daar plaats! Het feest in 's Konings zaal
Is toebereid; ook u wacht Zijn onthaal.
Hoort het, hoort het, nog is er plaats voor u!
2. Het daglicht daalt, de vale schemer groeit,
Toeft langer niet, als ware uw voet geboeid;
Hoort het, hoort het, nog is er plaats voor u!
3. De bruiloftszaal stroomt voller met elk uur,
Nog is er plaats, maar 't wachten kort in duur;
Hoort het, hoort het, nog is er plaats voor u!
4. Nog is er plaats, nog is de toegang vrij,
En noodigt u uw Koning: „Kom tot Mij!”
Hoort het, hoort het, nog is er plaats voor u!
5. O, kom nu, kom, en vrees, dat niet de Heer
Tot u ook zeg: „Voor u geen plaatse meer!”
Vreeslijk vonnis: voor u geen plaats, te laat!

76. WIJD OPEN.

1. Open staan de gouden poorten,
Wijd geopend dag en nacht,
Open voor de trouwe pelgrims,
Wien ginds plaats en eere wacht.
God heeft ons zijn woord gegeven,
't Heilswoord, voor alle eeuwen waar;
Open staan de gouden poorten,
't Eind van ons geloof is dáár!

KOOR: Hier is 't wand'len in de schaduw,
Ginds in lichtglans hel en klaar,
Zien wij wijd de poorten open;
't Eind van ons geloof is dáár,

2. Als ons hart in rouw gebroken,
 Moedloos zich met tranen drenkt,
 Kan 't ons zijn, of 's Heeren engel
 Fluistrend ons naar boven wenkt.
 Ziet, dan scheuren zich de wolken,
 En in lichtglans zien wij 't waar:
 Open staan de gouden poorten,
 't Eind van ons geloof is dáár!
3. Zalig, zalig, wie gelooven!
 Als de laatste hoop vergaat,
 Toont hun Jezus 's Vaders woning,
 Die in Hem ons open staat.
 't Sterven leidt hen tot het leven,
 Maakt het aan hun harten waar:
 Open staan des hemels poorten,
 't Eind van ons geloof is dáár!

77. KLOPT!

1. Al is eng ook de poort,
 Zie toch draagt zij een woord,
 Geschreven in letters van goud;
 En de moede, die 't leest,
 Hoort, verkwikt naar den geest
 Een woord van gena en behoud.

Koor: Klop, klop, klop is des Heiland gebod,
 Klop in geloove hier aan.
 Klop, klop, klop, en wie klopt in geloof,
 Ziet de deure zich open gedaan.

2. Komt, vermoeden, spoedt voort,
 Als de rust u bekoort,
 Uw Jezus heeft plaats u bereid.
 Komt, gebrooknen van kracht,
 Waar Zijn vrede u verwacht,
 Als voorsmaak der rust, die u beidt.

3. Gij, die buigt onder rouw,
Komt op 't woord van Zijn trouw,
En leest, wat Zijn vinger hier schreef;
Wat u neerboog in smart,
Hier is trooste voor 't hart,
Dat rouwe naar Golgotha dreef.

78. DE OPEN POORT.

1. Ik zie een poort wijd open staan,
Waardoor het licht komt stroomen
Van 't kruis, waar 'k vrij'lijk heen mag gaan,
Om vrede te bekomen.

Koor: Genade Gods, 'zoo rijk en vrij!
Die poort staat open ook voor mij,
Voor mij, voor mij, staat open ook voor mij.

2. Die open poort laat d' ingang vrij
Aan wie komt binnenvlieden;
Aan rijk en arm, aan u en mij
Komt Jezus vrede bieden.
3. Die open poort leidt tot Gods troon,
Ga door; laat niets u hindren;
Neem op uw kruis, aanvaard de kroon,
Die God biedt aan Zijn kindren.
4. In 't hemelrijk, voor Jezus' troon
Daar leidt het kruis tot zegen,
Daar dragen wij voor kruis, een kroon,
Door Jezus' bloed verkregen.

79. DE KLOPPENDE HEILAND.

1. Hoort gij niet het kloppen van Jezus aan de deur,
Hoort gij niet Zijn roepstem? Stelt Hem niet te leur!
Laat Hem toch niet wachten, zondaars draalt niet meer!
Geeft Hem biddend 't antwoord: „Kom nu in, o Heer!”

Koor: Kloppend, kloppend staat Hij daar.
 Kloppend, kloppend, hoort er naar!
 Kloppend, kloppend, vriendlijk dringt Zijn stem
 Laat Hem nu in, geeft uw hart aan Hem.

2. Klopte niet uw Heiland van af uw vroegste jeugd?
 Hield Hij u niet staande midden in uw vreugd?
 Laagt gij krank ter neder, ook toen klopte Hij,
 En vraagt in deez' ure: „Hebt g'ook plaats voor mij?”
3. Nog hoort gij het kloppen, ja, nog roept Jezus u!
 Laat uw Heiland binnen, o vertrouwt Hem nu!
 Nog is er genade! Zondaars toeft niet meer!
 Hoort toch in deez' ure 't kloppen van uw Heer!

80. KOMT TOT DE WAATREN.

1. Hoort gij de bron der genade niet klaatren,
 Stemme des levens, zoo rijk en zoo vrij?
 „Alle gij dorstigen, komt tot de waatren!
 Blijft niet van verre, komt allen tot Mij!”

Koor: Komt tot de waatren, komt tot de waatren,
 Dorstigen drinkt! Neemt allen om niet!
 Hoort gij den stroom des levens niet klaatren!
 Die aan der eeuwen Rots ontvliet.

2. Waant u niet rijk, uw geluk niet bestendig!
 Ziet bij Gods licht, hoe gij arm zijt en blind.
 Maar hoe ook schuldig, bedorven, ellendig,
 Komt tot dien Helper, Hij maakt u Gods kind.
3. Komt tot de waatren, den stroom van erbarmen!
 Komt zonder geld, om te ontvangen om niet.
 Zulken juist noodt Hij, ellendigen, armen,
 Wien in hun nooden Zijn rijkdom Hij biedt.

81. KOMT TOT HEM.

1. Komt, gij allen, die vermoeid zijt
 En beladen, komt tot Hem.
 Jezus wacht om u te redden;
 Luistert naar Zijn liefdestem
 Hij is machtig, (*bis*)
 Hij is willig, komt tot Hem! } *bis.*
2. Laat de vrees u niet weerhouden,
 Dat gij veel te zondig zijt;
 Zoo ge uw zonden wilt helijden,
 Is tot redden Hij bereid.
 Komt dan, zondaars! (*bis*)
 Komt tot Hem, zooals gij zijt! } *bis.*
3. Komt, gij allen, die geboeid zijt
 In der zonde slavernij;
 Nimmer kunt ge u zelf bevrijden;
 Slechts de Heiland maakt u vrij.
 Zondeslaven, (*bis*)
 Jezus stierf voor u en mij. } *bis.*
4. O gedenkt, wat bange smarten
 Jezus leed voor uw behoud!
 Hoe Hij ook om uwe zonden
 Werd genageld aan het hout
 Vliedt dan tot Hem! (*bis*)
 Slechts in Hem is uw behoud! } *bis.*

82. DE GROOTE REDDER.

1. De groote Redder is nabij,
 De liefdevolle Jezus;
 Zijn stem reeds maakt van vreeze vrij,
 O hoor het woord van Jezus.

- Koor: Zoetste toon van 't serafslied,
 Klank, die vrede en hope biedt,
 Is Uw naam dat woord ons niet,
 Jezus, dierbre Jezus?
2. „Vergeven is uw zondeschild“,
 Zegt reddend tot u Jezus;
 Omdat Hij alles heeft vervuld,
 Wacht u de kroon bij Jezus.
3. Dat arm en rijk, dat oud en jong,
 Zich paar in 't lied voor Jezus;
 Hem roem, die 't pleit voor ons voldong,
 Den Zaligmaker Jezus!
4. Eens loven aarde en hemel saam,
 Verloste en engel, Jezus;
 Hun eeuwig loflied meldt Uw naam,
 En dien alleen, Heer Jezus!

83. KOMT ALLEN.

1. Komt allen, bedrukten, gebrook'nen van hart,
 Komt, zielen, gepijnigd, gefolterd door smart,
 Komt, ziet op uw Heiland, daar staat Hij gereed,
 Met liefde in Zijn hart en met bloed aan zijn kleeid.
2. Komt, zondaars, van 't juk van den Satan vermoeid,
 Gij prooi van den Booze, in zijn keet'nen geboeid,
 Hoe vreeslijk de macht van dien sterken ook zij,
 De Heer, die u noodigt, is sterker dan hij.
3. Geen afgrond zoo diep, waar Zijn hand niet uit redt,
 Geen bede om genâ, waar Zijn oor niet op let,
 Geen tranen zoo bitter, die Hij niet verzoet,
 Geen krankheid te fel voor de kracht van Zijn bloed.

4. O, komt dan en haast u en wanhoopt niet meer,
Maar knielt verootmoedigd voor Jezus ter neêr,
Hij wast u het hart als de sneeuwvlok zoo wit,
Slechts: vrees Hem te missen, die thans nog u bidt.

84. BIJ HET KRUIS IS PLAATS.

1. Zondaar, wie gij wezen moogt,
Bij het kruis is plaats!
Plaats bij Die uw tranen droogt,
Bij Zijn kruis is plaats!
Zeg het aan uw Heiland vrij,
Wat uw lot en vreeze zij,
Helper, die u redt, is Hij,
Bij Zijn kruis is plaats!
2. Haast u, zwerver, draal niet meer,
Bij het kruis is plaats!
Zoek een schuilplaats bij den Heer,
Bij Zijn kruis is plaats!
Welk een last uw schouder torscht,
Zondaars noodt de Vredevorst,
Plaats hun gunnend aan Zijn borst;
Bij Zijn kruis is plaats!
3. Kom, gedachtelooze, kom!
Bij het kruis is plaats!
Open staat Gods heiligdom.
Bij het kruis is plaats!
Zondaars is gena geschied!
Wie er dorste, Jezus biedt
Vrede en leven hem om niet,
Bij Zijn kruis is plaats!
4. Blijde boodschap, woord van heil:
Bij het kruis is plaats!
Roemt een liefde zonder peil,
Bij het kruis is plaats!

Hoeveel komen, altijd meer, —
 Allen noodt en bidt de Heer.
 Zaligmaken is Zijne eer;
 Bij Zijn kruis is plaats!

85. ZONDAAR, ZOEKT GIJ RUST EN VREDE?

1. Zondaar, zoekt gij rust en vrede,
 Levenslust en stervensmoed?
 Niets deelt u de wereld mede,
 Alles vindt ge aan Jezus' voet!

KOOR: Kom, o kom met al uw nooden,
 Vrede wordt u aangeboden;
 Vlucht dan eer gij sterven moet,
 Met uw zonde aan Jezus' voet.

2. Daar is niemand weggezonden,
 Die om schuldvergeving bad!
 Daar heeft ieder heil gevonden,
 Alles wat hij noodig had.
3. Hoor bij dagen en bij nachten
 Roept de Heiland: „Komt tot Mij”.
 Waarom, waarom zoudt gij wachten
 Spoedig is uw tijd voorbij.

86. JEZUS GEEFT RUST.

1. Hoort de roepstem van Jezus, die vriendlijk komt nooden:
 „Komt tot Mij, gij vermoeide, want Ik geef u rust!”
 Wat de wereld belove, wat z'ooit heeft geboden,
 Niets, dat werkelijk u troostte en uw leed heeft gesust.

KOOR: Komt tot Jezus, want Hij geeft u ruste! (*bis*)

2. Moede pelgrim, wat lasten, wat zorgen u drukken,
 Komt tot Hem, die uw hart, uw vertrouwen slechts vraagt!
 Neen de wereld kan nooit uit Zijn hand u weer rukken,
 Als gij 't schaap zijt, dat Hij op Zijn schouderen draagt!

3. Breng het alles tot Jezus, leg 't al in Zijn handen!
 't Is de Vriend, die uw kruis droeg, die gansch u verstaat!
 O, blijf aan Hem verbonden met de innigste banden,
 En geloof, dat Hij nimmer de Zijnen verlaat.

87. KOM TOT MIJ.

1. Ik zag met weenende oogen rond,
 En nacht en storm ging mij voorbij,
 Maar in d' orkaan klonk van omhoog
 Een biddend nooden: „Kom tot Mij.”
 Kom tot Mij! (*bis*)
 Een biddend nooden: kom tot Mij.
2. Toen hoorde ik van een vaste rots,
 In 't midden van het buldrend tij,
 Van redding en van ruste Gods,
 In 't biddend nooden: „Kom tot Mij!”
3. Kom, hield het vriendlijk dringen aan,
 Vertrouw u aan Mijn hoede vrij,
 En laat uw hart Mijn hart verstaan
 In 't biddend nooden: „Kom tot Mij!”
4. O stem der liefde, levenswoord,
 Mijn troost, mijn hoop, mijn heil zijt Gij.
 Ten leven heb ook ik gehoord
 Uw stem, mijn Heiland: „Kom tot Mij!”

88. NAAR GOLGOTHA.

1. Calvarie betreden!
 Ziet, hoe daar uw Heer
 Voor u heeft geleden!
 Knielt daar voor Hem neer!
 Zie de angsten zijns harten,
 Zijn naamlooze pijn, | Zijn bittere smarten —
Voor wie zou dit zijn?
KOOR:
Voor wie zou dit zijn?
Zijn bittere smarten!
Voor wie zou dit zijn? |
|--|--|

<p>2. Hij droeg onze zonden,
Hij leed al ons leed,
En peilde onze wonden,
Bij al wat Hij deed.
Al ons overtreden,
Is door Hem geboet,
Al wat wij misdreven,
Bedekt door Zijn bloed.</p> | <p>3. Gij jonge, gij oude,
Komt, buigt u ter neer;
Dat niets u weerhoude,
Van Christus, Uw Heer,
Ja, komt lot Hem heden,
Ras is het te spa,
Calvarie betreden!
Den berg van gena!</p> |
|---|---|

89. KOMT.

Wijze No. 88.

1. Komt gij, die vermoeid zijt, door zonden verwond,
Tot 't water des levens: dat maakt u gezond,
Hoe groot ook uw schuld en uw val is geweest,
Geen wonde zoo diep, die Zijn bloed niet geneest.

KOOR

Heil, heil, ook voor u!
O, geloof in den Heiland en Hij redt ook u!

2. Laat af van het jagen naar schijn van genot,
Het werkt u den dood en het brengt u van God.
Uw hart blijft zoo leeg, onverzoend blijft uw schuld,
O breng het tot Hem, die 't met vrede vervult.
3. Grijp moed, om geloovig tot Jezus te gaan,
Zijn zoenlood bracht eeuwige redding u aan.
Het loon uwer zonde en de straf uwer schuld,
Droeg Jezus voor u met onmeetlijk geduld.
4. O, vlied tot den Heiland, vlied nu tot Zijn bloed,
Daar vindt gij de rust, voor 't onrustig gemoed.
Daar lescht Hij uw dorst aan de levensfontein,
Uw Redder, uw alles, wil Hij voor u zijn.

90. GEDENK AAN MIJ.

1. Ach, heeft mijns Heilands bloed gestroomd?
Ging Hij tot in den dood?
En werd Zijn hoofd zoo wreed gekroond,
Voor mij, zoo slecht en snood?

KOOR: Gedenk aan mij, gedenk aan mij,
O, Heer, gedenk aan mij!
Denk, Heiland, aan Uw stervenssmart,
En dan gedenk aan mij!

2. Was 't om de zonden, die 'k bedreef,
Dat Hij aan 't kruishout leed?
Ja, 't was Zijn liefde wonderbaar,
Die Hem zich geven deed.
3. Is 't wonder, dat de zon haar licht,
Haar glans en luister derft,
Nu voor het zondig schepsel daar
Gods Zoon, als offer sterft?
4. Nooit kan ik U vergelden, Heer,
Uw liefde, aan mij betoond;
Maar 'k wil mijn hart U geven, dat
Gij voortaan daarin woont.

91. VOOR U IS MIJN BIDDEN.

1. Ik heb een Heiland, een voorspraak hier boven,
En wie hier me ontvalle, mijn Helper is dáár;
Door liefde bewoog Hij mijn hart tot gelooven;
Och, of mijn Verlosser uw Heiland ook waar!
- KOOR: Voor u is mijn bidden, voor u is mijn smeeking,
De bede mijns harten is pleiten voor u.

2. Ik heb een feestkleed, een kleed voor de woning,
Waar Jezus, als Koning, Zijn dienaars verbeidt,
Om niet geeft uw Vorst het voor 't feest van Zijn kroning
O kom nu! voor allen is plaats daar bereid.

3. Ik vond een vrede, een rust, als op aarde
 Door wijsheid en vroomheid vergeefs werd gezocht,
 Toen Jezus de liefde van God m' openbaarde
 Door 't bloed, dat verlossing en leven ons kocht.
4. O, mocht die blijdschap, die zalige vrede
 Het deel zijn, dat gij bij dien Heiland ook zocht.
 Aan 't Hem zoekend hart deelt dien vrede Hij mede,
 Hij, die ook uw ziel met Zijn bloed heeft gekocht.

92. ZULT GIJ DAAR OOK EENS ZIJN?

1. Ik weet er is een heerlijk land
 Met eeuwgen zonneschijn,
 Waar Jezus met de Zijnen woont,
 Zult gij daar ook eens zijn?
- Koor: Zult gij daar ook eens zijn? (2 maal)
 Waar Jezus met de Zijnen woont,
 Zult gij daar ook eens zijn?
2. In 't wit gekleed, gehuld in 't licht,
 Verlost van alle pijn,
 Verblijden zij zich in hun Heer.
 Zult gij daar ook eens zijn?
3. Uit alle volkren saamvergaard
 Zijn zij daar, groot en klein,
 En paren 't lied aan 't harpakkoord.
 Zult gij daar ook eens zijn?
4. Zoo hier ons hart den Heer behoort,
 Hem volgt in vreugd en pijn,
 Dan zullen we in dat zalig oord
 Voor eeuwig met Hem zijn.

93. GA NIET ALLEEN.

1. Ga niet alleen door 't leven:
 Die last is u te zwaar;

- Laat Eén u sterkte geven,
 Gaat tot uw Middelaar!
 Daar is zóóveel te klagen,
 Daar is zooveel geweest
 En zooveel leeds te dragen,
 Ga niet alleen! } (bis.)
2. Ga niet alleen; uw Koning
 Wil komen in uw hart.
 Ach, geef het Hem ter woning,
 Hoe stilt Hij dan uw smart!
 Wie kan er tranen drogen
 Als Jezus? Immers geen!
 Richt dan de treurende oogen } (bis.)
 Naar Jezus heen!
3. O, armen, droeven, blinden,
 De hoofden opgericht!
 Laat u door Jezus vinden;
 Zijn last is zacht en licht.
 Daar is zooveel te dragen,
 Daar is zooveel geweest —
 Ach, wilt dan niet vertragen! } (bis.)
 Naar Jezus heen!
4. En dan, als 't leed der aarde
 Voor immer is gedaan;
 Als in des hemels gaarde
 Uw blijde voeten staan;
 Dan ziet ge in 't zalig Eden
 Slechts zaalgen om u heen,
 Dan prijst ge in eeuwigheden } (bis.)
 Uw Heer alleen!

94. GEEFT JEZUS EER!

1. Geeft Jezus eer! Die de Hope is der zondaars,
 Heerlijke naam, der verloornen behoud!

Komt zonder aarz'len, treedt allen nu nader!
 Hij toont ons God als een liefhebbend Vader.
 Geeft Jezus eer! Geeft Jezus eer! (*bis*)

2. Geeft Jezus eer! Waar Zijn naam wordt verheven,
 Vlieden de duiv'len en vallen terneer.
 Zijn heerlijk licht, waar de engelen in leven,
 Doel alle werkers der duisternis beven.
 Geeft Jezus eer! Geeft Jezus eer! (*bis*)

3. Geeft Jezus eer! is de kreet van mijn ziele;
 Hem te vertrouwen beschaamt nimmermeer.
 Hem wensch ik voortaan geheel te behooren,
 Zijn stem alleen kan mijn harte bekoren.
 Geeft Jezus eer! Geeft Jezus eer! (*bis*)

4. Geeft Jezus eer! 'k Wil mijn leven Hem wijden;
 'k Leef nu voor Hem, voor mijzelf niet meer.
 Hem wil ik volgen, voor Hem wil ik strijden,
 Breng 't mij ook smaadheid, vervolging of lijden!
 Geeft Jezus eer! Geeft Jezus eer! (*bis*)

5. Geeft Jezus eer! In den strijd aan Zijn zijde
 Heb ik Zijn glimlach; wat wensch ik nog meer?
 Hoe ook de helmacht moog' tegen mij woeden,
 Hij zal mijn voet zelfs voor struik'len behoeden!
 Geeft Jezus eer! Geeft Jezus eer! (*bis*)

95. WITTER DAN SNEEUW.

1. Gezegende Jezus, Uw leven in 't hart,
 Uw kracht tot genezing, die zoek ik met smart!
 Verbreek iedren afgod; al 't oude verdwijn!
 O wasch mij en witter dan sneeuw zal ik zijn!

KOOR: Witter dan sneeuw, ja witter dan sneeuw;
 O, wasch mij en witter dan sneeuw zal ik zijn.

2. Gezegende Jezus, Uw priesterlijk Bloed
Verdrijv' elke smet uit mijn zondig gemoed.
God ziet slechts het reine, maak Gij mij dan rein!
O wasch mij, en witter dan sneeuw zal ik zijn.
3. Gezegende Jezus, let op mijn geschrei;
Vertoef niet, kom, schep een nieuw hart ook in mij,
Nooit zegt Uw mond: neen; of het soms ook zoo schijn,
O wasch mij, en witter dan sneeuw zal ik zijn.
4. Gezegende Jezus, dit smEEK ik van U:
Ik wacht aan Uw voeten, o, geef het mij nu!
't Geloof ziet Uw bloed als de zegefontein;
O wasch mij, en witter dan sneeuw zal ik zijn.
5. Nu rust mijn geloof, ik verheug mij in God;
Volmaakt in de liefde, wat zegenrijk lot!
Mijn Jezus verlost mij van twijfel en pijn;
Hij wascht mij, en witter dan sneeuw zal ik zijn.
Witter dan sneeuw, ja witter dan sneeuw;
Heer Jezus, Uw bloed maakt mij witter dan sneeuw.

96. HET IS VOLBRACHT.

1. Neen, geen boete, geen gebed,
Niets dat baten zal,
't Is slechts Jezus, die ons redt,
Hij volbracht het al.
Koor: 't Is volbracht! Zijn offerbloed
Bracht verzoening aan!
Al mijn schuld heeft Hij geboet,
Eeuwig weggedaan.
2. Zondaar, zie uw Redder aan!
Hij, die schuldloos leed,
Heeft voor u den eisch voldaan,
Dien God's wet u deed.

3. Wat dan zwoegt en zucht nog gij,
Arme, zonder kracht!
Wat gij vruchtloos poogt, heeft Hij
Lang voor u volbracht.
4. Redding enkel dan gewacht
Van Uws Heilands kruis!
Hij alleen, die 't al volbracht,
Brengt in 't Vaderhuis.

97. NEEM MIJ.

1. Heer Jezus, zie ik kom tot U,
Gij ziet mijn nood, o help mij nu,
O geef mij Uw genade nu,
Neem mij, zooals ik ben.
- KOOR: Neem mij, zooals ik ben. (*bis*)
Gij stierft voor mijne zonden, Heer,
Neem mij, zooals ik ben.
2. Gansch hulpeloos, door schuld bevekt,
Weet 'k mij toch door Uw bloed bedekt,
'k Houd d' armen naar U uitgestrekt,
Neem mij, zooals ik ben.
 3. Aan Uwe voeten val ik neer,
Op Uw genade pleit ik, Heer,
Vernieuw mijn harte, meer en meer,
Neem mij, zooals ik ben.

98. HET LAM GODS.

1. O, Lam van God, ik kom tot U,
'k Gevoel der zonde slavernij;
Verbreek Gij zelf die keten nu,
Maak mij van zonden vrij!
- KOOR: Maak mij van zonden vrij! (*bis*)
O Lam van God, ik kom tot U,
Maak mij van zonden vrij!

2. Mijn hongrend hart verlangt naar U,
Bewijs dan nu genade aan mij.
Toon Uw barmhartigheid mij nu,
Spreek van de schuld mij vrij.
3. De zonde, die mijn hart vervult,
Maakt mijn gemoed ten doode krank;
Uw bloed alleen wischt uit mijn schuld
Maakt mij als sneeuw zoo blank.
- 4: Ik bid U, Heer, maak mij gansch rein,
Aan Uw beloften houd ik mij.
'k Wensch gansch Uw eigendom te zijn,
Gij zijt genoeg voor mij.

99. MIJN TOEVLUCHT.

1. Heer, neem mij aan, wel ben ik zeer onrein
In mijn gemoed;
Maar waar zou voor mij anders redding zijn,
Dan in Uw bloed?
2. Ik ben zoo eenzaam, 'k ben zoo zwak en arm,
Hoor mijn geschrei,
Leg om mij heen, Uw sterken Heilandsarm,
Daar berg ik mij.
3. Geen andre toevlucht weet ik dan Uw kruis,
Met al mijn nood.
Daar opent zich de weg naar 't Vaderhuis,
Dwars door den dood.
4. O zonder U — is 't alles eeuwge nacht,
Maar daar te zijn,
Waar Uw gena mij eenmaal zeker wacht,
Is zonnenschijn.

100. VRIJHEID.

<p>1. Vrijheid zoo te minnen,
Die mijn banden slaakt.
Vrijheid, die van binnen
Mij zoo zalig maakt.
Gij op aard gezonden
In des Menschen Zoon
Gij hebt mij verbonden
Aan des Vaders troon.</p> | <p>2. Telg des Ongezienen
Bron van vreugd en rust!
Gij leert mij te dienen,
Ja, met hartelust.
Vrijheid, o, al bonden
Duizend keetnen mij,
Gij maakt van der zonden
Slavendienst mij vrij.</p> |
|--|--|

101. ROTS DER EEUWEN.

1. Rots der eeuwen, troost in smart,
Laat mij schuilen aan Uw hart!
Laat het water en het bloed,
Dat Uw open zijde ontvloed',
Zijn een dubbele artsenij,
Die mij maakt van zonde vrij.
2. Hoe 'k mijn zonden ook beschrei,
Of hoe groot mijn ijver zij,
Dit zal niets mij baten, neen!
Gij moet redden, Gij alleen!
'k Klem, vermoeid en zwaar belast,
Hulploos aan Uw kruis mij vast.
3. Als eens 't uur van sterven slaat
En mijn oog zich sluiten gaat,
Als 'k van 't aardsche stof ontdaan,
Dan voor Uwen troon moet staan,
Rots der eeuwen, troost in smart,
Laat mij schuilen aan Uw hart!

102. PSALM 116.

1. God heb ik lief, want die getrouwe Heer
Hooft mijne stem, mijn smeekingen, mijn klagen;
Hij neigt Zijn oor; 'k roep tot Hem al mijn dagen;
Hij schenkt mij hulp en redt mij keer op keer.

2. D'eenvoudigen wil God steeds gadeslaan;
'k Was uitgeteerd, maar Hij zag op mij neder.
Keer, mijne ziel, tot uwe ruste weder;
Gij zijt verlost; God heeft u welgedaan!
3. Wat zal ik, met Gods gunsten overlaân,
Dien trouwen Heer voor Zijn genâ vergelden?
'k Zal, bij den kelk des heils, Zijn naam vermelden,
En roepen Hem met blijd' erkentnis aan.
4. Ik zal met vreugd in 't huis des Heeren gaan,
Om daar met lof Uw' grooten naam te danken!
Jeruzalem! gij hoort die blijde klanken;
Elk heff' met mij den lof des Heeren aan!

103. GEZANG 38.

1. Alle roem is uitgesloten!
Onverdiende zaligheên.
Heb ik van mijn' God genoten,
'k Roem in vrije gunst alleen;
Ja, eer ik nog was geboren,
Eer Gods hand, die alles schiep,
Iets uit niet tot aanzijn riep,
Heeft Zijn liefde mij verkoren:
God is liefde, o Englenstem,
Menschentong, verheerlijkt Hem!
2. Met mijn' zwaren val bewogen
Bood Gods liefde mij de hand;
O ontfermend mededoogen,
Liefde boven mijn verstand!
Vijandschap was mijn bedenken,
Vleeschlijk, onder 't kwaad verkocht,
Had ik nimmer Hem gezocht,
Hij wou m' eerst Zijn liefde schenken:
God is liefd', o Englenstem,
Menschentong, verheerlijkt Hem!

3. Zoo, zoo lief had God de wereld,
 Dat Hij Zijnen eigen Zoon
 Voor die afgevallen wereld
 Overgaf aan smaad en hoon;
 Ja, toen wij nog zondaars waren,
 Schonk d' Ontfermer ons gena',
 Stierf Zijn Zoon op Golgotha,
 Stierf voor ons, die zondaars waren:
 God is liefd', o Englenstem,
 Menschentong, verheerlijkt Hem!
4. Dat heet gadelooz' ontferming,
 Dat, genade, rijk en vrij!
 God schenkt redding, schenkt bescherming,
 Schenkt z'aan zondaars, schenkt z'ook mij.
 Dan zelfs, als mijn onvermogen,
 Als mijn diep bederf mij smart,
 Toont mij 't Godlijk Vaderhart
 Zijn verlossend mededoogen:
 God is liefd', o Englenstem,
 Menschentong, verheerlijkt Hem!

104. GEZANG 50.*(Wijze Gezang 38.)*

1. Halleluja, lofgezongen
 Jezus Christus, onzen Heer!
 Paart verlost en hart en tongen,
 Juicht Zijn liefde en macht ter eer!
 Hem, die redt uit alle nooden,
 Die waarachtig en getrouw,
 Vastheid geeft aan 't Godsgebouw,
 Hem, den eerstling uit de dooden,
 Hem, den Koning van 't heelal,
 Wien 't heelal eens eeren zal.

2. Halleluja! 't loflied rijze!
 Hem, die onze banden slaakt,
 Hem, die ons, Zijn naam ten prijze,
 Koningen en Priesters maakt,
 Die ons opkweekt onder lijden,
 En ons, door Zijn' Geest bestuurd,
 Door Zijn' kruisdood angevuurd,
 Waken, bidden leert en strijden;
 Hem zij heerlijkheid en macht
 Eeuwig, eeuwig toegebracht.

3. Amen! Jezus Christus! Amen!
 Ja, Gij zult in 't groot heelal
 't Rijk der duisternis beschamen,
 Tot het niet meer wezen zal.
 Woon, o Heiland! in ons midden:
 Onder Uwe heerschappij
 Zijn wij zalig, zijn wij vrij;
 Leer ons strijden, leer ons bidden!
 Amen! heerlijkheid en macht
 Word' U eeuwig toegebracht!

105. GEZANG 49.

1. Verlosser, Vriend! o hoop, o lust,
 Van die U kennen, neem het lied,
 Dat U in 't stof een sterv'ling biedt,
 Een zondaar, die Uw voeten kust;
 Een zondaar, een verlost, o Heer!
 En nu geen zondaar meer:
 O neem het aan,
 Gij laat geen bidder staan,
 Gij hoort in hemellingen
 Verlost zondaars zingen;
 O! neem het aan!

2. Bedreigt mij leed, ontmoet mij smart,
Ik vrees geen kwaad, maar klaag het Hem:
Hoe groot in eer, Hij hoort mijn stem;
Hoe ver van d'aard, Hij kent mijn hart,
Gods Zoon vergeet den broeder niet,
Dien Hij op aarde liet;
Hij is mijn hoop,
Hij wiesch mij met Zijn doop,
Hij geeft mij brood en beker,
'k Ben van Zijn liefde zeker:
Hij is mijn hoop!
3. Waar is een vreugd, een kalmt', een heil,
Zoo zalig als dit hoogst genot?
Het vloeit uit God, en keert tot God,
Het heeft noch maat, noch perk, noch peil;
In Jezus is mijn zalig lot
Verborgen bij mijn God;
Hij is mijn lust,
Ook als mijn stof eens rust,
O, prijst Hem, mijn gezangen!
Ik blijf Zijn komst verlangen.
Hij is mijn lust!

106. HEERLIJKE TIJDING.

1. Hoe groot is de liefde van Jezus,
Den onoverwinlijken Held.
Die Zich voor verlorene zielen
Bij God tot een Borg heeft gesteld.

Koor: O heerlijke tijding,
O heerlijke tijding!
De rijkste, die 'k immer vernam.
Ja, de hemelsche koren,
Doen 't loflied reeds hooren
Ter eere van Jezus, het Lam.

2. Hij kwam uit de hemelsche sferen,
Vernederde Zich tot den dood.
Zijn bloed bracht verlossing en redding,
Het bloed, dat Hij stervend vergoot.
3. Hij heeft ons genade verworven,
En blijdschap doorstroomt ons gemoed.
Wij nemen geloovig dit heil aan,
En vallen Hem jublend te voet.

107. HET KRUIS VAN GOLGOTHA.

1. Wij zijn een dolend volk op aard,
Geboren om te sterven.
Maar God heeft ons Zijn gunst verklaard,
Doet ons Zijn hemel erven.
Hij plantte 't kruis van Golgotha,
Tot heeling onzer wonden.
Dit brengt vergifnis en gena,
Verzoening van de zonden. (bis)
2. 't Vloeit alles heen op aard, Gij staat
Voor eeuwig onbewogen,
O Kruis! dat beide armen slaat,
In grenzenloos meedoogen.
Versagen w' in het bruisen niet
Der golven, uit wier branden
Het kruis verrijst, dat redding biedt
Aan d'uitgestrekte handen. (bis)
3. Zwak is mijn vleesch, moede is mijn hart,
De zonde spreidt haar netten,
Maar op den Rotssteen Golgotha,
Mag ik mijn voeten zetten.
Al drukt de nood, al dreigt de dood,
Al nadren duizend vreezen,
Hij, die voor ons Zijn bloed vergoot,
Zal eeuwig met ons wezen. (bis)

108. DE VASTE GROND DES GELOOFS.

1. Ik heb den vasten grond gevonden,
Waarin mijn anker eeuwig hecht,
Den grond in Jezus' bloed en wonden,
Vóór 's werelds aanvang reeds gelegd.
Die grond zal onverwrikt bestaan,
Schoon aard en hemel ondergaan.
2. Die grond is 't eindeloos erbarmen,
Dat al ons denken overtreft,
Van Hem, die met Zijn Vaderarmen
Ons, arme zondaars, opwaarts heft;
Die vol ontferming op ons ziet,
Al achtten wij Zijn roepstem niet.
3. God wil niet, dat wij gaan verloren,
En schonk tot redding ons Zijn Zoon,
Dies werd Hij mensch, Gods Eengeboren,
En voer straks op tot 's hemels troon;
En Hij, met onzen nood begaan,
Klopt nu gedurig bij ons aan.
4. O diepte, die der wereld zonden
Door Jezus' dood verslonden heeft!
Nu is der zielen wond verbonden.
Wie zal verdoemen? — Jezus leeft,
Wiens offerbloed bestendig pleit:
„Barmhartigheid! Barmhartigheid!”
5. Op dezen grond slechts wil ik bouwen;
Zoolang ik op deez' aarde woon,
Blijft dit de rots van mijn vertrouwen;
Dan juich ik eens, voor 's Hoogsten troon,
Om 't heil, door Christus mij bereid:
„O, diepte van barmhartigheid!”

109. IK KOM, HEERE.

1. Zwaar beladen, moe van zonden,
Kom, o Heiland, ik tot U!
O, laat mij verlossing vinden,
Schenk mij rust en vrede nu.

KOOR: Alles geef ik op voor Jezus,
Alle banden breek ik nu,
Ik wil niets dan Jezus weten,
Heel mijn harte geef ik U.

2. Gij, Heer Jezus, hebt gesproken,
„Kom tot mij — Ik neem u aan;”
Heer, 'k geloof Uw woord is waarheid,
Heden nog wil 'k tot U gaan.

3. Gij hebt ook voor mij verworven
De vergeving mijner schuld,
Ook voor mij zijt Gij gestorven,
Hebt Gij 't bitterst leed geduld.

4. Gij alleen kunt mij verblijden,
Heel mijn ziel verlangt naar U.
Met U wil ik alles lijden.
'k Neem mijn kruis en volg U nu.

110. HEM VERTROUW IK.

1. Al mijn twijfel breng ik Jezus,
'k Heb Zijn noodiging gehoord.
Hij zal nimmer mij beschamen,
Hem vertrouw ik, op Zijn woord.

KOOR: Hem vertrouw ik, (bis)
Hem vertrouw ik op Zijn woord!
Hem vertrouw ik, (bis)
Die naar elken zondaar hoort.

2. Al mijn zonden breng ik Jezus,
En Hij wast mij in Zijn bloed.
Hij bewaart mij rein en heilig,
Hij geeft vrede aan mijn gemoed.
3. Al mijn vreezen breng ik Jezus,
Liefde kent het vreezen niet.
Mag mijn weg ook moeilijk wezen;
Als mijn oog maar Jezus ziet.
4. Al mijn krachten wijd ik Jezus,
k Geef mij onverdeeld aan Hem.
Wat ik hier ook moog bezitten,
Alles, alles geef ik Hem.

111. MIJN RIJKDOM EN MIJN EERE.

1. Mijn rijkdom en mijn eere en wat mijn ziel verblijdt,
O Jezus, is te weten, dat Gij mijn Redder zijt.
Mijn hart durft nu vertrouwen, op U, mijn Heer en God!
Op Uw genade bouwen, des duivels macht ten spot.
2. Niets reinigt van de smetten, niets dat het hart geneest,
Dan 't bloed, dat reeds voor duizenden tot redding is geweest,
Dit bloed geneest de wonden, van elk, die tot Hem vliedt,
Hoe zwaar mijn schuld en zonden, ook mij verstoot Hij niet.
3. Ach, dat zij allen kwamen, en vielen voor Hem neer,
Verkochten en gebondenen geeft Hij de vrijheid weer.
In grenzenloos erbarmen, met onzen grooten nood,
Onsluit Hij ons Zijn armen en redt ons van den dood.

112. ZOOALS IK BEN. *

1. Zoals ik ben, 'k weet anders niet,
Dan 't offer ook voor mij geschied,
En dat Gij zelf mij roepen liet;
O Lam van God, ik kom, ik kom.

AANBIEDEN EN AANNEMEN DES HEILS.

2. Zooals ik ben, met al mijn schuld,
De straf hebt Gij voor mij geduld,
Den eisch der wet voor mij vervuld.
O, Lam van God, ik kom.
3. Zooals ik ben, Uw liefde is groot,
Gij, die voor mij Uw bloed vergoot
En door uw woord mij nu ontboodt;
O, Lam van God, ik kom.
4. Zooals ik ben, nog vaak verleid,
Verzocht tot ongerechtigheid,
Van binnen vrees, van buiten strijd,
O, Lam van God, ik kom.
5. Zooals ik ben, met wankle schreên,
Uw kracht is mijne sterkte alleen;
Maar ledig zendt Gij mij niet heen.
O, Lam van God, ik kom.
6. Zooals ik ben, Gij neemt mij aan!
'k Zie 't Vaderhuis reeds openstaan,
Gij zult mij daar doen binnengaan.
O, Lam van God, ik kom.

113. ALLES VOLBRACHT.

1. 'k Ga tot U, zooals ik ben.
Niets heeft mij de deur ontsloten,
Dan Uw woord: „O kom tot Mij!”
En Uw bloed, voor mij vergoten.
Dit alleen geeft moed en kracht:
Gij hebt 't al voor mij volbracht.
2. 'k Ga tot U, zooals ik ben,
Arm, in ziel en geest gebonden,
Maar Gij komt en maakt mij vrij,
Vrij door U, van schuld en zonden.
Gij, mijn Heiland, God en Heer,
'k Zink aanbeddend voor U neer.

3. 'k Wil nu rusten bij Uw kruis,
Opstaan, om voor U te leven,
Uwen wil alleen te doen,
Zonder heimlijk tegenstreven.
Heer, Gij roept mij, en ik kom,
Eeuwig nu Uw eigendom.

114. IK BEN VERLOST.

1. Geen twijfel meer, ik adem vrij,
Verlost, verzoend op Golgotha;
Een ander schepsel ken ik mij,
Herboren, Heer, door Uw gena.
Een heilge gloed doorstroomt mijn borst,
Uw levensgeest, mijn Hoofd en Vorst,
Uw zoendood, Uw verlossend bloed,
Is 't dat opnieuw mij leven doet. } bis
2. Als kind nam God, mijn God mij aan,
Mijn Vader, die mij, zwerver, zocht,
Heeft aan mijn ziele welgedaan,
En tot den prijs des bloeds gekocht.
Van teedre liefde klopt mijn borst,
Van dankbaarheid voor U, mijn Vorst!
Uw zoendood, Uw verlossend bloed,
Is 't dat opnieuw mij leven doet. } bis
3. Zing, loof, mijn tong in heilig lied,
Zoo lang gij adem hebt en kracht,
Gods wonder aan mijn ziel geschied,
In 't offer, dat mijn Heiland bracht.
Zingt hart en mond uit volle borst
Gods Vadertrouw, zingt hoe mijn Vorst,
Hoe Jezus Christus door Zijn bloed
Zijn leven in mij wonen doet. } bis

115. O, ZEE VAN GODS LIEFDE.

1. O, zee van Gods liefde, zoo peilloos en wijd,
Verlossing, zoo grensloos voor mij hier bereid;
O vloed van genade, zoo rijk en zoo vrij,
Gij stroomt toch voor allen, (3 maal) stroom ook over mij.

KOOR: 'k Hoor hemelstemmen ruischen,
Des heilstrooms golven bruisen,
Ik werp mij in dien heilstroom,
Halleluja, prijst den Heer!

2. 'k Ben slaaf van mijn zonden, mijn hartstocht is sterk,
Mijn ziel is gebonden en krachtloos mijn werk,
Maar 'k werp me in uw golven, o machtige vloed,
Want daar is verlossing (3 maal) voor 't snoodste gemoed.

3. En nu, Halleluja, de rest van mijn tijd,
Zij gansch aan de zaak van mijn Koning gewijd,
Aan Hem, uit Wiens boezem ontsprong deze zee,
Van grenz'looze liefde, (3 maal) genade en vrede!

116. NIETS DAN UW BLOED KAN REDDEN.

1. Jezus, zie mij aan Uw voet:
Niets dan Uw bloed kan redden;
Geef mij rust voor 't bang gemoed!
Niets dan Uw bloed kan redden!

KOOR: Neen, neen! niets breng ik, o Heer!
Maar in 't geloof klem ik mij
Aan Uw kruis, o Lam van God!
Niets dan Uw bloed kan redden!

2. Zie mij vol van schuld en smart!
Niets dan Uw bloed kan redden!
Geef Uw vrede mij in 't hart!
Niets dan Uw bloed kan redden!

3. Duister was mijn bang verleên:
Niets dan Uw bloed kan redden!
Zend mij, Heiland, thans niet heen:
Niets dan Uw bloed kan redden!
4. Eigen pogen baat mij niet:
Niets dan Uw bloed kan redden!
Anders niets, dat redding biedt.
Niets dan Uw bloed kan redden!
5. 'k Werp me op Uw genade, Heer!
Niets dan Uw bloed kan redden!
Geef mijn ziel het leven weer!
Niets dan Uw bloed kan redden!

117. WILT GIJ WETEN, WAT IK WEET?

1. Wilt gij weten, wat ik weet?
Hoe de vriend mijns harten heet?
Wie mijn eer is en mijn roem?
Wien 'k mijn Heer en Heiland noem?
Jezus, de Gekruisigde. (*bis*)
2. Wie het lied is van mijn mond?
Van mijn hoop de vaste grond?
Wie mijn zondestraffen leed?
En voor al mijn schuld voldeed?
Jezus, de Gekruisigde. (*bis*)
3. Wie mijn licht is en mijn kracht?
Wie mij redt uit Satans macht?
Voor mij zorgt en mij bewaakt?
Wie mij rein en heilig maakt?
Jezus, de Gekruisigde. (*bis*)
4. Wie mij mint en nooit vergeet?
Wie mij troost in alle leed?
Wie mijn matte hart verkwikt?
En mij 't zaligst lot beschikt?
Jezus, de Gekruisigde. (*bis*)

5. Wie de dood is van mijn dood?
Wie mijn hoop in stervensnood?
Wie mij brengt in 't hemelrijk?
Wie mij d'Eng'len maakt gelijk?
Jezus, de Gekruisigde. (*bis*)
6. En zoo weet gij, wat ik weet,
Hoe mijn Heer en Heiland heet.
Geef ook gij uw hart aan Hem,
Zoo juicht g' ook met blijde stem:
Jezus, de Gekruisigde. (*bis*)

118. GEEN SMART MEER DAAR OMHOOG!

1. 'k Ben reizend naar die stad,
Waar Christus 't licht zal zijn,
Om eeuwig daar te zijn bij Hem,
Bevrijd van zorg en pijn.

KOOR: Geen smart meer daar omhoog! (*bis*)
God zelf wischt daar de tranen droog,
Geen smart meer daar omhoog.

2. Al 't schoone op aarde kleeft
De vloek der zonde aan;
Maar in die reine stad kan nooit
De zonde binnegaan.
3. Daar is geen dood, geen rouw,
Geen leed, geen zielsangst meer;
Maar eeuwge blijdschap wacht de ziel
Daar boven bij den Heer.
4. Daar is de strijd voorbij;
Daar wacht de gloriekroon;
Daar vindt de ware strijder rust,
En God Zelf is zijn loon.

119. ALS MIJN DOODSUUR SLAAN ZAL.

1. Als aan 't eind van mijn leven,
Ik deez' aard moet begeven,
Grijpt dan vrees mij aan?
Zal ik angstig dan wezen,
Of voor 't oordeel nog vreezen,
Als ik voor Zijn troon zal staan?

KOOR: Als mijn doodsuur slaan zal,
Is de Heer nabij;
Als 'k van de aarde gaan zal,
Staat Hij aan mijn zij!
Jezus, Jezus! Hij wiesch mij in Zijn bloed!
Jezus' bijzijn vervult mijn ziel met moed.

2. Op den Opstandingsmorgen,
In den Heiland geborgen,
Wacht mij heerlijkheid.
Die den Heer hier beminden,
Zullen daar bij Hem vinden
Eindelooze zaligheid.
 3. Die Gods liefde versmaadden,
Of Zijn weldaân vertraden,
Vlieden dan ontzet;
Nu nog blijft Hij u nooden,
Kom tot Hem dan gevloten,
Thans nog hoort Hij uw gebed.
-

GELOOFSVERTROUWEN EN GELOOFSVERWACHTING.

120. OP HET GODSLAM RUST MIJN ZIELE.

1. Op het Godslam rust mijn ziele,
Vol bewondring bidt zij aan.
Alle, alle mijne zonden
Heeft Zijn zoenbloed weggedaan.
2. Zalig rustoord! zoete vrede
Vult mijn hart en blijft het bij,
Hij, in Wien God Zelf kan rusten,
Is het rustpunt ook voor mij.
3. Ruste vond hier mijn geweten;
Want Zijn bloed — O heilfontein!
Heeft van alle mijne zonden
Mij gewasschen blank en rein.
4. Met den vrede Gods in 't harte
Ga ik hier door smart en strijd;
Eeuwge rust vind ik daarboven
In des Godslams heerlijkheid.
5. Daar zal Hem mijn oog aanschouwen,
Hem, Wiens liefde mij verkwikt,
Hem, Wiens trouw mij hier geleidde,
Wiens genâ mij heil beschikt.
6. Daar bezingen Zijne liefde
Duurgekochten door Zijn bloed;
Daar is Sions zaalge ruste,
't Eindloos loflied, 't eeuwig goed!

121. SCHULDVERZOENING.

1. Waar is onze schuld gebleven?
Christus heeft voor ons geboet.
Onze vrijbrief, lang geschreven,
Is verzegeld met Zijn bloed.

Wij zijn leden
 Hier beneden

Van ons Hoofd, dat boven is.
 Hij heeft ons den weg bereid
 Naar des hemels heerlijkheid.

2. Wie zal ons nog schuldig heeten,
 Nu, met eer en heerlijkheid
 Jezus Christus is gezeten
 Op den troon, voor Hem bereid?
 In Hem heilig,
 Zijn wij veilig.
 Niets, dat van Zijn liefde ons scheidt.
 Nu het Lam zit op den troon,
 Rooft ons niemand onze kroon.

3. Wil ons, Heer, genadig leiden,
 Ons, Uw duurgekochte schaar;
 Leer ons Uwe hulp verbeiden,
 Tot U opzien in gevaar,
 Is dan 't leven
 Ook doorweven
 Van beproeving, strijd en nood,
 Eenmaal komt Ge in Majesteit,
 En schenkt ons Uw heerlijkheid.

122. MIJ IS BARMHARTIGHEID GESCHIED.

1. Mij is ontferming wedervaren,
 Mij is barmhartigheid geschied.
 Wie kan dit wonder mij verklaren?
 Mijn trotsche hart begeerde 't niet.
 Nu ben 'k verlost, in God verblijd, (bis)
 En roem zijn goedheid t' allen tijd. (bis)
2. Slechts straf verdiende ik door mijn zonden,
 En 'k vond bij God niets dan genâ;

Vergiffenis in Jezus' wonden,
 In 't heilig bloed van Golgotha.
 Waarom is mij dit heil geschied? (bis)
 Ontferming is 't en anders niet. (bis)

3. Dit moet ik U, o God! belijden,
 Dit roem ik, als een mensch 't vraagt:
 Ontferming slechts kan mij bevrijden,
 Ontferming, die mij zoekt en draagt.
 Ik buig mij neder in het stof, (bis)
 En geef aan Uw ontferming lof. (bis)
4. Geen schepsel kan mij haar ontrooven,
 Dit is en blijft mijn roem alleen.
 Aan Uw ontferming wil 'k gelooven,
 En om haar smeeken in gebeên.
 Zij is mijn steun in allen nood, (bis)
 Mijn grond van hoop, zelfs in den dood. (bis)
5. O God, die rijk zijt in ontferming,
 Uw goedheid wijke niet van mij!
 Geef mij tot in den dood bescherming;
 Dat Jezus' dood mijn pleitgrond zij!
 Dan dank ik U in eeuwigheid (bis)
 Voor al Uw goedertierendheid. (bis)

123. EEUWIG DOOR DEN HEER BEMIND.

1. Eeuwig door den Heer bemind,
 Door genâ Zijn eigen kind,
 Door den Heiligen Geest geleerd,
 Hoe Zijn naam hier wordt geëerd,
 Welk een vreugde voor mijn ziel!
 Lenigend alle aardsche pijn,
 Wat mij ook ten deele viel,
 Hij is mijn en ik ben Zijn!

2. Was mijn hart benauwd, bevreesd,
Hij is steeds mijn hulp geweest;
Leed ik honger soms of dorst,
Veilig was ik aan Zijn borst.
Twijfelzucht en zielestrijd
Werden door Zijn bijstand klein.
Wat mijn hart op aard' ook lijd',
Ik ben Zijn en Hij is mijn.

3. 'k Ben voor goed de Zijne nu;
Niets, o Heer, scheidt mij van U.
Stroomen van gena en vree
Deelt Hij aan mijn ziele mee.
Aard en hemel mag vergaan,
Wijke ook licht en zonnescijn,
Eeuwig blijft mijn heil bestaan:
Ik ben Zijn en Hij is mijn!

124. IK WEET.

1. Ik weet, dat Jezus eens mij zocht,
Tot mij Zijn liefde vond!
Ik weet, dat Hij mij heeft gekocht!
Dies looft Hem hart en mond.

KOOR: O zaalge vreugde! 'k Weet, dat Hij mij mint!
Volle verzeek'ring! Ik weet mij nu Gods kind!

2. 'k Weet, wat mijn schuldvergiffenis
Mijn Heiland heeft gekost!
Ik weet, dat Hij mijn Redder is
En mij geheel verlost.

3. Ik weet, Hij houdt mijn hand steeds vast;
Mijn hulp is altoos daar.
Ik weet, Hij draagt mij en mijn last,
Al is die nog zoo zwaar.

4. Ik weet, op Wien ik heb vertrouwd:
Hij is de Zone Gods!
Ik weet, op Wien ik heb gebouwd:
Hij is der eeuwen Rots.
5. Ik weet, ik heb een huis bij God,
Als ik deez' tent verlaat;
Ik weet, dat 't allerreinst genot
Mij daar te wachten staat.

125. PSALM 121.

1. 'k Sla de oogen naar 't gebergte heen,
Vanwaar ik dag en nacht
Des Hoogsten bijstand wacht.
Mijn hulp is van den Heer alleen,
Die hemel, zee en aarde
Eerst schiep en sinds bewaarde.
2. Hij is, al treft u 't felst verdriet,
Uw wachter, die uw' voet
Voor wankelen behoedt;
Hij, Isrels Wachter, sluimert niet;
Geen kwaad zal u genaken:
De Heer zal u bewaken.
3. De Heer zal u steeds gadeslaan,
Opdat Hij in gevaar
Uw ziel voor ramp bewaar'.
De Heer, 't zij g' in of uit moogt gaan,
En waar g' u heen moogt spoeden,
Zal eeuwig u behoeden.

126. GEZANG 65.

(Wijze: Psalm 116.)

1. 'k Heb Jezus lief! Hij is mijn licht en kracht
Waarheen ik mij in angst en droefheid wende;
Och, wierd alom dien Redder uit ellende,
Van mij, van elk die hulde toegebracht!

2. 'k Heb Jezus lief! Hij heeft Gods recht voldaan;
Geen vloek der wet kan immermeer ons treffen,
Wij mogen 't hoofd vrijmoedig opwaarts heffen,
Zijn Midlaarsdood bracht ons verzoening aan.
3. 'k Heb Jezus lief! Hij leidt mij langs Zijn pad,
En stiert daarop mijn kinderlijke schreden,
Hij ziet vooruit het wanklen mijner treden,
En, eer ik val, heeft Hij mijn hand gevat.
4. Verlosten, juicht! hebt Jezus lief, dat wij,
Dat wij ons saam in dat gevoel vereenen;
Laat dankbaarheid aan Zijne voeten weenen,
Wie, wie verdient die tranen, zoo als Hij?

127. VEILIG.

1. 'k Ben d'Uwe, o Heer!
Gij hebt voor mij geleden,
Gij hebt voor mij Uw dierbaar bloed gestort!
Gij kocht mij door Uw tranen en gebeden.
'k Ben d'Uwe, o Heer! (*bis*)
2. 'k Ben d'Uwe, o Heer!
Ook als in bange dagen,
Nood en gevaar mijn arme hart benauwt,
Gij zult door storm en zwarten nacht mij dragen.
'k Ben d'Uwe, o Heer! (*bis*)
3. 'k Ben d'Uwe, o Heer!
Ook als mijn moede voeten,
Ter laatste reis, de doodsvallei betreen;
Gij doet mij straks het eeuwig licht begroeten!
'k Ben d'Uwe, o Heer! (*bis*)

128. HOUD VAST UW KIND.

(Wijze: No. 127.)

1. Houd vast Uw kind!
Heer, als de stormen woeden,

Als 't op de levenszee den weg niet vindt;
 Als 't Uwe trouw en macht niet kan vermoeden,
 Houd vast Uw kind! (*bis*)

2. Houd vast Uw kind!
 Als golven 't voorwaarts drijven,
 Ook als mijn voet den vasten grond niet vindt,
 Laat mij dan in Uw kracht toch staande blijven.
 Houd vast Uw kind! (*bis*)
3. Houd vast Uw kind!
 Ook als de zinnen fluïstren,
 Als 's werelds ijdele glans mijn oog verblindt,
 En donkre neevlen 't licht der ziel verduïstren,
 Houd vast Uw kind! (*bis*)
4. Houd vast Uw kind!
 'k Ben veilig in Uw handen;
 Red, waar de zondenstrijd mijn kracht verslindt,
 En doe mij straks aan 's hemels kusten landen.
 Houd vast Uw kind! (*bis*)

129. RUST IN DEN HEER.

1. Wat klaagt angstig mijn ziele,
 Of 't geloof haar ontviele,
 Bij den naadrenden nacht. (*bis*)
 Moog' mijn kracht ook bezwijken,
 Zijne trouw zal niet wijken,
 Even sterk als Zijn macht! (*bis*)
2. Klaagt mijn hart, al te spoedig
 Door het wachten mismoedig,
 Wijkt dan nog niet de smart? (*bis*)
 Dan met teeder erbarmen,
 Sluit Hij mij in Zijn armen,
 Sluit Hij mij aan Zijn hart. (*bis*)

3. En de kokende golven,
Die mij straks nog bedolven,
Laten af op Zijn stem, (*bis*)
En de bruisende zeeën,
D' overstelpende weeën,
Zij gehoorzamen Hem. (*bis*)
4. Zou met grimmige kaken,
Ook de dood mij genaken,
Toch voor Hem moet hij vliên. (*bis*)
En hoe banger de stonden,
Des te trouwer bevonden,
Ja, mijn God zal voorzien. (*bis*)
5. O mijn ziel wees dan stille,
Zoo geschiede Zijn wille,
Want Hij zorgt voor Zijn kind. (*bis*)
In de grootste gevaren,
Zal de Heer u bewaren,
Die den dood zelfs verwint. (*bis*)

130. TOON NIET UW LIJDEN.

1. Neen, toon niet uw lijden,
Want elk heeft zijn deel;
Bloedt ook al u 't harte,
En schijnt 't u te veel,
Keer in tot u zelve
Bij eenzaam gebed;
Klaag 't eenig aan Jezus,
Die troost geeft en redt. | <ol style="list-style-type: none"> 2. Klaag 't eenig aan Jezus,
Hij weet uw verdriet;
Zeg 't alles aan Jezus,
Die laafnis u biedt;
Hij, 't licht dezer wereld,
Geeft vrede u en kracht,
In 't lijden u steunend,
Met hemelsche macht. |
|---|--|
3. Troost mild u uw Heiland
Ga dankbaar ook heen,
En laat in zijn lijden
Geen broeder alleen.
Zeg, wat Gods genade
Voor u heeft gedaan,
En dat Hij geen boetling
Ooit troostloos laat gaan.

131. KLAAG GOD UWE NOODEN.*(Wijze No. 130.)*

<p>1. Klaag God uwe nooden;
 Ontsluit Hem uw hart;
 Komt tot Hem gevloeden
 Met zorgen en smart;
 Zwijg niet van uw klachten
 Breng 't al voor den Heer!
 Ook in donkre nachten
 Ziet Hij op u neer.</p> | <p>2. Is 't nooddij gerezen
 Hoog, ja bergen hoog;
 Is 't harte vol vreezen,
 Dat zóó diep nooit boog;
 Nooit is Hij u nader
 Met hulp en met raad;
 God is niet een Vader,
 Die ooit u verlaat.</p> |
|--|--|

3. Zijn stem zal weerklinken
 Langs 't donkere meer:
 „Gij zult niet verzinken
 Ik, Ik ben 't, de Heer!”
 Zie, daar scheurt de hemel,
 En ster rijst bij ster!
 Ook in 't aardsch gewemel
 Is Jezus nooit ver.

132. GEZANG 22.

1. Rust, mijn ziel, uw God is Koning,
 Heel de wereld Zijn gebied;
 Alles wisselt op Zijn wenken,
 Maar Hij Zelf verandert niet.
2. Ieder woelt hier om verandering;
 En betreurt ze dag aan dag,
 Hunkert naar hetgeen hij zien zal,
 Wenscht terug, 't geen hij eens zag.
3. Rust, mijn ziel! uw God is Koning,
 Wees tevreden met uw lot;
 Zie, hoe alles hier verandert,
 En verlang alleen naar God.

133. BERUSTING.

1. Ik schep niet, als in vroeger dagen,
Mij zelf een toekomst meer;
Maar leg mijn hopen en mijn trachten
In Uwe handen neer.
2. Naar groote dingen heeft mijn ziele
Gehunkerd en gehaakt;
Maar ach! in 't groote was geen vrede;
Gij hebt mij klein gemaakt.
3. O! laat mij kleiner nog steeds worden,
En mind'ren keer op keer
Mijzelf vergetend, U slechts volgend,
Ik niets; Gij alles, Heer!

134. PSALM 62.

1. Mijn ziel is immers stil tot God;
Van Hem wacht ik een heilrijk lot;
Hij immers zal mijn rotssteen wezen,
Mijn heil, mijn hulp in mijn gebrek,
Mijn toevlucht en mijn hoog vertrek;
Ik zal geen groote wankling vreezen.
2. Doch gij, mijn ziel, het ga zoo 't wil,
Stel u gerust, zwijg Gode stil;
Ik wacht op Hem; Zijn hulp zal blijken;
Hij is mijn rots, mijn heil in nood,
Mijn hoog vertrek; Zijn macht is groot;
Ik zal noch wanklen, noch bezwijken.
3. In God is al mijn heil, mijn eer,
Mijn sterke rots, mijn tegenweer;
God is mijn toevlucht in het lijden.
Vertrouw op Hem, o volk! in smart;
Stort voor Hem uit uw gansche hart:
God is een toevlucht t'allen tijden.

135. PSALM 95.*(Wijze: No. 134.)*

1. Komt, laat ons samen Isrels Heer,
Den rotssteen van ons heil met eer,
Met Godgewijden zang ontmoeten;
Laat ons Zijn gunstrijk aangezicht,
Met een verheven lofgedicht
En blijde psalmen, juichend groeten.
2. De Heer is groot, een heerlijk God,
Een Koning, die het zaligst lot,
Ver boven alle goón, kan schenken:
Het diepst van 's aardrijks ingewand,
Het hoogst gebergt is in Zijn hand;
't Is al gehoorzaam op Zijn wenken.
3. Zijn' is de zee: z' is door zijn kracht
Met al het droge voortgebracht;
't Moet alles naar Zijn wetten hooren.
Komt, buigen w' ons dan biddend neêr;
Komt, laat ons knielen voor den Heer,
Die ons gemaakt heeft en verkoren.
4. Want Hij is onze God, en wij
Zijn 't volk van Zijne heerschappij,
De schapen, die Zijn hand wil weiden:
Zoo gij Zijn stem dan heden hoort,
Gelooft Zijn heil- en troostrijk woord,
Verhardt u niet, maar laat u leiden.

136. HET ANKER HOUDT.

1. Is uw anker vast? Is het sterk genoeg?
Door de branding heen, als de golf eens sloeg?
Als de vloed daar stijgt; beukend op den boeg;
Blijft uw anker vast? is het sterk genoeg?

- Koor: Wij hebben een anker, sterk en vast,
 Ons schip is veilig in 't stormgeklots.
 Het laat niet los, hoe 't noodtij wast,
 Want wij zijn geankerd aan d'eeuwge Rots.
2. Ja, het anker houdt, zelfs in 't grootst gevaar,
 Want van klip en rif, redt God wonderbaar.
 Al gaat 't roer ook stuk, en al breekt de mast,
 Aan de eeuwge Rots houdt het anker vast.
3. Ja, het anker houdt, ook in stervensnood,
 Als de vloed hoog stijgt en niets redding bood.
 Onze hoop is dan, niet op eigen kracht
 Maar op Hem alleen, die 't voor ons volbracht.
4. Wanneer dan ons oog, daar in 't ver verschieft,
 Eens het helder licht, van de haven ziet.
 Werpen wij dan blij, 't anker op het strand,
 Waar geen storm meer is, wij zijn aangeland.

137. NEEM, HEER, MIJN BEIDE HANDEN.

1. Neem, Heer, mijn beide handen,
 En leid Uw kind,
 Tot ik aan eeuwge stranden
 De ruste vind.
 Te zwaar valt me elke schrede
 Als 'k U verlaat!
 O, neem mij met U mede,
 Daar, waar Gij gaat.
2. O, doe genade ervaren
 Aan 't bevend hart,
 En breng het tot bedaren,
 Bij vreugde en smart!
 Laat me aan Uw voeten rusten,
 Mij, hulp'loos kind,
 Vertrouwen en berusten,
 Voor de uitkomst blind.

3. En blijft me ook soms verborgen
 Uw groote macht,
 Gij voert mij tot den morgen
 Ook door den nacht!
 Neem dan mijn beide handen,
 En leid Uw kind,
 Tot ik aan de eeuw'ge stranden,
 De ruste vind!

138. GEZANG 273.

<p>1. Beveel gerust uw wegen,
Al wat u 't harte deert,
Der trouwe hoed' en zegen
Van Hem, die 't al regeert;
Die wolken, lucht en winden
Wijst spoor en loop en baan,
Zal ook wel wegen vinden,
Waarlangs uw voet kan gaan.</p>	<p>2. Den Heer moet gij vertrouwen,
Begeert gij d'uitkomst goed;
Op Hem uw hope bouwen,
Zal 't slagen wat gij doet;
Door geen bekommelingen,
Geen klagen en geen pijn
Laat God zich iets ontwringen;
Hij wil gebeden zijn.</p>
<p>3. Uw trouw en Uw genade,
O Vader! weet zoo goed,
Wat onze ziel tot schade
Of winste worden moet.
En hebt G' iets uitgelezen,
Dat werkt G', o sterke Held!
En brengt in stand en wezen,
Wat G' U hebt voorgesteld.</p>	<p>4. Laat Hem besturen, waken!
't Is wijsheid wat Hij doet.
Zóó zal Hij alles maken,
Dat g' u verwondren moet,
Als Hij, die alle macht heeft,
Met wonderbaar beleid,
Geheel het werk volbracht heeft,
Waarom gij thans nog schreit.</p>

139. JEZUS, 'K WIL U NEEDRIG VOLGEN.

1. Jezus, 'k wil U needrig volgen,
 Waarheen ook Uw hand mij leidt.
 Uw bestuur is enkel liefde,
 En U volgen zaligheid.
2. Doet Gij m'in woestijnen dolen,
 D' eenzaamheid is met U zoet.
 Schenkt niet in de dorste streken
 Gij Uw schapen overvloed?

Bij het moeilijk opwaarts gaan,
's Vaders liefde doet verstaan.

4. Sterk, vermeër mijn zwak geloof;
En, wat ooit mijn moed verdoov',
Fluister in mijn ziel altijd:
„Ik ben met u in den strijd.”

142. VERTROUWEN OP GOD.

1. In U, o Heer, stel ik al mijn vertrouwen, (*bis*)
Uwe hulp en macht, Omringt mij dag en nacht.
'k Wil op God mijn hope bouwen.
In U, o Heer, (*bis*)
Stel ik al mijn vertrouwen, (*bis*)
Voor d' eeuwigheid. (*bis*)
2. Gelijk een kind, blij opziet tot zijn vader, (*bis*)
Zoo zoekt ook mijn oog, Een vader daar omhoog
Tot wien ik met blijdschap nader.
Gelijk een kind, (*bis*)
Zie ik op tot mijn Vader, (*bis*)
Vol rust en vreugd. (*bis*)
3. Verhoor, o Heer! mijn zuchten en mijn beden, (*bis*)
Niets bevredigt mij, Op aarde, Heer, dan Gij!
Wees mijn alles hier beneden.
Verhoor, o Heer, (*bis*)
Mijn zuchten en mijn beden, (*bis*)
Daal zegnend neer. (*bis*)

143. 'K MOET DEN HEILAND MET MIJ HEBBEN.

1. 'k Moet den Heiland met mij hebben,
Want ik kan alleen niet gaan,
Maar met Hem meer dan verwinnaar,
Durf ik iedren storm weerstaan.
- KOOR: O dan vreest mijn ziel geen kwaad,
Waar mijn weg ook henen gaat,
Ik wil volgen zonder vragen,
Waar mijn Meester gaat of staat.

2. 'k Moet den Heiland met mij hebben,
Dan is ied're last mij licht;
'k Ken geen bange vrees of zorgen,
'k Wandel voor Zijn aangezicht.
3. 'k Moet den Heiland met mij hebben,
Daar, waar in der zonde macht,
Harten breken, slaven zuchten,
En men op Zijn hoodschap wacht.
4. 'k Moet den Heiland met mij hebben,
Als de vijand mij ontmoet,
En 'k hem door het Bloed des kruises,
Als „verwonnene” begroet.

144. LEID, VRIENDLIJK LICHT!

1. Leid, vriendlijk licht, door 't duister, dat me omgeeft,
Leid Gij mij voort!
Zwart is de nacht, die mij omvangen heeft;
Leid Gij mij voort!
Steun Gij mijn schreën! niet 't ver verwijderd oord
Verlang 'k te zien; leid stap voor stap mij voort!
2. Ik was voorheen zoo niet; 'k vroeg niet naar U;
Leid Gij mij voort!
Ik koos en zag zoo gaarn mijn pad, maar nu
Leid Gij mij voort!
Toen minde ik pracht en praal, en altijd weer
Verwon mijn trots; gedenk 't verleên niet, Heer!
3. Lang reeds ervoer 'k Uw kracht; schenk mij die nog,
En leid mij voort
Door woeste plaatsen, door de waat'ren, tot
De morgen gloort!
Dan wijkt de nacht en zie 'k de dierb'ren weer,
Die 'k eens minde en weervind bij den Heer.

4. Tot zoolang, langs het smalle, ruwe pad,
 Door U betreên,
 Leid Gij mij, Heiland, houd mijn hand gevat,
 En richt mijn schreên!
 Tot ik daarboven, na deez' aardschen strijd,
 De rust geniet, die Gij Uw volk bereidt.

145. JEZUS, TOEVLUCHT MIJNER ZIELE.

1. Jezus, toevlucht mijner ziele!
 Dek Gij met Uw vleuglen mij,
 Als de stormen buldrend loeien,
 Voor het dreigend noodgetij;
 Laat mij aan Uw borst mij bergen,
 Schenk daar aan mijn ziele rust,
 Tot weer 't oog bij kalmer hemel
 Zien mag op Gods veilge kust.
2. Ach, waar zou ik schuilplaats vinden
 In den hoog geklommen nood,
 Als Gij aan Uw liefdriek harte
 Mij geen rust- en wijkplaats boodt!
 Al mijn hoop is op Uw trouwe
 Heer! Uw woord is mij genoeg;
 'k Weet, wie op het hout der schande
 Willig ook mijn zonde droeg.
3. Leef ik in Uw heil'ge hoede,
 Kalm zal mij het harte slaan,
 Hoe de stormwind aan moog groeien,
 En de golven hooger gaan.
 Jezus, toevlucht mijner ziele!
 Dek Gij met Uw vleuglen mij,
 En ik zal behouden danken,
 Als het noodweer is voorbij.

146. AMEN.

Amen, Vader! op Uw paden,
 Amen! ook in tegenspoed!
 Amen, schoon met zorg beladen,
 Amen! alles, wat Gij doet.
 Amen! op Uw tuchtigingen,
 Amen! op Uw Majesteit.
 Amen! op Uw zegeningen,
 Amen! tot in eeuwigheid!

147. OVERGAVE.

1. Geef uw lot in handen van uw Vader,
 Laat uw toekomst over aan den Heer!
 Hart vol onrust, zie Zijn licht komt nader,
 En de bergen werpt Zijn almacht neer.
2. Zij, die bidden, hebben niets te vreezen,
 Schoon zij loopen, worden zij niet moe;
 Nooit zal 't strijden hun te moeilijk wezen;
 In den storm zendt God hun vrede toe.
3. Moet gij door een dal van tranen henen,
 Grijpt uw harte soms ontroering aan,
 Zijne stem spreekt: „Wil niet langer weenen!
 „Houd steeds moed, want Ik zal met u gaan.”
4. Geef ook mij, Heer, dezen diepen vrede,
 Die ontspringt van U, mijn Rots, alleen!
 Dan voert nooit de vijand mij meer mede,
 Niet meer wanklen zullen dan mijn schreên.

148. VAT GIJ MIJN HAND.

1. Vat Gij mijn hand! ik ben zoo zwak en hulploos;
 'k Durf zonder U geen enklen stap te gaan;
 Vat Gij mijn hand! want dan, o dierbre Heiland,
 Volg 'k onbevreesd langs onbekende paân.

2. Vat Gij mijn hand, de weg is o zoo duister
Heer, zonder 't licht, dat van Uw aanschijn straalt.
Maar ziet 't geloofsoog weer dien glans van boven,
Dan dankt mijn hart; geen rust, die daarbij haalt.
3. Vat Gij mijn hand! ook straks nabij den oever
Der doodsrivier, voor mij door U betreën;
Bestrale dan een hemelsch licht die waatren,
En leide Uw hand mij door die golven heen.

149. VERLANGEN NAAR JEZUS.

1. 'k Verlang naar U!
Gij draagt mij in Uw armen,
Gij wilt in nood U over mij erbarmen.
Gij, trouwe Jezus! zorgt — wat vrees ik nu?
'k Verlang naar U! (*bis*)
2. 'k Verlang naar U!
'k Zal lofgezangen zingen,
Als strijd en angst en moeite mij omringen.
Gij, trouwe Jezus! zorgt — wat vrees ik nu?
'k Verlang naar U! (*bis*)
3. 'k Verlang naar U!
Als iemand hulp kan bieden,
De vijand mij vervolgt, en ik moet vlieden.
Gij, trouwe Jezus! zorgt — wat vrees ik nu?
'k Verlang naar U! (*bis*)
4. 'k Verlang naar U!
De strijd is dra volstreden,
Ik ben getroost, het leed is haast geleden!
Gij, trouwe Jezus! zorgt — wat vrees ik nu?
'k Verlang naar U! (*bis*)

150. JEZUS, MIJN TOEVLUCHT.

1. Jezus! dien mijn ziel bemint,
's Levens stormen loeien, Heer!

O beveilig mij, Uw kind,
 Leg mij aan Uw boezem neêr;
 Als de golven woedend slaan,
 Tegen rotsen op en neer,
 Laat mij aan Uw zij dan staan,
 Tot de storm voorbij is, Heer!

2. Andre toevlucht ken ik geen;
 Hulploos kom ik tot U vliên,
 Laat, o laat mij niet alleen,
 Wil mij steeds Uw hulpe bien!
 Als de zondelast mij drukt,
 Zend mij Uw verlossing neêr;
 Ben ik zwak en neêrgebukt,
 Schenk mij dan Uw kracht, o Heer!

3. Gij, o Heiland, zijt mijn kracht,
 Gij mijn hoog vertrek, o Heer!
 Gij sterkt zwakken door Uw macht,
 Gij geeft blinden de oogen weêr!
 Heilig, driemaal heilig, Gij!
 Zie ontfermend op mij neêr;
 Niets dan zwakheid vindt Ge in mij;
 Schenk mij Uw genade, o Heer!

4. Volheid van genade, Heer!
 Woont steeds in Uw priesterhart;
 Stort den stroom des levens neêr
 In mijn ziel — neem weg mijn smart,
 Gij zijt 's levens Heilfontein,
 Gij geeft zondaars zaligheid;
 Wasch mij, Heer! en houd mij rein,
 Nu en tot in eeuwigheid!

151. MEER VERTROUWEN.

1. Vroeger dacht ik, dat 'k geloofde,
 Maar wat slingerde dat hart.

Nu vertrouwen, dan weer twijfel,
Nu eens blijdschap, dan weer smart.

Koor: Welk een vrede geeft de Heer!
Altijd vrede in vreugd en rouw.
O, 't wordt lichter meer en meer,
Als ik maar op Hem vertrouw.

2. Dichter trekt de Heer mij tot Zich,
Drijft de twijfel uit 't gemoed,
En naarmate ik alles opgeef,
Schenkt Hij vrede in overvloed.
3. Alle vrees is nu gevloeden,
Ik heb nu 't geheim verstaan,
Want Zijn sterke armen dragen,
Waar mijn voet niet weet te gaan.

152. GEZANG 198.

<p>1. De Heer is mijn Herder!
'k Heb al wat mij lust!
Hij zal mij geleiden
Naar grazige weiden;
Hij voert mij al zachtkens
Aan waatren der rust.</p>	<p>3. De Heer is mijn Herder!
Al dreigt ook het graf
Met grimmige kaken,
Geen schrik zal mij naken;
O Heer! mij vertroosten
Uw stok en Uw staf.</p>
<p>2. De Heer is mijn Herder!
Hij waakt voor mijn ziel:
Hij brengt mij op wegen
Van goedheid en zegen,
Hij schraagt m', als ik wankel
Hij draagt m', als ik viel.</p>	<p>4. De Heer is mijn Herder!
In 't hart der woestijn
Verkwikken en laven
Zijn hemelsche gaven:
Hij wil mij versterken
Met brood en met wijn.</p>
5. De Heer is mijn Herder!
Hem blijf ik gewijd;
'k Zal immer verkeerren
In 't huis mijnes Heeren
Zoo kroont met haar zegen
Zijn liefde m' altijd.

153. WAAR JEZUS KOMT.*(Wijze: No. 20.)*

1. Waar Jezus komt, daar zegent Hij,
Dat doet Hij u, dat doet Hij mij;
Wie zich geheel aan Hem vertrouwt,
Weet, dat hij op een rotssteen bouwt.
2. Waar Jezus komt, daar geeft Hij vree,
Daar brengt Hij al Zijn heilgoed mee;
Wie slechts voor Hem zijn hart ontsluit,
Dien werpt Hij zekerlijk niet uit.
3. Waar Jezus woont, daar is geen nood,
Daar scheidt Hij 't leven uit den dood,
Kom, Heer, tot ons, kom ook tot mij,
Verlos ons allen, maak ons vrij!

154. PSALM 73.

1. 'k Zal dan gedurig bij U zijn,
In al mijn nooden, angst en pijn:
U al mijn liefde waardig schatten,
Wijl Gij mijn rechterhand woudt vatten.
Gij zult mij leiden door Uw raad,
O God, mijn heil, mijn toeverlaat!
En mij, hiertoe door U bereid,
Opnemen in Uw heerlijkheid!
2. Wie ver van U, de weelde zoekt,
Vergaat eerlang en wordt vervloekt;
Gij roeit hen uit, die afhoereeren,
En U den trotschen nek toekeeren;
Maar 't is mij goed, mijn zaligst lot,
Nabij te wezen bij mijn' God!
'k Vertrouw op Hem geheel en al,
Den Heer, wiens werk ik roemen zal.
3. Wien heb ik nevens U omhoog?
Wat zou mijn hart, wat zou mijn oog

Op aarde nevens U toch lusten?
 Niets is er, daar ik in kan rusten.
 Bezwijkt dan ooit, in bittere smart,
 Of bangen nood, mijn vleesch en hart,
 Zoo zult Gij zijn voor mijn gemoed
 Mijn rots, mijn deel, mijn eeuwig goed!

155. EEUWIGE LIEFDE.

1. Gij hebt mij lief gehad! nog vóór de eerste glansen
 Van 't licht, dat op Uw Woord, te voorschijn werd gebracht,
 't Heelal in góuden gloed van zonneglans deed stralen;
 En stroomen van Uw levenskracht op ons deed nederdalen.
 Gij hebt mij lief gehad — reeds toen mij lief gehad!
2. Gij hebt mij lief gehad! toen op het schriklijk vloekhout,
 Uw eigen lieve Zoon, ten offer werd gebracht;
 De dood Hem binden mocht, opdat ik werd ontbonden,
 De wreede straf op Hem gelaan, voor mijne vele zonden.
 Gij hebt mij lief gehad — reeds toen mij lief gehad!
3. Uw liefde eindigt nooit, geen vleesch, geen dood, geen wereld,
 Ontrukken m' aan Uw macht; de hel ontroof't m' U niet.
 Wat macht zich ook verheff', Uw liefde zal niet wijken.
 Ach, dat mijns levens offerand', mijn wederliefd'deed blijken!
 Gij hebt mij lief gehad, — altijd mij lief gehad.

156. AL DEN WEG.

1. Al den weg leidt mij mijn Heiland,
 Wat verlangt mijn ziel dan meer?
 Zou ik immer aan Hem twijflen,
 Die mij voortleidt keer op keer?
 Zoeten froost en zaal'gen vrede,
 Heb ik steeds op Zijn bevel,
 'k Weet, wat hier mij overkome,
 „Hij doet alle dingen wel.”

2. Al den weg leidt mij mijn Heiland,
Troost geeft Hij tot in den dood;
Als ik zwak ben in beproeving
Sterkt Hij mij met 't hemelsch brood.
Als mijn treden soms gaan wank'len,
En mijn ziel van dorst versmacht,
Geeft Hij mij het levend water,
En vernieuwt mijn levenskracht.
3. Al den weg leidt mij mijn Heiland,
Door al 't aardsche stormgebruis,
En volkomen vreugde wacht mij
In het zalig Vaderhuis. —
Als 'k mijn kroon, die Hij zal geven,
Aan Zijn voeten nederleg,
Zal mijn lied voor eeuwig wezen:
„Jezus leidde m'al den weg.”

157. 'K HEB GELOOFD.

1. 'k Heb geloofd — en daarom zing ik,
Daarom zing ik van genâ.
Van ontferming en verlossing,
Door het bloed van Golgotha.
Daarom zing ik U, die stervend
Alles, alles hebt volbracht,
Lam God's, dat de zonden wegneemt,
Lam van God, voor ons geslacht!
2. 'k Heb geloofd — en daarom hooger
Hooger dan Calvarie's top,
Zie ik boven lucht en wolken,
Hoogepriester tot U op;
Die in 't ware tabernakel
Voor Gods aanschijn t' allen tijd,
Als haar Hoofd voor Uw gemeente
Strijdend bidt en biddend strijdt.

3. 'k Heb geloofd in U, wien d'aarde
Met haar doornen heeft gekroond;
Maar die nu, gekroond met eere,
Aan God's rechterzijde troont;
U, aan wiens doorboorde voeten
Eenmaal in het gansch heelal,
Hier, daarboven en hieronder,
Alle knie zich buigen zal.
4. Ja 'k geloof — en daarom zing ik,
Daarom zing ik U ter eer,
's Werelds Heiland, Hoogepriester,
Aller Heeren Opperheer!
Zoon van God en Zoon des menschen,
O, kom spoedig in Uw kracht
Op des hemels wolken weder!
Kom, Heer Jezus, kom! ik wacht.

158. SCHAPEN VAN DEN GOEDEN HERDER.

1. Hoe heerlijk is 't, door Christus uitverkoren,
Zijn schaap te zijn, te rusten aan Zijn voet;
Dan kent de ziel voor God zich weergeboren
En weet zich hier reeds rijk aan hemelsch goed.
Wat eer en macht de wereld geeft,
Is niets bij wat een schaap des Goeden Herders heeft.
2. Zijn herdersstaf voert naar de rijkste weiden
Naar bronnen koel in schaduwrijken oord;
Daar mogen zij in stille ruste beiden,
Waar al Zijn schat hun eeuwig toebehoort.
Hoe storm en noodweer elders woedt,
't Is Jezus' schapen bij hun goeden Herder goed.
3. Wie leven wil en heerlijkheid aanschouwen,
Die als het gras en veldbloem niet vergaat,
Leer tijdig aan den Herder zich betrouwen,
Die in geen nood Zijn eigendom verlaat;

Die, waar de wereld siddrend beeft,
Zijn vreed' en blijdschap zelfs Zijn teerste lamm'ren geeft.

4. Toch is dat heil slechts voorsmaak van een vreugde,
Die hier geen hart in 't zaligst uur doordrenkt,
En die, wat ooit Gods kinderen verheugde,
In 't Vaderhuis Hij ons, Zijn broedren, schenkt.
Dan eerst verstaat het hart geheel
De maat der zaligheid, dáár eeuwig 's Christens deel.

159. NOCHTANS.

1. Ik ken een lied,
Ik zing het in den nacht,
En als het zonlicht schijnt;
Het schenkt mij troost,
Reeds als de morgen lacht,
Ook als de dag verdwijnt.
„Nochtans!” dat is mijn lied, mijn wijze,
Waarin ik zacht of luid ten prijze
Mijns Heeren zing.
2. Nochtans, — nochtans —
't Is al mijn wetenschap;
Maar meer nog weet de Heer!
Nochtans, — nochtans!
Eens voert Hij mij tot hooger trap
Van kennis — Hem zij d' eer!
Nochtans! Wie kan mij dit ontrooven?
Ik zal Hem nochtans, nochtans loven,
Nochtans, nochtans!

160. MIJN SCHUILPLAATS.

1. Rots der eeuwen! O mijn toevlucht,
Gij biedt schuilplaats mij en rust!
Schraging, als mijn hoofd door zorgen
Neerbuigt, slapend, onbewust,
Heer, 'k vertrouw U! (3 maal).
Leid mij, Heer, wees Gij mijn Gids!

2. Als de storm woedde in 't verleden,
Was ik kleingeloovig, **Heer!**
't Hart kon langzaam slechts vertrouwen
't Ongeziene in hooger sfeer.
Dierbre Jezus! (3 maal)
Leer mij, dat 'k op U slechts leun!
3. Want vertrouwen brengt de zege,
Schijne ook neerlaag dicht nabij,
En 't geloof slechts wint den veldslag,
En „Victorie!” juichen wij!
Mijn geloofsroem (3 maal)
Kent geen vrees of nederlaag.

161. JEZUS ALLES.

1. Jezus is het Brood des levens!
Uit den Hemel neêrghedaald
Schenkt Hij krachten, geeft Hij vreugde,
Waar geen and're vreugd bij haalt.
2. Jezus is de Weg, die zondaars,
Afgedwaald van 't rechte pad,
Voert uit hunnen donk'ren doolhof,
Naar de heil'ge hemelstad.
3. Jezus is de Bron, die water
Aan het dorstend harte schenkt;
Wie van Hem vertroosting smeeken,
Heeft Hij immer mild gedrenkt.
4. Jezus is de goede Herder:
Aangerand door 't snoodst geweld,
Heeft Hij voor Zijn zwakke schapen
Tot een offer Zich gesteld.
5. Jezus is het vlekloos Godslam;
't Is alleen Zijn dierbaar bloed,
Dat gemeenschap met den Vader
Ons in waarheid kennen doet!

6. Jezus is de Rots der eeuwen,
 Die geen wankling vreest of val,
 En, wat hier bezwijk', Gods kindren
 Tot een toevlucht wezen zal.

162. GOD REGEERT.

1. Niets blijvends hier beneên!
 Slechts wis'ling om mij heen!
 Maar bij wat wendt en keert,
 Dit weet ik: God regeert!
 'k Ga stil vertrouwend voort,
 Niet twijflend aan Zijn woord.
 Jehova Zelf, mijn Heer en God,
 Bestuurt mijn weg en lot!
2. Verlaten vrienden mij,
 De Heer blijft steeds nabij;
 Mijn rust in 't grootst gevaar,
 Is: 'k weet, mijn God is daar!
 'k Ga stil vertrouwend voort
 Niet twijflend aan Zijn woord;
 'k Hoor boven elken storm, die woedt,
 „Ik ben 't, heb goeden moed!”
3. Wel hem, die God bemint,
 En in Hem alles vindt!
 Welk leed hem wederveraart,
 't Maakt loss'er hem van de aard.
 'k Ga stil vertrouwend voort,
 Niet twijflend aan Zijn woord,
 Des Heeren blijdschap is mijn kracht,
 Mijn ster in donk'ren nacht.

163. VERTROUWEN.

1. Als g'in nood gezeten,
Geen uitkomst ziet,
Wil dan nooit vergeten:
God verlaat u niet.
Vrees toch geen nood!
's Heeren trouw is groot,
En op 't nachtelijk duister
Volgt het morgenrood.
Schoon stormen woeden,
Ducht toch geen kwaad;
God zal u behoeden,
Uw Toeverlaat. | 2. God blijft voor u zorgen,
Goed is de Heer,
En met elken morgen
Keert Zijn goedheid weer.
Schoon g' in 't verdriet
Geen uitkomst ziet,
Grooter dan de Helper
Is de nood toch niet.
Wat ons ontviele,
Redder in nood!
Red slechts onze ziele
Uit zonde en dood. |
|---|---|

164. GISTEREN, HEDEN, STEEDS DEZELFDE.

1. Vaak als vrienden wij vertrouwden,
 Bleken zij ontrouw;
 Maar daar 's Eén, die steeds Dezelfde
 Blijft, in vreugd en rouw.
- KOOR:** Gistren, heden, steeds Dezelfde,
 Trouw blijft onze Heer;
 Wie verandren moog' of wijken,
 Jezus nimmermeer.
2. Als een rots, die in de branding
 Onverwrikbaar staat,
 Zoo is Jezus voor de ziel, die
 Zich op Hem verlaat.
 3. Laat die waarheid u tot troost zijn,
 Harte, vrees niet meer!
 Ga met al uw smart en zorgen
 Tot dien trouwen Heer!
 4. Hebt gij Hem bedroefd, verlaten,
 Zijt ge ontrouw geweest,

Breng uw troost'loos hart tot Jezus,
Opdat Hij 't geneest.

5. Jezus hoort; Hij schenkt genade;
O, vertrouw Hem toch!
Die reeds duizenden verlost heeft,
Is Dezelfde nog.

165. GEZANG 264.

1. Een vaste burg is onze God,
Een toevlucht voor de Zijnen!
Al drukt het leed, al dreigt het lot,
Hij doet Zijn hulp verschijnen!
De vijand rukt vast aan
Met opgestoken vaan:
Hij draagt zijn rusting nog
Van gruwel en bedrog,
Maar zal als kaf verdwijnen.
2. Geen aardsche macht begeeren wij;
Die gaat welras verloren!
Ons staat de sterke Held ter zij,
Dien God ons heeft verkoren.
Vraagt gij Zijn naam? zoo weet,
Dat Hij de Christus heet,
Gods Eengeboren Zoon,
Verwinnaar op den troon!
De zege is ons beschoren!
3. Gods woord houdt stand in eeuwigheid
En zal geen duimbreed wijken.
Beef, satan! Hij, die ons geleidt,
Zal u de vaan doen strijken!
Delf vrouw en kindren 't graf,
Neem goed en bloed ons af,
Het brengt u geen gewin:
Wij gaan ten hemel in
En erven koninkrijken!

166. WAT WINDEN, DAT ER RUISCHEN.

1. Wat winden, dat er ruischen,
Wat regen, dat er plast,
Het Hooge Huis van Sion
Staat onbeweeglijk vast.
2. Wat menschen, dat er dreigen
Te moorden en verslaan,
Al die op God vertrouwen,
Zij zullen niet vergaan.
3. De hooggetopte bergen
Zijn als een vaste schans
Rondom Jeruus'lem henen;
Geen vijand heeft er kans.
4. God's toezicht, dat Hij stadig
Rondom Zijn volk laat gaan,
Is ons als vaste muren;
Geen vijand kan er aan.

167. EEN MET HEM.

1. Geen macht der hel kan ons van Jezus Christus scheiden,
Geen wereld, leven, dood, geen strijd, geen moeite of lijden.
Hij heeft ons lief, de Heer, die dood en hel verwon;
Hij, die aan Satan zelf den doodsteek geven kon.
2. Nu is ons hart verheugd; Hij bracht ons altgeder,
Gereinigd door Zijn bloed, in de armen van den Vader.
Al onze schuld heeft Hij voor eeuwig weggedaan,
Ons uit den dood verlost, ten leven op doen staan.
3. O, broeders! laat ons Hem, den Overwinnaar, loven!
Verheffen wij vol vreugd ons hart tot Hem naar boven,
Waar Hij gezeten is aan 's Vaders rechterhand,
Waar Hij ons allen wacht in 't hemelsch Vaderland!
4. Nog slechts een korte tijd, en Jezus zal verschijnen;
Dan zien wij Hem vol glans in 't midden van de Zijnen,
Hem, die geheel Zijn hart aan ons heeft toegewijd,
Ons overwinnaars maakt in onzen aardschen strijd.

168. IK BEN GEWIS.

1. Ik ben gewis, niets kan mij scheiden
Van Hem, die mijne ziele zocht,
Noch angst, noch pijn, noch bitter lijden,
Hij heeft mij met Zijn bloed gekocht. (*bis*)
2. Ik ben gewis, Hij is gestorven,
Opdat ik nu reeds zalig zij.
Zijn kruis heeft mij het heil verworven
En maakt van zondenschuld mij vrij. (*bis*)
3. Ik ben gewis, dat door Zijn sterven,
En niet, omdat ik het verdien,
Ik d'eeuw'ge zaligheid zal erven
En dan mijn Heiland daar zal zien. (*bis*)
4. Ik weet het vast, — o zalig weten, —
Dat ik Zijn liefde nooit meer mis.
Hij kan Zijn kindren niet vergeten,
Omdat Hij d'eeuwge liefde is. (*bis*)

169. MIJN KROON.

1. Mijn kroon heeft Jezus zelf gevlochten,
Den strijd heeft Hij voor mij volstreken,
De zege heeft Hij mij bevochten,
Ik leef nu door 't geloof alleen.
Geen toorn, geen vloek doet mij nog beven,
De dood brengt geen verschrikking meer!
Zijn overwinning schenkt mij 't leven.
Mijn veilge toevlucht is de Heer.
2. Mijn ziel is nu niet meer gebonden,
Door duistre machten van den dood.
Ik heb in Hem den Held gevonden,
Die 't pad des levens mij ontsloot.
Door Christus aan den vloek onttoegen,
Hef ik mijn hart omhoog tot Hem;
Mijn lied zal eeuwig Hem verhoogen,
Bij 't englenkoor voegt zich mijn stem.

170. ROTS DER EEUWEN.

1. O, Rots der eeuwen, gekliefd voor mij!
 Gij zijt mijn schuilplaats, mijn toevlucht, Gij!
 Gij kent het twijfelen van 't angstig hart,
 Gij hoort mijn zuchten, Gij weet mijn smart.

KOOR: O, Rots der eeuwen, gekliefd voor mij!
 Gij zijt mijn schuilplaats, mijn toevlucht, Gij!

2. Ach, reinig, zuiver, en heilig mij, Heer!
 Vervulle Uw Geest mijn hart slechts meer.
 't Kan niets U bieden, wat U behaagt,
 't Is Uw genade, waar 't hart naar vraagt.
3. In 's levens strijdperk, wees Gij mijn schild!
 Mijn God en Heere, zoo goed als mild.
 Dat elke stonde Uw hand mij schraag',
 Uw eeuw'ge liefde, mij, zwakke, draag'.

171. MILDE STROOMEN.

1. Er komen stroomen van zegen,
 Dat heeft Gods woord ons beloofd!
 Stroomen, verkwikkend als regen,
 Vloeien tot elk, die gelooft.

KOOR: Stroomen van zegen
 Komen als plasregens neer.
 Nu vallen druppelen reeds neder,
 Zend ons die stroomen, o Heer!

2. Er komen stroomen van zegen;
 Heerlijk, verkwikkend zal 't zijn,
 Op de valleien en bergen
 Zal er nieuw leven dan zijn.
3. Er komen stroomen van zegen,
 Zend ons dien Heilstroom nu neer,
 Geef ons die groote verkwikking,
 Geef z'ons voortdurend, o Heer!

172. OPWAARTS NAAR SION.

1. Ik worstel op naar Sions top,
Want, „volg mij”, spreekt mijn Koning,
En gaat hier 't spoor woestijnen door,
Omhoog ligt 's Vaders woning,
Maar ook hoe meer ik nader kom
Aan 't oord van vrede en schoonheid,
Hoe meer van 't hemelsch heiligdom
Reeds lichtglans zich tentoonspreidt.

KOOR: Ons hart dorst naar Sion,
Naar Sion dorst ons hart,
Naar Sion, Sion, Sion dorst ons hart.

2. Nog gansch gezind als 't zwakste kind.
Ken ik mijn onvermogen.
Maar Jezus' hand houdt mij in stand,
Zijn macht zal mij verhoogen,
Met Hem zet ik mijn reisweg voort,
En voel den tocht verzoeten,
In 't fluistren van Zijn teeder woord:
Geen leeuw zal u ontmoeten.
3. Komt, broeders, meê naar 't land van vreê!
Laat ons te zamen trekken;
En, wie er vlied', door woord en lied
Tot trouw elkandren wekken;
Komt, hand in hand het enge spoor
Bewaard naar Sions wallen!
Der englen lied, der zaalgen koor
Zal haast in 't oor ons schallen.

173. DE BLIJDE TOEKOMST.

1. Eerlang zal ons niets meer scheiden,
Loof, mijn ziel, loof den Heer!
't Pad des doods tot weerzien leiden,
Loof, mijn ziel, loof den Heer!
Wie met God den tocht begon,

Jezus volgde en overwon,
 Zal daar blinken als de zon,
 Loof, mijn ziel, loof den Heer!

Koor: Eerlang zal ons niets meer scheiden,
 Loof, mijn ziel, loof den Heer!
 't Pad des doods tot weerzien leiden,
 Loof, mijn ziel, loof den Heer!

2. Dan is 't leed der aard geleden,
 Loof, mijn ziel, loof den Heer!
 Zondes laatste strijd doorstreden,
 Loof, mijn ziel, loof den Heer!
 En als pelgrims rusten wij,
 Dáár in Jezus rein en vrij,
 Zalig in der zaalgen rij,
 Loof, mijn ziel, loof den Heer!

3. Daar zal Jezus' hand ons kronen,
 Loof, mijn ziel, loof den Heer!
 In Gods huis wij met Hem wonen,
 Loof, mijn ziel, loof den Heer!
 Daar Hem zalig, in Hem één,
 Volgen wij met priesterkleên
 't Lam, waar 't heenga, op Zijn schreên;
 Loof, mijn ziel, loof den Heer!

4. 't Lam, dat Gode ons vrijgekocht heeft,
 Loof, mijn ziel, loof den Heer!
 Als verloornen ons gezocht heeft,
 Loof, mijn ziel, loof den Heer!
 Kroont het werk, dat Hij begon;
 't Volk, dat in Zijn kracht verwon,
 Blinkt door Hem in glans der zon;
 Loof, mijn ziel, loof den Heer!

174. DE PELGRIMSTOCHT.

1. De pelgrimstocht in deez' woestijn
 Gaat over ruwe wegen,

Maar die des Heeren eigen zijn,
 Staat nimmermeer verlegen.
 Zij vinden 't oude Godswoord waar:
 „Waar jeugd en kracht moet wijken,
 Hoedt Gods genade wonderbaar
 Zijn kindren voor bezwijken.”

2. Heer Jezus, heil'ge Levensvorst,
 Hoe heerlijk zijn Uw werken;
 Gij laaft ons hart, als 't naar U dorst
 Uit zwakken schept Gij sterken;
 Help door gevaar en moeit' ons heen,
 En waar wij wanklen, beven,
 Wil, zelf daar met ons kleinen één,
 Ons zege op zege geven.

175. ZIE OP JEZUS.

1. Op Christus richt uw oog, gij, dien de storm doet beven!
 Hij kan, door éenen blik, uw moed weer doen herleven.
 Gevaar dreigt uwe boot, de golven rijzen hoog,
 Vrees niet! geloof alleen, en houd op Jezus 't oog.
2. Op Christus richt uw oog, Hij nadert op de baren.
 Met één gebiedend woord, doet Hij den storm bedaren.
 De vrede en harmonie verzellen uwen Heer;
 Houd dan uw oog op Hem, geloof en vrees niet meer!
3. Vertrouw Hem al uw leed, houd niets voor Hem verborgen;
 Geen redder in den nood kan zóó uw ziel verzorgen.
 't Verandert door Zijn macht, wat u onmogelijk scheen;
 Zijn hand voert uwe boot' door elke branding heen.
4. Houdt gij op Jezus 't oog, gedurende uw leven,
 Dan zal, als 't einde komt, Zijn hulp u niet begeven.
 De schaduw van den dood, vliedt voor Zijn aangezicht,
 't Zal alles vrede zijn en heerlijkheid en licht.

176. BOUW OP GOD.

1. Bouw op God en wacht Zijn zegen,
 Bouw op God in elken nood;

Altoos kan Hij uitkomst geven,
Redding van een wissen dood.

KOOR: Bouw op Hem, die wondt en heelt,
Die ons goed en kwaad bedeeft,
Ons door lief en leed bereidt
Voor de vreugd der eeuwigheid.

2. God zal nimmer hem begeven,
Die op Zijn beloften bouwt,
En zich, in den naam van Jezus,
Onbedingd Hem toevertrouwt.
3. Aardsche vriendschapsbanden breken,
Deze wereld gaat voorbij,
Gods genade alleen is duurzaam,
Staat ten eind toe ons ter zij.
4. Bouw op God: de Rots der eeuwen
Biedt uw voet een vasten grond;
Bouw op God, en gij hebt vrede
Tot uw jongsten levensstond.

177. AAN GENE ZIJDE.

1. Aan gene zijde der doodsrivier,
Zie ik ze wenken, ver, ver van hier.
Lichte gestalten, zie ik daar gaan,
Die mij ten hemel zijn voorgegaan.

KOOR: Zij zien hierheen, zij staren hierheen,
Die ik zoo liefhad eens hier beneên!
In 't licht des hemels, heerlijk en vrij!
Wandlen zij boven en wachten mij.

2. Vaders en moeders, zij wachten daar,
Al reeds verheerlijkt bij d'Engelschaar,
Totdat de bootsman, over den vloed
Ook hunne kindren daar landen doet.

3. Broeders en zusters gingen naar huis,
 Dragend niet langer het aardsche kruis.
 Storten geen tranen daar boven meer,
 Weggewischt nu door hun God en Heer.
4. Jezus de Heiland, machtig en teer,
 Ziet uit den hemel op zondaars neer;
 Hoor hoe Zijn roepstem uit 't heiligdom
 Roept ook u, zondaar, kom nu, o kom!

178. HET LAND DER RUST.

1. Daar is een land van eeuw'gen vrede,
 Waar niets de zaalge rust verstoort;
 Een heerlijk oord, waar elke bede,
 Die 't hart hier slaakte, wordt verhoord.
 Daar is al 't aardsche leed vergeten,
 Heerscht blijdschap zonder perk of maat,
 Een heil'ge vreugd, die al ons weten,
 Ons denken ver te boven gaat.
2. Hier is geen rust voor 't zwerfziek harte,
 Hier woont slechts moeite, zorg en strijd;
 't Ontrust gemoed wordt nooit van smarte,
 Van leed en kommer hier bevrijd.
 Maar wèl hem, die in 't aardsche leven
 Den strijd voert niet in eigen kracht;
 Wie leerde 't hart aan God te geven,
 Heeft nooit Zijn hulp vergeefs gewacht.
3. Komt, moedig dan den strijd gestreden;
 't Geloof verwint in allen nood!
 Straks is al 't aardsche leed geleden,
 Ons heil daagt over graf en dood.
 Als wij den Heer ons leven wijden,
 En moedig voortgaan aan Zijn hand,
 Wacht ginds de kroon ons na het strijden,
 In 't heerlijk, hemelsch vaderland.

179. GEZANG 274.

1. Komt, laat ons voortgaan, kindren!
 Want de avond is nabij;
 Het stilstaan kan licht hindren
 In deze woestenij;
 Komt sterkt opnieuw den moed!
 Den wandelstaf geheven,
 Om hemelwaarts te streven:
 Zoo wordt het einde goed.

2. Zij zal ons niet berouwen,
 De keus van 't smalle pad;
 Wij kennen den Getrouwen,
 Die ons heeft liefgehad.
 Vest al uw hoop op Hem!
 Dat ieder 't aangezichte
 Ginds naar de Godsstad richte:
 Dáár ligt Jeruzalem!

3. Wij reizen met elkander;
 Wij wandlen hand aan hand;
 D' een zij tot troost den ander
 Op weg naar 't Vaderland.
 Zijn wij als broedren één!
 Geen strijd om beuzelingen,
 Daar Englen ons omringen
 En zweven voor ons heen!

4. Treedt moedig voorwaarts, kindren!
 De reis kort op naar 't graf;
 Wij zien den afstand mindren,
 Ras valt ons 't reiskleed af:
 Nog slechts wat meerder moed!
 Wat rustiger en blijer,
 Van aardsche banden vrijer,
 Gestreefd naar 't eeuwig goed!

5. Niet lang zal 't lijden duren;
 Draagt nog een poos uw kruis!
 Wellicht slechts weinig' uren,
 Dan zijn wij eeuwig t'huis!
 Verlost van zond' en pijn,
 Als wij met alle vromen
 In 't huis des Vaders komen:
 Wat zal dat zalig zijn!

180. DE HEER KENT AL DE ZIJNEN.

1. De Heer kent al de Zijnen, En heeft hen steeds gekend;
 Hij doet Zijn licht hun schijnen, En redt z'uit alle ellend'
 't Zij klein of groot, zij erven Zijn zegen van rondom;
 In leven en in sterven Zijn zij Zijn eigendom. (*bis.*)
2. Hij kent hen aan 't geloove, Dat op d'Onzichtbre bouwt,
 En, wat de wereld roove, Zijn schat in Hem behoudt;
 Dat uit Zijn Woord wil leeren, En naar Zijn Woord getuigt,
 Zich met Zijn Woord durft weren, En voor Zijn Woord
 zich buigt. (*bis.*)
3. Hij kent hen aan de hope, D' onwankelbaren moed,
 Die, wat de wereld slope, Blijft zeetlen in 't gemoed;
 Zich steeds in al de blijken, Der trouwe Gods verheugt,
 En ongestoord blijft prijken In 't groen der eeuwge
 jeugd. (*bis.*)
4. Hij kent hen aan de liefde, In Zijn genâ gegrond,
 Die, hoe de wereld griefde, Hun bijblijft t'allen stond;
 Die naar Zijn hemelsch voorbeeld, Zich vormt van dag
 tot dag,
 En zich gelukkig oordeelt, Als z'andren zegnen mag. (*bis.*)
3. O, Heer, of 't U liefste, Bij 's werelds vreugd en smart
 Geloof en Hoop en Liefde Te sterken in ons hart!
 Als we eens voor U verschijnen, Zeg dan tot ons ook mee:
 „Ik ken u als de Mijnen: Gaat in tot d'eeuwgen vree.” (*bis.*)

181. LIED DER OVERWINNING.

1. Kent gij gindsche ontelbre schare,
Blinkend van Gods luister, niet?
Dag en nacht door 's Heeren tempel
Ruischt heur overwinningslied! (*bis*)
2. Uit verdrukkingen gekomen,
Pelgrims op den weg van 't kruis,
Staan zij nu, Gods naam aan 't voorhoofd,
Voor Zijn troon in 't Vaderhuis. (*bis*)
3. Juichend wuiven zij hun palmen
In des hemels zonneschijn,
Nu zij door de kracht des Midd'laars
Meer dan overwinnaars zijn. (*bis*)
4. Al het weenen, al het zuchten
Is vergeten daar omhoog,
Liefde drijft de vreeze buiten;
God wischt zelf hun tranen droog! (*bis*)

182. ER IS EEN KROON.

1. Er is een kroon, een priesterkleed
Voor 's Heeren volk gereed,
Als op Zijn troon,
Des Vaders Zoon } *bis*
Ter heilge vierschaar treedt. (3 maal)
2. Wees welkom mij uit 's Heeren hand
Mijn kruis van de eerkroon pand;
Mijn strijd en zorg, } *bis*
Gij zijt mij borg
Van rust in 't Vaderland. (3 maal)
3. In Jezus heb ik kroon en kleed,
Mijn troost, mijn psalm in 't leed;
Hij blijft mijn staf } *bis*
In dood en graf,
Die eens mijn strijd volstreed. (3 maal)

183. DE GODSRIVIER.

1. Zouden eenmaal wij ook komen,
Waar de levensstroom ontspringt,
En aan altoos groene zoomen
Christus' kerk haar Hallel zingt?

KOOR: Ja wij zullen eenmaal komen,
Aan de zilvren, zilvren stroomen,
Waar aan de eeuwig groene zoomen
Christus' Kerk 't Hosanna zingt.

2. Heilig, heerlijk zal 't ons wezen,
Daar verlost van zonde en pijn,
Rein, van alle smet genezen,
Met Gods englen één te zijn.
3. Haastig spoedt ons leven henen,
Maar het uur breekt spoedig aan,
Dat, van hemelglans omschenen,
Saam voor Jezus' troon wij staan.

184. NAAR HUIS.

1. O land, waar mijn Heiland in hemelsche pracht,
Als Koning zijn dienaars tot heerlijkheid wacht,
Hoe zalig zal 't wezen te menglen mijn lied,
In 't koor der verlostten, dat hulde Hem biedt.

KOOR: Land, land van vrede en licht,
Op U is mijn oog, is mijn harte gericht.

2. Tehuis der verlostten, ons haven der rust,
Waar 't eind is der worstling met wereld en lust,
En 't hart, waar genade iedren traan heeft gedroogd,
Gods liefde in haar volheid erkent en verhoogt.
3. Daarheen ging, gemeente, u uw Koning vooruit;
Uw Bruigom, die haast u ontvangt als Zijn bruid,
Waar Gode geheiligd, in liefde volmaakt,
Ge in stoorloos genieten de zaligheid smaakt.

4. Heb dank, o mijn Heiland, die mij ook bereidt
Een eerplaats in 't huis, waar Uw liefde mij beidt.
Hebt Gij Uw beloften gestaafd met Uw bloed,
Ik steun op Uw heilwoord met vroolijken moed.

185. HEIMWEE.

1. O, mocht ik binnengaan,
In Jezus' vredestad,
Waar geene zonde heerscht,
En 'k eeuwgen vrede had!
Waar hoog door 't nieuwe lied
Het Lam wordt lofgebracht.
Waar als loon,
Palm en kroon,
Den overwinnaars wacht. | 2. Daar in die heilige stad,
Is strijd meer noch geweest
Wat, Heiland, Gij mijn hand,
En breng ook mij daarheen!
Daar schaart zich om Uw troon
Uw volk in heilgen stand.
Daar alleen,
Wil ik heen,
Daar is mijn vaderland! |
|--|--|

186. HOE ZAL 'T MIJ ZIJN?

1. Hoe zal 't mij zijn, als ik na rustloos zwerven,
Langs 't doornig pad, met opgereten voet,
Mijn kinderdeel, de rust bij God, kom erven,
En 't vaderhuis met brekend oog begroet?
• Als God mij zelf de tranen af zal drogen,
Mij 't heil doet zien, dat thans den geest verblijdt,
En 't hart versterkt, door lijden neergebogen,
Of afgemat door onverpoosden strijd.
2. Hoe zal 't mij zijn, wanneer ik, rein van zonden,
Lig neergeknield voor 's Vaders aangezicht;
De kleinste vlek, de laatste smet verslonden,
Vernietigd door den glans van 't godlijk licht,
Geen schuldgevoel, dat langer mij doet schromen,
Geen hellepijn, dat nog den boezem prangt;
't Is al voorbij, ik ben tehuis gekomen,
Waar mij 't gejuich van 't hemelheir ontvangt.
3. Hoe zal 't mij zijn, wanneer 'k Hem zal ontmoeten,
Die mij de weg ten eeuwgen leven werd;

Wanneer ik kniel aan Zijn doorboorde voeten
 En 't kloppen voel van Zijn doorstoken hart?
 Dan is 't geloof verwisseld in aanschouwen;
 Dan zie ik Hem in al Zijn majesteit,
 Des menschen Zoon, de Rots van mijn vertrouwen,
 Den man van smart, den Heer der heerlijkheid.

4. Hoe zal 't mij zijn, o wat geen oor vernomen
 Geen oog gezien, geen hart ooit heeft gedacht,
 Geen stervling giste ook in zijn stoutste droomen,
 Dat vind ik daar, waar mij mijn Jezus wacht.
 Welaan dan voort! den steilen weg belreden,
 Het leed verduurd, het zware kruis getorst;
 Zijn vinger stiert mijn wankelende schreden,
 Eens rust mijn hoofd voor eeuwig aan Zijn borst.

187. 'K VERLANG NAAR HUIS.

1. 'k Verlang naar huis, naar 't Vaderhuis daar boven,
 En naar Gods Vaderhart,
 'k Verlang naar rust, na 't wereldsch, woelig sloven,
 Na d' aardsche zonde en smart.
 Met duizend wenschen trad ik in dit leven;
 Eén enkle wensch is mij nog bij gebleven:
 Een kiem der hoop, zelfs onder 't zwaarste kruis:
 'k Verlang naar huis! (bis)
2. 'k Verlang naar huis; 'k ben moede van uw lijden,
 O wereld, zoo vol schijn!
 In uwe vreugd kan ik mij niet verblijden,
 Wien 't lust moog' vroolijk zijn!
 Wijl God het wil, wil ik mijn kruis nog dragen,
 Mij ridderlijk in 's levens kampstrijd wagen,
 Maar in 't geheim zucht ik bij 't aardsch gedruisch:
 'k Verlang naar huis! (bis)
3. 'k Verlang naar huis; o vreugd, aan dat verlangen
 Wordt zeker eens voldaan.

Een lied der hoop mag vrij de zucht vervangen,
 Een blijde lach den traan.
 Welzalig zij, die aan dit heimwee lijden,
 Zij zullen zich in eeuwigheid verblijden:
 Als 't sterfuur slaat, ontvlucht de ziel haar kluis
 En snelt naar huis. (bis)

188. ZOO NABIJ ALS NIMMER TE VOREN.

1. Een heilige gedachte, grijpt telkens mij weer aan,
 De weg kort immer op, naar boven loopt de baan.
 Steeds dichterbij den hemel, waar plaats mij is bereid,
 Waar mij mijn Koning wacht, in 's hemels heerlijkheid.
 KOOR: Het doel is haast bereikt! (bis)
 Nog slechts een korte tijd!
2. Straks neemt de hand mijns Vaders, ook mij het reiskleed af,
 Mijn brooze lichaam wordt geborgen in het graf.
 Zoo nadert straks de ure, waarin voor 't aardsche kruis
 Een kroon mij valt ten deel, in 't zalig Vaderhuis.
3. Ik voel mij op deez' aarde zoo zwak, zoo klein van kracht,
 Maar hoopvol zie 'k vooruit, daar heerlijkheid mij wacht.
 Buig Heer, tot mij U neder en sterk Uw zwakke kind,
 Tot 'k aan uw liefdehart, voor eeuwig ruste vind.

189. JERUZALEM, GIJ HOOGGEBOUWDE!

1. Jeruzalem, gij hooggebouwde stad!
 Naar u, naar u alleen
 Verlangt mijn hart; mijn oog, mijn starend oog
 Richt naar uw vest zich heen.
 Ver over berg en dalen,
 Omhoog den blik gericht,
 Zoek ik uw vreugdezalen,
 Vergeet wat achter ligt.
2. Gij gouden stad! Hoe blinkt uw paarlen poort!
 Licht is uw element,

En Christus Zelf met Zijn apostelschaar
 Der muren fundament.
 God is uw een'ge Tempel,
 Het Lam uw een'ge Zon,
 Zijn naam op alles 't stempel,
 Gods Geest uw Levensbron.

3. O, welk een schaar, uit ieder' stam en land,
 Door engelen omringd,
 In 't witte kleed, met palmen in de hand,
 Die 't Halleluja zingt!
 Hoe schitteren hun kronen
 In 't rein en godlijk licht,
 Waarin zij eeuwig wonen;
 Hoe straalt hun aangezicht.
4. Van waar dit volk? ach, weet gij 't niet, mijn ziel?
 Hun Heiland ging hun voor
 Den smallen weg, vol doornen, smaad en smart;
 Zij volgen slechts Zijn spoor.
 Zij vonden 't ware leven
 Bij 't kruis van Golgotha
 Dat kruis, van God gegeven,
 Sprak tot hen van genâ.
5. O, welk een lied klinkt daar van Sions top,
 En welk een harpgeklank!
 't Stijgt als 't geruisch der wateren omhoog;
 't Is niets dan lof en dank:
 „Nu is het rijk des Heeren!
 Hem zij de heerlijkheid,
 De sterkte, macht en eere,
 Tot in alle eeuwigheid!”

190. DE HEILIGE STAD.

1. O, heilige Godsstad als kristal
 Gebouwd van eedlen steen,
 Waar nooit de nacht meer wezen zal,

Geen rouw, en geen gewezen.
 Gij kent geen maan, geen zonneschijn
 Want 't Lam Zelf is uw licht,
 Voor alles, wat zou duister zijn,
 Houdt gij uw poorten dicht.

KOOR: O Stad zoo schoon, zoo heerlijk licht!
 O Stad, die al mijn hoop vervult,
 Waarheen 'k mijn schreden richt!

2. Geen zonde trekt het hart daar neer;
 Geen traan wordt daar geschreid;
 Geen wonde pijn of schrijnt daar meer
 't Is enkel zaligheid.
 De volken brengen daar hun eer,
 De vorsten heerlijkheid;
 En 't loflied klinkt er telkens weer,
 Het lied der dankbaarheid.

3. Die poort staat open t' allen tijd,
 De schoone paalen poort;
 Maar 't is een poort, niet breed en wijd,
 Naar 's Meesters eigen Woord,
 Geen gruwlijkheid zal binnen gaan;
 En geen onrein gemoed;
 Maar elk, wiens schuld is weggedaan,
 Verzoend door Jezus' bloed.

191. KOM, HEERE JEZUS.

1. Verhef uw hoofd, o Bruid, uw Hemelbruigom nadert!
 Dra neemt Hij u tot Zich als Zijner liefde loon,
 En geeft u Zijnen Naam — uw nieuwen naam — te dragen,
 En met uw nieuwen naam der koninginne kroon.
 Weldra zult gij Hem zien, — den Koning in Zijn schoonheid! —
 En vaart Hem in de lucht verheerlijkt te gemoet,
 En gij rust aan Zijn hart — dat Jezushart vol liefde —
 Eens voor u uitgebloed. (bis)

2. Wat zit ge neer en weent? — Hij, die als Man der smarten
 Geweend heeft hier op aard', Hij ziet uw treuren aan.
 Hij komt, Hij die vertroost als niemand ooit kon troosten.
 En droogt met eigen hand uw allerlaatsten traan.
 O blijdschap! als die hand den laatsten voorhang
 wegschuift,
 En u, wien de aarde slechts als pelgrimsdoortocht gold,
 De werkelijkheden Gods en Sions panorama's
 Voor 't wondrend oog ontrolt. (bis)

3. Hij komt, Gemeente Gods, Hij komt als Overwinnaar!
 Zijn duizend-duizendtal van heiligen met Hem.
 Verneemt uw oor niet reeds, als nad'rend in de verte,
 Iets der dazuin gelijk of des Archangels stem?
 Dra stilt Hij het gezucht van 't eeuwen zuchtend schepsel,
 En dreunt, de schepping dóór, zijn tweede
 „'t Is volbracht!"
 En zet de Vredevorst 't verlossingswerk de kroon op!
 Welzalig, die Hem wacht! (bis)

192. HET HEMELSCH JERUZALEM.

1. Jeruzalem, mijn zalig huis,
 Naam, die mijn ziel bekoort!
 Wanneer vindt d'arme pelgrim rust,
 En vrede in uwe poort?
 Wanneer, o Godsstad! deelt mijn ziel,
 Ter plaatse in U bereid,
 Uw Sabbathsruste zonder eind,
 Uw vrede en zaligheid!
2. Zou ik dan beven voor den strijd,
 Of siddren voor den dood;
 Met Kanans ruste in 't blij verschiep
 En Sion's morgenrood?
 D'Apostel- en Profetenschaar,
 Der martelaren stoet,

Valt daar bij harp en lofgezag,
Immanuël te voet.

193. BOVEN DE STERREN.

1. Boven de sterren zal 't licht voor u dagen,
Daar wordt uw hopen, uw wenschen verhoord.
Hier moet gij lijden en dulden en dragen,
Dáár wordt uw vrede door niets meer verstoord! (*bis*)
2. Boven de sterren wordt alles u klaarheid,
Daar ziet gij al uwe raadslen onthuld.
't Woord der belofte ,de Godlijke waarheid,
Dáár wordt het heerlijk en eeuwig vervuld. (*bis.*)
3. Boven de sterren, daar ruischen de palmen
't Koeltjen u toe, dat de slapen u kust.
Englen geleiden, met heilige psalmen,
Doodmoede harten ter eeuwige rust! (*bis.*)

194. HEERLIJK ZAL EENS.

1. Heerlijk zal eens 't nieuwe lied
Langs der heemlen boog weergalmen,
Waar het psalmen
Aller stem Hem met geschal
Loven zal;
Heuglijk jubellied der scharen,
Die deez' Herder kwam vergaren
Als één kudd' in éénen stal.
2. Amen, eens is 't woord vervuld,
Door des Heilands mond gesproken;
Doorgebroken
't Licht, dat schemerend eerst gloort;
En Zijn woord,
't Woord van vreed' en eeuwig leven,
Tot des aardrijks verste dreven
Zaligmakend wordt gehoord.

195. DE HEER KOMT.

1. Zie, de Heer komt op de wolken,
Hij, het Lam voor ons geslacht,
Duizenden verlostte volken
Hebben op die komst gewacht.
 Halleluja! Halleluja!
Looft den Heer, die komt met macht!
2. Eeuwig zal de Heer regeeren,
't Gansch heelal is Zijn gebied,
Al wat leeft zal Hem vereeren,
Als die blijde komst geschiedt.
 Halleluja! Halleluja!
Klinkt dan ons verlossingslied.
3. Vroeger aangebeden goden
Vallen door Gods macht tot gruis;
Op het woord der vredeboden
Voegt de Heiden zich bij 't kruis.
 Halleluja! Halleluja!
Hier en eens in 't Vaderhuis.
4. Dan zal Isrel zalig worden,
Keert Gods vrede weêr op aard,
Als de Heer, wie hier Hem vreezen,
Tot één kudde Zich vergaart.
 Halleluja! Halleluja!
Prijs den Heer, uw lofzang waard!

196. DE BRUIDEGOM KOMT.

1. 't Hoofd omhoog! de Heer zal komen;
Hij daalt met bazuingeschal.
't Morgenrood wordt reeds vernomen;
Ja, Hij komt, die komen zal.
Geest en Bruid, zij roepen samen:
„Kom, o Bruidegom en Hoofd!
Schenk vervulling op ons Amen!
Werk, hetgeen Gij hebt beloofd.”

2. Blijde stond! toen d'englen zongen
 In het veld van Efratha.
 Satan zag zijn prooi ontwongen
 Door de macht van Gods genâ.
 Maar een weg van smart en lijden
 Bracht alleen verlossing aan;
 Heiland! niets dan smaad en strijden
 Zaagt Gij op Uw levensbaan.
3. Maar Gij komt! Gij haalt in luister
 Uwe Bruid van d'aarde af;
 Gij werpt Satan in den kluister,
 En aanvaardt Uw koningsstraf.
 Dàn, in Uwen troon gezeten,
 Aan des vijands macht ontrukkt,
 Zal het leed der aard vergeten
 Zijn, dat nú zoo vaak ons drukt.

197. OP 'S HEMELS WOLKEN.

1. Op 's Hemels wolken zal Hij komen,
 Die aan den nacht een einde maakt;
 Die, in Zijn heemlen opgenomen,
 Het troostwoord uitspreekt: wacht Mij, waakt!
 Hij komt, naar wien Gods schepselen smachten,
 Wien 's werelds eeuwen tweemaal wachten,
 Wien d'aard reeds eenmaal heeft gebaard!
 Het Lam, wiens bloed hier heeft gevloten,
 De Leeuw uit Juda's stam gesproten,
 De Man der smart, de God der aard!
2. In Zijne dagen dauwt het vrede,
 In Zijne schaduw lofzingt de aard,
 't Gedierte zelve jubelt mede,
 Weêr onder Edens wet geschaard.
 Een jongske zal den leeuw beheeren,
 De wolf zal met het lam verkeerem,
 En d'englen Gods weêr met den mensch!

Het zijn de lang verwachte dagen,
 Van 't aangekondigd welbehagen,
 En aller hemellingen wensch!

198. O, HOE LIEFLIJK!

1. O, hoe lieflijk zal het wezen,
 Als de hemel hoogtij houdt,
 En, door engelenlied geprezen,
 Jezus' bruid haar Heer aanschouwt:
 Als bij paren
 d'Engelscharen
 Door hun zilvren vreugdetonen
 't Bruiloftsfeest met luister kronen.
2. Hoort gij niet van ver reeds klinken
 's Hemels reinen jubeltoon,
 Bij 't aanbeddend nederzinken
 Van de zangers voor den troon?
 Zondaars waren
 Eens die scharen,
 Adams kroost, onrein, verloren,
 Maar uit Christus' bloed herboren.

HEILIGING, TOEWIJDING, ARBEID.

199. URE MET GOD.

1. Hier, ver van 't aardsch gewoel
 Zoeken w' U weer;
 Spreek met Uw liefdestem
 Tot ons, o Heer!
 O, zie ons voor U staan,
 Zie ons genadig aan,
 Laar ons niet ledig gaan
 Van U, o Heer.

2. Kom, Heil'ge Trooster, kom!
 Schijn in ons hart;
 Neem weg van ons, o Heer!
 Al wat U smart.
 Vernieuw ons door Uw kracht,
 Toon hier ook Uwe macht.
 Vervul ons dag en nacht
 Met Uwen Geest!
3. Behoud, o Heer Uw werk,
 En laat ons zien,
 Dat zondaars door Uw Geest,
 Steeds tot U vliën.
 Maak woning in ons, Heer!
 Verblijd ons keer op keer!
 En geef ons meer en meer,
 Van Uwen Geest!

200. Meer heiligheid.

<p>1. Meer heiligheid geef mij,
 Meer vrede in mijn hart.
 Meer leed om mijn zonden,
 Meer moed in mijn smart,
 Meer trouw aan mijn Heiland,
 Meer vreugd in Uw wet!
 Meer troost in Uw liefde
 Meer vuur in 't gebed.</p> | <p>2. Meer dankbaarheid geef mij,
 Meer hoop op den Heer,
 Meer rust in Zijn trouwe,
 Meer hart voor Zijn eer;
 Meer kracht uit Zijn wonden,
 Meer heil in Zijn dood,
 Meer danken voor zegen,
 Meer bidden in nood.</p> |
|--|--|
3. Meer lijdzaamheid geef mij,
 Meer sterkte onder 't kruis,
 Meer kracht tot verwinnen,
 Meer heimwee naar huis.
 Meer rein moog' ik wezen,
 Meer dienend uw rijk,
 Meer brandend van liefde,
 Meer, Heere, U gelijk.

201. DAAL ALS IN TIJDEN VAN OUDS OP ONS NEER.

1. Daal als in tijden van ouds op ons neer,
 Heilige Geest! (*bis.*)
 Geef in ons harte Uw wetten, o Heer!
 Heilige Geest! (*bis.*)
 Zie, hoe naar U onze ziel heeft gesmacht,
 En op Uw komst met verlangen nu wacht;
 Geef ons een doop van Uw vuur en Uw kracht,
 Heilige Geest! (*bis.*)

2. Geef ons den Geest, die verlost en bevrijdt,
 Maak ons nu vrij! (*bis.*)
 Opdat ons al, Heer, aan U zij gewijd,
 Maak ons nu vrij! (*bis.*)
 Laat nu bereek'ning en zelfzucht vergaan,
 Dat niets in ons Uwe stem moog' weerstaan,
 Of Uwen Geest zou bedroeven voortaan;
 Maak ons nu vrij! (*bis.*)

3. Geef mij Uw tweesnijdend zwaard in de hand,
 Machtige God! (*bis.*)
 Geef mij een moed, tegen alles bestand,
 Machtige God! (*bis.*)
 Maak mij volhardend, vol vuur, onversaagd,
 Zoodat de zondaar geen uitstel meer waagt,
 Maar onverwijld om genade U vraagt,
 Machtige God! (*bis.*)

202. OVERWINNING DOOR JEZUS.

1. Doe m'overwinnen, o Jezus, zoo machtig!
 'k Zie mij omringd door gevaren en nood.
 't Willen en 't worst'len — hoe verre van krachtig!
 En mij bedreigt een verderf, ach! zoo groot!
 Kom mij te hulp! want zoo zwaar valt het strijden
 Gij kunt mij, zwakke, ter zegepraal leiden.

2. Doe m'overwinnen! Een zondig verlangen
Kampt in mijn ziel met wat God mij gebood.
Neem Gij den wille des vleesches gevangen;
Breng door Uw sterven mijn zelfzucht den dood!
Laat tot wat goed is Uw Geest mij toch sterken;
Wek Gij in mij, Heer! het willen en 't werken.
3. Doe m'overwinnen! Wil over mij waken!
Bid Gij voor mij! Mijn geloof is zoo klein.
Hoed mij voor roekeloos U te verzaken!
Gij hebt beloofd, Heer! mijn bijstand te zijn.
Zoekt kille traagheid mijn ziel t' overdekken,
Och, kom dan krachtig ten leven mij wekken!
4. Doe m'overwinnen! O! geef, dat daarboven
'k Eenmaal de krone des levens ontvang'!
Dan zal ik immer U danken en loven,
U, mijn Verlosser! met vroolijk gezang.
Daar zal geen strijd meer, slechts zegepraal wezen;
Word G' overwinnaar! voor eeuwig geprezen.

203. BUIG MIJ.

1. Heer, buig Gij mij! zooals het graan,
Dat neerbuigt in den morgenwind;
Zoo voor den adem van Uw Geest,
Buig Gij in ootmoed ook Uw kind.
2. Verheft het trotsche hart zich soms,
En wil 't Uw Geest niet volgen Heer,
O, Geest des Heeren! kom met vuur,
Verbrand wat zich niet buigt ter neer.
3. Heer, zooals Gij der waatren loop
Hebt in Uw hand en Zelf ze leidt,
In bedding door U Zelf gewild,
O, leid mij zoo in eeuwigheid!
4. Heer buig Gij mij, maak uit het leem,
Dat anders toch geen waarde heeft,

Een vat, voor Uwen dienst geschikt,
Verbroken, maar waar Gij in leeft.

204. GEZANG 68.

1. Zalig, zalig niets te wezen,
In ons eigen oog voor God,
Eigen zin en lust te vreezen,
Steeds te rusten in ons lot,
Needrig, kinderlijk en stil
Ons te voegen naar Zijn wil.
2. Vragen wij, wat goed of kwaad is,
Voor 't geloof is alles goed;
Al wat d'uitvoer van Uw' raad is,
Vader! dat is alles goed;
Altijd goed en wijsheid is 't,
Wat de Wijsheid Zelf beslist.
3. Mag Uw naam maar eer ontvangen,
't Ga ons slecht, of 't ga ons goed,
Dat alleen is ons verlangen,
Trouwe Vader! wat Gij doet.
Eer is 't ons, hoe laag het schijn',
Zalig, niets voor U te zijn.

205. BEREID MIJ, HEER.

1. Uw kleed moet wit zijn als de sneeuw,
Bereid u tot Gods komst.
Weldra verschijnt ons Juda's Leeuw,
Bereid u tot Gods komst.

Koor: Bereid mij, bereid mij, Heer!
Bereid mij om voor Uw troon te staan.

2. Wasch u van uwe zonden rein,
Bereid u tot Gods komst!
Gij moet door Hem gereinigd zijn,
Bereid u tot Gods komst!

3. Bereid mij hier, bereid mij nu,
Om voor Uw troon te staan:
Dat 'k zonder een'ge vrees voor U
Voor Uwen troon mag staan.
4. Heer, reinig Gij mijn hart en zin,
Om voor Uw troon te staan;
Mijn trots, mijn zelfzucht overwin,
Dat 'k voor Uw troon mag staan.

206. EXCELSIOR.

1. Dichter bij U! dat is mijn hoogst genot,
Al moet ik ook veel schade en schand verdragen.
Gelijk een duif, wier vleugelen haar dragen,
Wilt gij, mijn ziel, ook naderen tot God.
2. Wanneer de nacht haar sluier om mij slaat
En ik in donkerheid mijn weg niet vinde,
Roep ik tot U, die mijne ziel beminde,
Dichter bij U, mijn God, mijn Toeverlaat.
3. Stijg op mijn ziel, o heerlijk zalig lot!
En neem uw vlucht, ver over berg en dalen,
Laat 't fonklend licht der sterren u bestralen,
Stijg op, mijn ziel! stijg op tot uwen God!
4. O zaligheid, wanneer de Heiland komt,
Om al de Zijnen tot Zich te vergadren;
In 't volle licht dan Hem te mogen nadren
O, zaligheid! waar elke klacht verstomt.

207. ZALIG, DIE HONGEREN.

1. Mijn honger en mijn dorst,
Stilt Gij, o Heer, alleen.
Ik wend in al mijn nood,
Naar U mijne oogen heen. | <ol style="list-style-type: none"> 2. Gij, het gebroken brood,
Zijt, wat mijn ziel behoeft.
O spijzig, Heer, mij nu,
'k Verhonger, zoo Gij toeft. |
|--|--|

3. Gij, die de Wijnstok zijt,
Laaf m'ieder oogenblik.
Ach, dat uw liefde, Heer,
Mijn ziele steeds verkwikk'!
- 4 't Is alles dor in 't rond,
Deez' aard is een woestijn,
Maar, Gij, Heer, zijt de bron,
Die alles mij wilt zijn.

208. TREK MIJ TOCH DICHTER.

1. Trek mij toch dichter tot U, Jezus!
Ja, dichter, altijd meer.
Doe mij op U meer steunen, Jezus!
Wees Gij mijn staf, o Heer.
2. Alles aan mij, behoort U, Jezus!
Gebruik mij tot Uw eer.
Doe mij maar leven, nu en eeuwig,
Voor U alleen, o Heer!
3. In al mijn doen en willen, Jezus!
Neem Gij de heerschappij.
Richt Gij Uw troon op, in mijn harte,
Dat ik Uw knecht maar zij.
4. Heel mijne ziel vraagt naar U, Jezus!
Troost Gij mij telkens weer.
Totdat Gij aan de levensstroomen,
Den dorst mij stilt, o Heer.

209. NADER BIJ U.

1. Nader, mijn God, bij U!
U nader bij!
Zij ook de weg daartoe
Een kruis voor mij!
Wat ook mijn toekomst zij,
U nader, nader bij!
Nader mijn God, bij U!
U nader bij.
2. Schoon op mijn pelgrimspad
De zon verdwijn',
Rustplaats voor 't moede hoofd
Een steen moog' zijn,
In U verheug ik mij;
Breng mij U naderbij,
Nader, mijn God, bij U!
U nader bij!

3. Zoo voert mij iedre stap
 Nader bij huis.
 Al wat Gij mij bereidt,
 Voorspoed of kruis,
 't Brengt alles dichtcr mij,
 U nader, nader bij.
 Nader, mijn God, bij U,
 U nader bij!
4. Dan, als de morgen daagt:
 Wekt mij Uw mond;
 Uw vriendlijk aangezicht
 Vreugde verkondt.
 Ja, iedre nacht brengt mij
 U nader, nader bij!
 Nader, mijn God, bij U,
 U nader bij!

210. DICHT BIJ JEZUS.

1. Dicht bij Jezus is mijn leven,
 Dicht bij Jezus is mijn lust;
 Dicht bij Jezus is mijn sterkte,
 Dicht bij Jezus is mijn rust.

KOOR: Dicht bij Jezus wil ik blijven:
 Dicht bij Jezus hoor 'k Zijn stem,
 Dicht bij Jezus, dicht bij Hem, (bis.)

2. Dicht bij Jezus! In Zijn armen!
 Daar is 't veilig voor mijn hart!
 Dicht bij Jezus heb ik vrede!
 Daar is balsem voor de smart!
3. Dicht bij Jezus, schoon de wereld
 Dicht rondom mij woelt en vleit.
 Dicht bij Jezus ben 'k verwinnaar,
 Is mij eer en kroon bereid.
4. Dicht bij Jezus sterft de wereld,
 Wijkt de zonde uit mijn gemoed;
 Dicht bij Jezus is de hemel,
 Dicht bij Jezus is het goed.

211. U KAN IK NIET MISSEN.

1. U kan ik niet missen, U, Jezus! mijn Heer!
 'k Mis alles, wanneer ik Uw bijzijn ontbeer,
 Bij licht en bij duister, in droefheid en vreugd,
 In rijkdom en armoe, in grijsheid en jeugd.

Geen naam, die als d'Uwe mij vreugde bereidt;
 Geen hand, die als d'Uwe zoo zachtjes mij leidt;
 Geen stem, die als d'Uwe mijn oor zoo bekoort;
 Geen hart, dat als 't Uwe mijn smeekingen hoort.
 U kan ik niet missen, U, Jezus mijn Heer!
 'k Mis alles, wanneer ik Uw bijzijn ontbeer!

2. U kan ik niet missen, als 't sterfuur genaakt;
 Wees Gij het, die dan aan mijn doodssponde waakt;
 Verdrijf dan mijn twijfel, mijn vrees en mijn klacht,
 En voer mij naar 't licht door den duisteren nacht!
 En ben ik, geleid door Uw liefdrijke hand,
 Eens veilig in 't huis van mijn Vader geland,
 Dan grijp ik een cither en zing U het lied:
 „U kan ik niet missen, in eeuwigheid niet!”
 U kan ik niet missen, U, Jezus mijn Heer!
 Dank, lof en aanbedding! nooit mis ik U meer.

212. DEZE ZAALGE ZIELEVREDE.

- Dezen zaalgen zielevrede —
 Lang heb ik daar naar getracht;
 Tranen, worstling noch gebeden
 Hebben rust mij aangebracht.
- 'k Open nu de deur mijns harten,
 'k Laat den Heiland Zelf er in;
 Alles breng ik Hem ten offer;
 Geen verlies is 't, maar gewin.
- Waar het „eigen ik” eens troonde,
 Zal nu Jezus Koning zijn;
 Heel mijn leven zal het toonen:
 'k Ben de Zijne, Hij is mijn!
- Voor mijn toekomst zal Hij zorgen,
 'k Blijf vertrouwen — rustig, stil,
 Anders wil ik niets begeeren
 Dan te blijven in Zijn wil.

213. NADER, NOG NADER!

1. Nader, nog nader! dicht aan Uw hart
Trek mij, o Heiland, door vreugde en door smart;
Dicht aan Uw hart is de plaats, die 'k begeer,
Nader bij U, breng nog nader mij, Heer! (*bis.*)
2. Nader, nog nader! 'k kan niets U biën,
Waarin Uw oog geen onreinheid zou zien;
Neem heel mijn leven, reinig het Heer,
En dat Uw geest het als offer verteer! (*bis.*)
3. Nader, nog nader! gansch in den dood
Geef ik, wat immer nog weerstand U bood:
Zondig begeeren, wereldschen lust;
Dicht aan Uw hart! vindt mijn harte slechts rust. (*bis.*)
4. Nader, nog nader, Heer, reinig mij,
Tot al het eigene willen voorbij,
En heel mijn leven weerschijn zal zijn,
't Al U gelijke, al 't oude verdwijn. (*bis.*)

214. NIET ZONDER KRUIS.

1. Gods kind kan zonder kruis niet zijn;
Wil u dan niet bedroeven,
Als onze God met smart en pijn
De Zijnen komt beproeven!
Hij zendt Zijn kind,
Dat Hij bemint,
Juist door beproeving zegen!
Hoe diep zijn 's Heeren wegen!
2. Gods kind kan zonder kruis niet zijn;
Het wordt door God gezonden.
Trefte ons dan leed en ramp en pijn,
Een Vader slaat die wonden.
Zijn liefde kan
Niets anders dan
Wat heilzaam is ons zenden;
O! dat wij 't steeds erkenden!

3. Gods kind kan zonder kruis niet zijn;
 Hij roept ons tot ontwaken,
 Opdat het leven niet verkwijn',
 Als wij naar ruste haken.
 De Heer genaakt;
 Wel hem, die waakt!
 Voor hem de vreugd des Heeren!
 Geen kruis — geen triomfeeren.
4. Ook ik kan zonder kruis niet zijn;
 Wat God zendt, wil ik dragen.
 Mijn trouwe Vader zendt die pijn;
 Het zijn maar korte plagen.
 Straks wordt het dag,
 En hoopvol mag
 Het harte zich verblijden:
 Ik wil met Christus lijden!

215. EENSWILLENDEID.

1. Leer mij, Heere, als in gebeden
 Mijne ziel tot U zich heft,
 Dan geloovig aan te nemen
 Al wat van Uw hand mij treft.
 Met mijn Heiland te betuigen,
 Dat het beter is veel meer,
 Zoo alleen Uw wil geschiede
 En de mijne niet, o Heer!
2. Wat gij Heer! hebt goedgevonden,
 Leer mij dat in mijn gemoed,
 Onderworpen goed te vinden
 Als gewis'lijk wijs en goed.
 Leer mij in 't geloof begrijpen,
 Dat het beter is veel meer,
 Zoo alleen Uw wil geschiede
 En de mijne niet, o Heer!

3. Ja, mijn Vader! in mijn smarten
 Zoek ik troost bij U alleen,
 Om in Uwen wil te rusten
 Bij des levens tegenheên.
 Met mijn Heiland wil 'k betuigen,
 Dat het beter is veel meer,
 Zoo alleen Uw wil geschiede
 En de mijne niet, o Heer!

216. HEILSVERWACHTING.

1. U, Heer Jezus, te gelijken!
 U te zien, gelijk Gij zijt,
 't Blijft, wat hier ook moog' bezwijken,
 Hope, die mijn ziel verblijdt.
 O, blijve in dit aardse leven
 't Oog op Uwe heerlijkheid
 Steeds gericht; en wil mij geven,
 Dat ik daarvoor word bereid.
2. Wat zijn 's levens idealen,
 Hoe verheven opgericht,
 Wat kan bij het uitzicht halen
 Van dit hemelsch vergezicht!
 Ben ik 't waardig? — mijn geweten
 Wijst me op mijn bevlekt gemoed,
 Maar mijn Heiland laat mij weten:
 „Ja; gewasschen in mijn bloed!”

217. ONTWAAK.

1. De morgen is reeds lang gekomen:
 Ontwaak, Ontwaak! (bis.)
 De ziel leeft niet bij vage droomen,
 Ontwaak, Ontwaak! (bis.)
 De ziel leeft niet bij vage droomen,
 Haar leven heeft een grootscher taak;
 De morgen is reeds lang gekomen!
 Ontwaak, Ontwaak! (bis.)

2. Verbreek, al wat u nog houdt tegen,
 Ontwaak, Ontwaak! (*bis.*)
 Het licht straalt neder op uw wegen,
 Ontwaak, Ontwaak! (*bis.*)
 Het licht straalt neder op uw wegen,
 Dat niemand toch de kroon verzaak!
 Verbreek, al wat u nog houdt tegen,
 Ontwaak, Ontwaak! (*bis.*)
3. Gods levensadem waait u tegen,
 Ontwaak, Ontwaak! (*bis.*)
 Hij reikt uw ziel een nieuwen zegen,
 Ontwaak, Ontwaak! (*bis.*)
 Hij reikt uw ziel een nieuwen zegen,
 Dat Hem uw loflied groot dan maak';
 Gods levensadem waait u tegen,
 Ontwaak, Ontwaak! (*bis.*)

218. AAN UW ZIJ.

1. Heer, Gij zijt mijn eeuwig erfdeel,
 Meer dan 't leven zijt Gij mij:
 Laat mij op mijn pelgrimsreize
 Altijd wandlen aan Uw zij.
- KOOR: Aan Uw zij, dicht nabij, (*bis.*)
 Alles, alles wil ik lijden,
 Mag 'k slechts wandlen aan Uw zij.
2. Heer, ik vraag geen aardsche schatten,
 'k Vraag geen eer of heerschappij;
 Wat ik bid, het is genade,
 Om te wandlen aan Uw zij.
3. Draag mij door de zee des levens,
 Draag mij door het doodendal,
 Tot ik kom in 's Hemels zalen,
 Waar 'k U eeuwig loven zal.

219. NEEM DE WERELD, GEEF MIJ JEZUS.

1. Neem de wereld, geef mij Jezus,
Wereldvreugd gaat ras voorbij;
Maar de liefde van mijn Heiland,
Blijft voor eeuwig rijk en vrij.

KOOR: O, de hoogte en lengte en diepte
Van Zijn liefde zonder peil!
O! de volheid van verlossing,
Onderpand van 't eeuwig heil.

2. Neem de wereld, geef mij Jezus,
Want Zijn troost is zalig, zoet;
Hij bewaakt mij, geeft mij vrede,
Dat is 't wat mij juichen doet.
3. Neem de wereld, geef mij Jezus,
Want in Hem heb 'k eeuwig licht!
En op 's levensweg met Jezus,
Blijft geen duisternis in 't zicht.
4. Neem de wereld, geef mij Jezus!
'k Weet, Hij stierf voor mij aan 't kruis.
'k Dank Hem hier en ook voor eeuwig,
Als 'k Hem zie in 't Vaderhuis.

220. IK HEB U STEEDS VAN NOODE.

1. Ik heb U steeds van noode,
O, Heiland! vol gena!
Mijn ziel vindt haren vrede
Alleen op Golgotha!

KOOR: Wil nimmer mij verlaten,
, Doe mij de zonde haten;
Bij U alleen is leven!
Heer, slechts bij U!

2. Ik heb U steeds van noode
O, Heiland, blijf bij mij!
Hoe ook de wereld lokke,
Gij slechts maakt waarlijk vrij.

3. Ik heb U steeds van noode,
In vreugde en leed;
Gij zijt mijn steun, mijn wapen,
Tot mijne hulp gereed.
4. Laat me in U groeien, bloeien,
Heer, die de Wijnstok zijt,
Maak mij een vruchtbre ranke,
Aan U alleen gewijd!

221. JESUS ALLEEN!

1. Jezus alleen! Geen andre meesters meer,
Gelijk in 't droef verleên!
Van loongunst vrij, en vrij van ijdele eer!
Die meesters van voorheen!
'k Wensch van die allen me af te keeren,
Opdat geen ander moog' regeeren,
Dan Hij alleen! (*bis.*)
2. Hoe minder 'k word, te meer gevoel ik mij
Door Zijne kracht omgord.
Och, wierd voortaan mijns Heeren heerschappij
In mij door niets verkort!
Hij kroont te meer mij met Zijn gaven,
Die mij verkwikken, sterken, laven,
Hoe minder 'k word! (*bis.*)
3. Hij is de Heer. — De dienstmaagd treedt terug.
Eerbiedig voor haar' Heer!
Hoe gaarne dien ik Hem gereed en vlug
En vaardig tot Zijn eer.
'k Wensch Hem te dienen al mijn dagen,
Wat Hij beschikt — ik zal niet klagen —
Hij is de Heer! (*bis.*)
4. De Heer alleen! — De naam van Jezus gloei'
In 't hart van groot en klein,
En straal' hoe meer de levensstroom vervloei',
Te klaarder om ons heen!

- O worde ik kleiner, altijd kleiner,
 En schitter' in mij daaglijks reiner:
 „De Heer alleen!” (bis.)

222. JEZUS, DE ZON DES LEVENS.

<p>1. O Jezus, Levenszonne!
 Voor wien al 't duister vliedt,
 O Jezus, Levensbronne!
 Die zooveel heil ons biedt,
 Wat wentele of keere,
 Gij blijft mijn hoogste schat.
 Hoe onuitspreek'lijk, Heere! }
 Hebt Gij ons liefgehad! } bis.</p> | <p>2. Daar is voor mij geen leven,
 Geen kracht, die leven geeft,
 Zoo Gij 't mij niet wilt geven,
 Zoo Gij niet in mij leeft.
 Daar is voor mij geen sterven,
 Zoo Gij slechts bij mij zijt;
 Van wat mij zou verderven }
 Hebt Gij mijn ziel bevrijd. } bis</p> |
|--|---|

223. OP HET ALTAAR GODS.

1. Neem mijn leven, laat het Heer!
 Toegewijd zijn aan Uw eer;
 Neem mijn handen, dat ze 't merk
 Dragen van Uw liefdewerk.
2. Elken dag, ja ied'ren stond
 Zij Uw lof in mijnen mond;
 Elke schrede van mijn voet,
 Zij geheiligd door Uw bloed.
3. Zij mijn zang steeds U gewijd,
 U, den Heer, ten allen tijd!
 Laat mijn lippen zijn vervuld
 Van den Losser mijner schuld.
4. Neem mijn zilver en mijn goud,
 Dat ik daarvan niets weerhoud';
 Dat mijn kennis t' allen tijd,
 Worde aan Uwen dienst gewijd.
5. Zij mijn wil in mij gedood,
 En Uw wil mijn daag'lijksch brood;
 Maak mijn hart tot Uwen troon,
 Vader, Heil'ge Geest en Zoon.

6. U behoort mijn liefdeschat:
 Gij hebt mij eerst liefgehad;
 Ziel en geest en lichaam, Heer,
 Leg ik op Uw altaar neer.

224. LEVENSWIJDING.

<p>1. Verward in zinsbekoring,
In angst en zielenood,
In diepten van ellende,
In banden van den dood,
Hebt Gij 't verbroken harte,
De ziel, door schuld verplet,
Uit wond're liefde, o Heere!
Geheeld en uitgered.</p>	<p>2. Sinds klinken in mijn ziele
Vol wonderzoeten klank,
Gezangen, van bevrijding
En stillen, vromen dank.
Met wierook der gebeden
Gaan ze opwaarts tot Uw eer:
Mijn ziel met vreugdebeven,
Lofoffert U, den Heer!</p>
<p>3. Der wereld schitterglansen
Van grootheid, roem en eer,
Verdwijnen voor den luister
Van Uwen dienst, o Heer!
Voor Uwe wondre grootheid
Buigt zich mijn ziel in 't stof,
En tot Uw roem en eere
Zingt gansch de schepping lof!</p>	<p>4. U, Heer! zij hart en leven
In wedermin gewijd,
Uw grootheid, roem en eere
Het doel van al mijn strijd;
Mijn lied zal mij vertroosten,
Als Gij door diepten leidt,
Diep in mijn hart versterken
De vreugd der eeuwigheid.</p>

225. 'T IS UWE ZAAK.

1. 't Is Uwe zaak, waarvoor wij staan,
 Heer Jezus, d'Uwe alleen
 Geen macht kan haar doen ondergaan,
 Want met U is zij één!
 Eer 't tarwegraan zijn halmen schiet,
 En honderdvoud zijn vruchten biedt,
 Moet, in der aarde diepen schoot,
 Het heengaan door verderf en dood;
 Eerst 't sterven leidt
 Tot volle heerlijkheid.
2. Uw weg ten hemel ging langs 't kruis,
 O, Jezus, Gij, ons Hoofd,

Zóó leidt Ge ook naar het Vaderhuis
 Een ieder, die gelooft.
 Doe ons maar deelen evenzeer
 In lijden en verwinnen, Heer,
 En breng ons dan uit allen nood
 Omhoog, in 't licht, door Uwen dood.
 Door Uwen dood.
 In 't licht, door Uwen dood.

226. GORD U AAN.

1. Gord u aan! (*bis*) Volk van God! waarop gewacht?
 Sla in één de broederhanden!
 Dring in 's Heeren Jezus' kracht
 Door tot in de heidenlanden,
 Op! Hij zelf bereidt u voor de baan!
 Gord u aan! (*bis.*)
2. Voortgetreên! (*bis*) Volk des Heeren in het licht!
 Laat de lampen helder schijnen:
 't Oog zij op den Heer gericht!
 Laat de liefde niet verkwijnen!
 Richt ook naar het verste strand uw schreên.
 Voortgetreên! (*bis.*)
3. Doorgetreên! (*bis*) Volk des Heeren, houd, houd stand!
 Laat geloof en moed niet zinken,
 Zie niet om; in 's Heeren hand
 Ziet gij reeds de krone blinken!
 Vrees geen vijand, vrees geen tegenheên!
 Doorgetreên! (*bis.*)

227. WAAK OP, GIJ GEEST.

1. Waak op, gij geest der oude helden,
 Der eerste heilgezanten van den Heer,
 Die fier den vijand tegensnelden
 En onvermoeid getuigden tot Zijn eer!
 O werd weldra hun levenwekkend woord
 In elke taal, door ieder volk gehoord!

2. Geef zaaiers, die van geestdrift branden;
Geef maaiers, die vol vreugd den sikkell slaan,
Gewiekte voeten, nijv're handen;
Daar golft een zee van welig rijpend graan.
Gord Heer des oogstes, gord Uw volk met macht!
Uw werk is groot, maar klein is onze kracht.
3. Wij knielen voor Uw zetel, Vader!
Den smeektoon op de lippen, dien Uw Zoon
Ons heeft geleerd: „O Heer, vergader
Een ongetelde schare om Uw troon!”
Eén bede rijst van heel het wereldrond:
Wij wachten op het „Amen!” uit Uw mond.
4. Verscheur den band, verbreek de kluister,
Die satan om der volken lenden spant.
Geef aan Uw heilmaar nieuwen luister;
Zend boden tot in 't verste heidenland!
Heel 't aardrijk word' Uw eigendom, o Heer!
Giet stroomen van den Geest der waarheid neer!
5. Uw heilig Woord zal triomfeeren,
't Zal schijnen in den donk'ren heidennacht;
't Zal on- en bijgeloof verneëren,
Reeds naakt de dag zoo hijgend ingewacht,
Dat al wat leeft Uw grooten naam belijdt,
En in Uw heil zich eindeloos verblijdt.

228. ÉÉN LEVEN SLECHTS.

1. Eén leven slechts, één leven hier beneden,
Eén leven slechts! en dat gaat ras voorbij!
Eén leven slechts met al zijn schoone kansen,
Eén leven slechts! dat leven, Heer, vraagt Gij!
Gij vraagt mijn hart en gaven mij gegeven,
Gij vraagt mijn stem, mijn goed, mijn tijd en kracht.
Gij dierbre Heer, die voor mij geeft Uw leven,
Mijn al, dat is 't, wat Gij als dank verwacht.

2. Eén leven slechts! o waarom staat gij ledig?
 Hoort gij het niet? De Meester roept ook u;
 Ontelbren kennen niet Zijn zondaarsliefde,
 Ontelbren roepen om uw hulp juist nu!
 Haast u aan 't werk: de tijd, de tijd vliegt henen,
 Straks is uw kracht, uw beste kracht vergaan!
 En gij, o ziel, met uw verkwiste leven,
 Zult voor Gods troon met leege handen staan!

229. GRIJP TOCH DE KANSEN.

1. Grijp toch de kansen, door God u gegeven!
 Kort is uw zijn hier, de tijd smelt daarheen.
 Wat toch blijft over, o zeg, van dit leven?
 D'arbeid der liefde, gedaan om u heen.

Koor:

Niets is hier blijvend, (*bis*.)

Alles, hoe schoon ook, zal eenmaal vergaan;
 Maar wat gedaan werd uit liefde tot Jezus,
 Dat houdt zijn waarde en zal blijven bestaan.

2. Geef dan uw tijd niet aan ijdele zorgen,
 Help hen, die vielen; breng troost in hun smart!
 O, laat uw licht schijnen blij als de morgen;
 Spreek van den Heiland, die rust geeft voor 't hart!
3. Weet, al uw arbeid, uw lijden voor Jezus,
 't Wordt door Hemzelve geschat naar zijn waard'.
 En eens daar boven, daar vinden wij weder
 Vruchten van 't zaad, dat wij strooiden op aard.

230. DE HEILIGE STRIJD.

1. Allen op ten strijde! moedig nu vooruit!
 Jezus, onze Koning, gaat Zelf voor ons uit.
 De banier des kruises bind' ons allen saam.
 't Hart vol heilige geestdrift, om des Konings naam.

Koor: Voorwaarts, voorwaarts allen!

Op Uw Koning 't oog!

Laat uw krijgslied schallen

Houdt de kruisvaan hoog!

2. Ziet den vijand vluchten, voor des Konings naam,
Jezus blijft Verwinnaar, wat men ook beraam'.
Laat ons blijde juichen van Zijn heerlijkheid,
Hel en Satan siddren voor Zijn Majesteit.
3. Volgen wij Uw wegen, heilgen van voorheen,
Wondren van genade volgen onze schreên,
Wat dan vall' of wijke, wat hier ook verga,
En wat ook bezwijkte, vast blijft Gods genâ.
4. Voorwaarts, ouden, jongen! vreest geen spot of smaad,
Vinde ons steeds de Koning, waar Zijn kruisvaan staat.
't Heilig vaandel wappert en ontplooit zich wijd.
Voorwaarts, gij getrouwen! voorwaarts in den strijd!
5. Voor U neergebogen, aller vorsten Heer!
Brenge Uw verlost U den lof en eer.
Lam, dat hebt verwonnen, in Uw heerlijkheid,
Prijst U Uw gemeente tot in eeuwigheid.

231. ZAAIEN MET TRANEN.

1. Op Gods akker wordt gezaaid
Onder moeite en weenen,
Maar wordt eens de vrucht gemaaid,
Vlucht de droefheid henen.
Ja, de blijde dag genaakt,
Dat de volle schoven
Hem, die alles heerlijk maakt,
Den Voleinder, loven.
2. Ziet dan niet alleen op 't leed,
Telt niet slechts bezwaren!
God staat met Zijn hulp gereed,
Laat Zijn werk niet varen.
Heft het oog tot 's Heilands kruis:
't Werd ten rijken zegen;
God leidt naar het Vaderhuis
Langs beproevingswegen.

3. Leer ons, Vader, in 't geloof
 Hier Uw zaad te strooien,
 Gij zult eens door schoof bij schoof
 't Vroolijk oogstfeest tooien;
 Dan zal Uwe liefde en trouw
 't Heidendom doen nadren,
 En ook Isrel vol berouw
 Om het kruis vergadren.

232. 'T IS OOGSTTIJD.

1. Komt, maaiers, 't is nu oogsttijd,
 Ziet aarz'lend niet in 't rond,
 De tijdstroom kent geen rusten,
 Haast komt de avondstond.
 Al zijn de maaiers weinig,
 Dit is des Heeren zaak;
 Hij riep u als Zijn knechten, } *bis.*
 Elk tot een eigen taak.
2. Wacht niet tot andren komen,
 Maar sla den sikkel aan,
 En bindt tot volle schoven,
 Het rijpend goudgeel graan.
 De Meester riep en stelde u
 Tot werken, waar gij zijt;
 Een arbeid afgewogen } *bis.*
 Naar d' u beschikten tijd.
3. Rept, maaiers, dan de handen;
 Hoe klein gij zijt in tal,
 Gelooft, dat God u sterken
 En nooit begeben zal.
 Hij is de Heer des oogstes,
 't Gaat om Zijn eer en schat;
 Bedenkt dan, met wat liefde } *bis.*
 U God heeft liefgehad.

4. Zijn liefd' in Christus dring' u
 Tot werken zonder rust,
 Ziende op een eeuwge vreugde,
 Die wacht aan gindsche kust.
 't Is hier een tijd voor arbeid,
 Van ijvren vroeg en laat;
 Heil, wie eens met zijn Koning }
 Gekroond ten oogstfeest gaat. } *bis.*

233. HOORT GIJ DIE STEMME?

<p>1. Hoort gij die stemme,
 Roepend uit de verte,
 Smeekend om redding?
 't Is een stem der smarte;
 't Klinkt als een angstkreet,
 Afgeperst aan 't harte,
 Biddend en klagend.</p> | <p>2. Hoort toch gij Christ'nen,
 't Heidendom vraagt hulpe;
 Ziet! 't heft ten hemel
 De gebonden handen!
 O, 't zijn uw broeders,
 Denkt aan hunne banden,
 Brengt hun uw Heiland!</p> |
|---|--|

3. Zegt den gebond'nen:
 Hier is uw Verlosser,
 Hij, die u liefheeft,
 Wilde voor u lijden!
 Wil van uw zonden
 Eeuwig u bevrijden,
 Hij draagt uw nooden.

234. MET LEËGE HANDEN.

1. Moet ik gaan met leëge handen,
 Zóó mijn Heiland tegemoet,
 Zonder één verlost en zondaar
 Mee te brengen aan Zijn voet?
 Moet ik gaan met leëge handen,
 Moet ik zóó mijn Heiland zien,
 En als loon voor al Zijn liefde.
 Hem geen dankbre hulde biën?

2. Neen, het is geen angst voor 't sterven,
 Jezus is 't, die mij behoudt,
 Maar te gaan met leêge handen,
 Dit is 't, wat mijn ziel benauwt.
 O, te gaan met leêge handen,
 Zóó mijn Heiland tegemoet,
 Zonder één verlost en zondaar
 Neer te leggen aan Zijn voet.
3. Hoeveel jaren, die 'k verspilde!
 Kwamen zij nog eenmaal weer,
 'k Zou ze wijden aan mijn Heiland,
 Dankbaar leven tot Zijn eer.
 Maar 'k moet gaan met leêge handen,
 'k Sloeg geen acht op Jezus' stem,
 'k Kan geen enk'le vrucht Hem toonen,
 'k Deed nog nimmer iets voor Hem.
4. Wees toch wakker, volk des Heeren,
 Werk zoolang uw pols hier slaat,
 Win toch zielen voor Uw Heiland,
 Eer 't voor eeuwig is te laat.
 Wilt gij gaan met leêge handen,
 Zóó uw Heiland tegemoet,
 Zonder één verlost en zondaar,
 Neergelegd aan Jezus' voet?

235. ZEND OOK MIJ.

1. Hoor des Heilands vriendlijk nooden:
 Wilt gij tot mijn akker gaan?
 d'Oogst is rijp en toeft den maaier,
 Op zijn sikkkel wacht het graan.
 Luid en dringend roept de Meester,
 En een vorstlijk loon schenkt Hij.
 O, wie hoort Hem en zegt dankbaar:
 „Heer, hier ben ik, zend ook mij.”

2. Kunt ge al niet aan verre stranden
 Heidnen winnen door uw woord,
 Zie, nabij u leven Heidnen
 In een nacht van zonde voort.
 Dekke u nooit het woord der traagheid:
 „Wat zou ik, die niets vermag?”
 O, genoeg zij 't u, dat Jezus
 Vragend op u nederzag.
3. Ga en werk en zwoeg zoo lange
 Tot het uur der rust mag slaan.
 Als uw hart naar arbeid hunkert
 Wijst God zelf uw taak u aan.
 Doe, wat Hij begeert, blijmoedig,
 Dat Zijn werk u vreugde zij;
 Laat Hem blijde uw antwoord hooren:
 „Heer, hier ben ik, zend ook mij.”

236. LAAT MIJ GAAN!

1. Hoor! der heid'nen bange klacht
 Dringt van verre tot ons door:
 Wie brengt licht in onzen nacht?
 Wie wijst ons het rechte spoor?
- Koor: Laat mij gaan! de Meester roept;
 Zou ik doof zijn voor Zijn stem?
 Laat mij gaan! Zijn liefde dringt;
 Alles geef ik op voor Hem!
2. Dringend sprak tot ons de Heer:
 Gaat in deze Mijne kracht!
 In Mijn wijngaard, ver van hier
 Is een werk, dat op u wacht!
3. Wenkt mij niet aan gindsche kust
 De doorboorde Heilandshand?
 Trekt der heid'nen jammerklacht
 Mij niet heen naar 't verre strand?

4. Zonder aarz'len spoed ik mij
 Derwaarts heen op Gods bevel.
 Indië's kust verlang 'k te zien
 Dierbaar vaderland, vaarwel!

237. HOOR WAT VER EN DROEVIG KLAGEN.

1. Hoor wat ver en droevig klagen
 Ruischt vol weemoed ons in 't oor,
 Op de wiek des winds gedragen
 Baant het zich steeds wijder spoor,
 Dringt als vragen, dringt als vragen
 Ons in 't diepst der ziele door.
2. 't Is de klacht van duizendtallen,
 Bang door zond' en stervenswee,
 Die, in 's boozen strik gevallen,
 Zuchten om vernieuwden vreë;
 En met allen, en met allen
 Klaagt en rouwt de Schepping meë.
3. Vader, zend, och, zend Uw boden
 Tot den versten grens der aard;
 Moog hun stem verloornen nooden!
 En Uw Geest, die leven baart,
 Wek de dooden, wek de dooden,
 Trek hun harten hemelwaarts.

238. ALS EEN STEMME VELER WAATREN.

1. Als een stemme veler waatren
 Hoordet gij op Patmos' rots
 Alle volken 't loflied schaatren,
 Ziener, voor den Zone Gods!
 O, wat wonderzoet geluid:
 't Riep voor u de naad'ring uit
 Van den dag, als alle monden,
 Alom Jezus' lof verkonden.

2. Als het ruischen veler stroomen
 Hooren wij aan onze reë
 Vele stemmen tot ons komen
 Van de morgenlandsche zee.
 Maar die stemmen juichen niet;
 Droevig klinkt haar klagend lied:
 Tot hoe lang nog, eer onz' ooren
 Jezus blijmaar van u hooren?
3. Als het golven veler zeeën
 Ruisch' die klaagstem langs ons strand,
 En beweeg' ons met de weeën
 Van het arme Heidenland. . . .
 Op, mijn Volk, ter heirvaart op!
 Hijsch de kruisvlag in den top!
 Niet gerust, eer al die waatren
 Als op Patmos 't kruislied schaatren!

CHRISTELIJKE FEESTEN.

239. ADVENT.

1. Het daget in den Oosten,
 Het licht schijnt overal!
 Hij komt de volken troosten,
 Die eeuwig heerschen zal.
2. De duisternis gaat wijken
 Van d' eeuwenlangen nacht;
 Een nieuwe dag gaat prijken
 Met ongekende pracht.
3. Zij, die gebonden zaten
 In schaduw van den dood,
 Naar 't scheen van God verlaten,
 Begroeten 't morgenrood.

4. De zonne voor wier stralen
Het nachtelijk duister zwicht,
En die zal zegepralen,
Is Christus, 't eeuwig Licht.
5. Gij Evangelieboden,
Die roemt in Christus' kruis,
Gij moet de volken nooden
Naar 't hemelsch Vaderhuis.
6. Van uit die hooge woning
Daalt alle licht en vrêe:
Hij Zelf, de groote Koning,
Brengt 's hemels gaven mee.

240. GEZANG 270.

<p>1.</p> <p>Hoe zal ik U ontvangen,
Hoe wilt Gij zijn ontmoet,
O, 's werelds hoogst verlangen
Des stervlings zaligst goed?
Dat ons Uw Geest verlichte,
Houd zelf den fakkel bij,
Die, Heer, ons onderrichte,
Wat U behaaglijk zij.</p>	<p>2.</p> <p>Ver van den troon der tronen
En 's hemels zonneshijn,
Wilt G'onder menschen wonen,
Der menschen Broeder zijn!
Met God wilt G'ons verzoenen;
Tot God heft G'ons omhoog,
En onder millioenen
Hebt Gij ook mij in 't oog.</p>
<p>3.</p> <p>'k Lag machteloos gebonden:
Gij komt en maakt me vrij;
Ik was bevlekt met zonden:
Gij komt en reinigt mij.
Het leven was mij sterven,
Tot Gij mij op deedt staan;
Gij doet mij schatten erven,
Die nimmermeer vergaan.</p>	<p>4.</p> <p>Wat deed uit 's hemels zalen,
O Heer der heerlijkheên!
Op aard' U nederdalen?
Uw groote liefd' alleen,
Uw eindeloos erbarmen
Met onzen grooten nood,
Dat als met zeegnend' armen
En reddend ons omsloot!</p>
<p>5.</p> <p>Nu hebt gij niet te vragen,
Of God wel vrede biedt:
„In menschen welbehagen!”
Zoo klinkt het Engelenlied.
'tKlinkt voort, waarheen w'ook
Uit Bethlem Ephrata [zwerven,
Het klinkt ook onder 't sterven
Nog in ons harte na!</p>	<p>6.</p> <p>Nog eenmaal zal Hij komen
Als Richter van 't heelal,
Die 't moede hoofd der vromen
Voor eeuwig kronen zal.
Nog is die dag verborgen:
Wacht hem geloovig af,
Terwijl de groote morgen
Reeds schemert boven 't graf!</p>

241. VERHEUG U, VOLK.

1. Verheug u, volk, in duisternis gezeten,
 En maak u op, kom blijde tot het licht!
 De schaduw van den dood is nu geweken,
 En voor den grooten glans van 't Heil gezwicht.
 Ons harte juicht, door heil'ge vreugd bewogen,
 Wijl 't Kind verscheen, zoo lang aan ons beloofd,
 Het Woord werd Vleesch, God zelf is nu verschenen,
 De Zoon gegeven, hoog door ons geloofd!
2. Ziet Hem in armoë in een stal geboren,
 Hij was er vóór den tijd; Hij blijft altoos;
 Hij is de Sterke Held, Gods uitverkoorne;
 De vrede, dien Hij brengt, duurt eindeloos.
 De scepter van Gods recht is in Zijn handen,
 Tot in alle eeuwigheid gevest Zijn troon,
 In Zijnen Naam moet alle knie zich buigen,
 Hem huldigend als 's Vaders één'gen Zoon.
3. Werd Hij voor u in armoë hier geboren,
 O, leer het dan bij Zijne Krib verstaan,
 Dat gij alleen door Zijnen Geest herboren,
 Arm in u zelf, Zijn Rijk kunt binnengaan.
 Heeft Hij u tot Zijn heerlijkheid geroepen,
 Volg Hem gehoorzaam op den weg van 't Kruis,
 Verlaat de wereld, die Hem blijft verwerpen,
 En richt uw schreden blij naar 't Vaderhuis!

242. GEZANG 114.*Wijze: No. 21.*

1. Nog juicht ons toe die zaalge nacht,
 Waarin 't gestarnt met nieuwe pracht,
 En 't Engelenheir met nieuwe vreugd,
 Zich over Jezus' komst verheugt.
2. Hij komt, die 't beeld des Vaders draagt,
 Geboren uit een reine maagd,
 God Zoon in 't vleesch, der Englen Heer,
 God Zelf, Hij komt, elk zing' Hem eer!

3. O Zoon van God, den mensch gelijk,
Voor wie verlaat G'Uw troon en rijk,
Voor wie wordt Gij in 't stof verneêrd,
Die met een' wenk 't heelal regeert?
4. Voor wie? voor heilig' Englen? neen!
Die zingen 't heil der aard alleen:
Voor zondaars daalt der Englen Heer!
Voor arme zondaars daalt Hij neêr.
5. Wij buigen ons op Gods bevel,
Voor U, voor U, Immanuël!
Voor U, die smart en armoe lijdt,
Omdat Gij onze Heiland zijt.
6. Geloofd zij God, die ons bemint,
Om U in ons behagen vindt,
En d' aard vervult met Zijn gena',
Geloofd zij God! Halleluja!

243. 'T LICHT DEZER WERELD.

1. 't Licht dezer wereld is reddend verschenen,
't Woord, dat voor 'd eeuwen bij God was, werd vleesch.
Christus komt menschen met God weer vereenen,
Zondaars verlossen van oordeel en vrees.
Hemelen, wilt uw gezangen ons leenen!
't Licht dezer wereld is reddend verschenen.
2. Christus daalt neder, geslaakt zijn de banden,
d'Eeniggeboorne des Vaders maakt vrij.
't Lied der verlossing weergalmt langs de stranden;
Dat nu heel d'aard Hem als Redder belij;
Moog aller harten van dankbaarheid branden!
Christus daalt neder, geslaakt zijn de banden!
3. Christus daalt neder, als 't offer der zonden;
Dank en aanbidding dien Eengen gebracht!
Laat ons met d'Englen Zijn liefde verkonden,
Prijzen het Lam, aan het kruishout geslacht!
Wie kan die diepten van liefde doorgronden!
Christus daalt neder, als 't offer der zonden.

4. Christus daalt neder, als Bron van 't verblijden!
 Drink' hij, die dorst heeft, en laav' zich om niet!
 Koom tot die waatren, wie bukt onder 't lijden,
 Waar Zijn ontfermen genezing u biedt!
 Kranken, komt knielend uw hulde Hem wijden!
 Christus daalt neder als Bron van 't verblijden.
5. Christus daalt neder, als 't beeld van den Vader;
 Volken! gekniel op die beeltnis gestaard!
 Aard! dat uw kroost om dien Heer zich vergader,
 Die voor de broedren Zijn leven niet spaart!
 Amen! Heer Jezus, kom telkens ons nader!
 Voer ons te zaam eens in 't huis van Uw Vader!

X 244. EEN RIJSJE IS ONTSPRONGEN.

1. Een rijsje is ontsprongen
 Aan Jesse's ouden stam;
 Van wien profeten zongen,
 Lang, lang vóór dat Hij kwam.
 Het was te middernacht,
 Dat Hij ons werd geboren,
 Die ons verlossing bracht.
2. Toen is het Licht verzezen
 En 't schijnt nu heinde en veer;
 Luid wordt Zijn naam geprezen,
 Hij is der volkren Heer.
 Hij schijnt ook in ons hart.
 Ook ons komt Hij genezen
 En troosten in de smart.
3. O Jezus, wil bij 't scheiden
 Van 's werelds zonde en kruis,
 Ons vriendelijk geleiden
 In 't heerlijk Vaderhuis,
 Waar wij met de englen saam
 Voor Uwen troon ons buigen
 En loven Uwen naam.

245. GEZANG 229.

1. Daar is uit 's werelds duistre wolken
Een licht der lichten opgegaan!
Komt tot zijn schijnsel alle volken!
En gij mijn ziele! bid het aan.
Het komt de schaduwen beschijnen,
De zwarte schaduw van den dood;
De nacht der zonde zal verdwijnen,
Genade spreidt haar morgenrood.
2. Wat heil! een Kind is ons geboren,
Een Zoon gegeven door Uw kracht!
De heerschappij zal Hem behooren;
Zijn last is licht, Zijn juk is zacht.
Zijn naam is Wonderbaar; Zijn daden
Zijn wondren van genade alleen!
Hij doet ons, hoe met schuld beladen,
Verzoend voor 't oog des Vaders treën.
3. O, Vrededorst, Gij kunt gebieden,
Den vrede op aard en in mijn ziel!
Doe elken zondaar tot U vlieden;
Dat al wat ademt voor U kniel!
Dit zal de God des heils bewerken;
Hij zal den zetel, U bereid,
Met recht en met gerechte sterken:
Hem zij de lof in eeuwigheid!

246. KOMT EN LAAT ONS CHRISTUS EEREN!

1. Komt en laat ons Christus eeren,
Hart en zinnen tot Hem keeren
Zingt dien trouwen Heer der Heeren,
Christnen in Zijn naam gedoopt.
2. O hoe is Hij ons genegen;
Louter goedheid, louter zegen,
Komt ons van dien Heiland tegen,
Iedren dag en ieder uur.

3. Hem, wien blijde herders vonden,
Toen hun de Engelen verkondden,
Dat Hij redden kwam van zonden,
Hem zij lof in eeuwigheid.
4. Zingen wij, met dank en bede,
't Lied der heilige Engelen mede:
Eer omhoog, op aarde vrede,
Door het welbehagen Gods!

247. NU ZIJT WELLEKOME, JEZU, LIEVE HEER.

1. Nu zijt welkome, Jezu, lieve Heer!
Gij komt van alzoo hooge, van alzoo veer,
Nu zijt welkome van den hoogen hemel neer!
Hier al in dit aardrijk zijt Gij gezien nooit meer.
Halleluja.
2. Halleluja Heere! Laat ons zingen blij,
Daarmee ook onze liedren beginnen vrij,
Jezus is geboren op heiligen Kerstnacht,
Hoog zij Hij geprezen en hoog Zijn naam geacht.
3. d' Herders op den velde, hoorden een nieuw lied
Dat Jezus was geboren, zij wisten 't niet:
Gaat aan gene straten gij zult Hem vinden klaar.
Bethlem is de stede, daar is 't geschied, voorwaar!
4. Wijzen uit den Oosten uit zoo verren land,
Zij zochten onzen Heere, met offerand:
Ze offerden ootmoediglijk myrrh, wierook ende goud,
't Eeren van dat Kinde, dat alle ding behoudt.
Halleluja!

248. JUCHT VROOLIJK NU.

1. Jucht vroolijk nu, gij vromen,
In dezen blijden tijd!
Uw Heiland is gekomen,
De Heer der Heerlijkheid!
Wel niet met praal en pracht,
Maar sterk om 't overheeren

- En ganschlijk te verneeren
Des duivels groote macht.
2. Hij zoekt hier op deez' aarde
Geen scepter en geen kroon;
Een rijk van hooger waarde
Wacht Hem op 's hemels troon;
Maar Hij omhult Zijn macht
En wil het lijden dragen,
Tot 's Vaders welbehagen
Gehoorzaam is volbracht.
3. Gij, armen en bedroefden,
In deez' benauwden tijd,
Door angst en smart beproefden,
Die onophoudlijk lijdt,
Weest nochtans welgemoed,
En wilt met blijde zangen
Uw Vorst en Heer ontvangen,
Uw heil, uw hoogste goed.
4. Gij zult Hem zien verschijnen,
Hij komt, die al uw druk
En droefheid doet verdwijnen,
Verwisselt in geluk!
Hij kan u helpen. Waakt,
Houdt biddend in gedachten,
Dat wij Zijn komst verwachten:
Uw Vriend, uw Redder naakt!

249. GEEF EER DEN HEER.

1. Geef eer den Heer! In menschen welbehagen!
Zoo klinkt ons lied op hoogen toon.
't Is heden weer de heerlijkste aller dagen,
't Geboortefeest van 's Vaders Zoon.
2. Geef eer den Heer! Zijn vrede daalde op aarde,
En drong tot Oost en Westen door.
In Jezus heeft weer 't menschenleven waarde,
Ons heil is 't lied. van 't englenkoor.

3. Geef eer den Heer! In menschen welbehagen!
 Zij 't lied op aarde en voor Gods troon.
 Dan zullen we eens het witte feestkleed dragen,
 Gekroond met Jezus' koningskroon.

250. JUICHT NU GIJ HEEMLEN.

(Wijze No. 2.)

1. Juicht nu gij heemlen, verheugt u gij Engelenkoren!
 Zingt Uwen Heer, die als mensch in een stal wordt geboren;
 Met wat genâ, slaat God Zijn menschenkind ga,
 In zonde en jammer verloren.
2. Komt en aanschouwt nu, hoe diep zich de Heer heeft gebogen,
 Ziet deze Liefde, die met onze ellende bewogen,
 In d'afgrond daalt, voor onze schulden betaalt,
 En ons verheft naar den hoogen.
3. Hebt gij dan Heere! ook mijner nog willen gedenken?
 Wilt Gij Uzelfen in eeuwige erbarming mij schenken?
 O, Heer! ik kniel! Zou niet in ootmoed mijn ziel
 Biddend Uw liefde overdenken?
4. Koning der heerlijkheid, Kindeke op aarde gevonden!
 O, laat mij op 't innigste aan U, mijnen Heer zijn verbonden.
 Wees Gij mijn deel! Zij ik ook d'Uwe geheel!
 Die mij verlost van mijn zonden.

251. KERSTLIED.

1. Eng'len verschijnen,
 Starren verdwijnen
 Voor het gezicht van dien blinkenden stoet;
 't Nachtelijk duister
 Wijkt voor dien luister,
 Waarmede de hemel thans de aarde begroet.
2. Hij is verschenen,
 Lang reeds voorhenen
 Door Gods profeten aan Isrel voorspeld,

- Ginds in de doeken
Moet ge Hem zoeken,
Zoo heeft Gods Engel aan herders verteld.
3. Arm als niet ééne
Is Hij verschenen,
Jezus, uw Heiland, Gods eenige Zoon,
Als mensch geboor'ne
Zoekt Hij 't verloor'ne,
Daartoe verliet Hij Zijn hemelschen troon.
4. Zondaars! verblijdt u:
Jezus bevrijdt u,
Zegent en zoekt u; o knielt voor Hem neêr.
Herders en Wijzen
Komen en prijzen
Met 's hemels Eng'len uw Heiland en Heer.
5. Dat we ook Hem zoeken
't Kindeke in doeken,
Arm, in een kribbe gelegd hier op aard.
O, wil ons toonen,
Dat Ge ook wilt wonen
Heere! in ons harte, Uw liefde ook niet waard.

252. STILLE NACHT.

1. Stille nacht, heilige nacht!
Davids Zoon, lang verwacht,
Die millioenen eens zaligen zal,
Wordt geboren in Bethlehems stal,
Hij der schepselen Heer! (*bis.*)
2. Hulploos Kind, Heilig Kind,
Dat zoo trouw, zondaars mint,
Ook voor mij hebt G'U eere ontzegd,
Werdt Ge in stroo en in doeken gelegd,
Leer m'U danken daarvoor! (*bis.*)

3. Stille nacht, heilige nacht!
 Heil en vree wordt gebracht,
 Aan een wereld, verloren in schuld,
 Gods belofte wordt heerlijk vervuld,
 Amen, Gode zij d'eer! (*bis.*)

253. EERE ZIJ GOD.

Eere zij God, (*bis*) in den Hooge, (*3 maal*) vrede op aarde, (*bis*) in de menschen een welbehagen. Eere zij God in den Hooge, (*bis*) vrede op aarde, (*4 maal*) in de menschen (*bis*) een welbehagen in de menschen een welbehagen, een welbehagen. Eere zij God (*bis*) in den Hooge (*3 maal*) vrede op aarde (*bis*) in de menschen een welbehagen.

Amen (*2 maal*).

254. ENGELENSTEMMEN.

<p>1. Wat zijn deze akkoorden,
Plechtig, lieflijk, zacht,
Die zich laten hooren
In den stillen nacht!
Hoor! 't zijn Engelenstemmen,
Zingend van den vree,
Dien de komst van Jezus
Brengt op aarde mee.</p>	<p>2. Uit die reine sferen,
Uit der engelen koor
Dringen jubelklanken
Tot deez' aarde door!
Lof, aanbidding, eere
Zij aan God gebracht!
En den mensch verlossing,
't Heil, zoo lang verwacht!</p>
<p>3. Heem'len, zingt het mede;
Jubel, aard, verheugd!
Bergen, doet weerklinken
't Lied van vrede en vreugd!
Jezus is geboren!
En Zijn komst brengt vree
Tot aan 's aardrijks einden!
Juicht nu allen mee!</p>	

255. LATEN WIJ AANBIDDEN.

1. Komt allen te zamen
 Komt, verheugd van harte,

Bethlehems stal in den geest bezocht.
Zien wij dat Kindje, ons tot heil geboren.

O, laten wij aanbidden (3 maal)

Dien Koning.

2. De Heiland der wereld,
Gods geliefde Zone,
Ligt in een krib en op schamel stroo!
't Is de Beloofde, nu op aard verschenen!

O, laten wij aanbidden (3 maal)

Dien Koning.

3. Komt zingt nu dien Heiland,
Hemelsche Englenkoren;
Zingt Zijne liefde, gij menschenkind!
Eere zij God in hemel en op aarde
O, laten wij aanbidden (3 maal)

Dien Koning.

256. DE KERSTNACHT.

1. O Kerstnacht schooner dan de dagen!
Gezegend zij de gouden ster,
Waarbij Orion, haalt noch Wagen,
Die thans ons tegenblinkt van ver.
Wij buigen ons met d'Oosterwijzen,
Bij 't kribje van Maria's Zoon;
Wij willen Hem met d' Englen prijzen,
Gedaald van uit Jehova's troon.
2. Ja, hoort G', o Heer! der englen zangen,
Gij hoort ook 't lied van 't menschenkind,
Dat van zijn heiligst zielsverlangen
In Jezus de vervulling vindt.
Waar dus uit onze Kindermonden,
Tot U de lof omhoog zal gaan,
Gij, die Uw Kind ons hebt gezonden,
Neem ook deez' kinderlofzang aan!

3. Komt, dat nu allen zich vereenen
 In 't jubellied van Bethlehem,
 Dat oud en jong nu kracht verleenen,
 Aan 't blijde lied der kinderstem.
 Zij deden voor den Heer te zamen
 't Hosanna klinken blij en luid,
 Komt roepen wij in koor ons Amen,
 Hosanna, Amen! Amen! uit.

257. DE ENGELEN.

1. In der schepping morgenstond,
 Klonk het engelenlied in 't rond.
 Toen Gods macht in 't maatloos diep,
 Hemel zee en aarde schiep.
2. Weder klonk der engelen stem
 Bij de krib van Bethlehem,
 Toen Gods Zoon op aard verscheen
 Als een kindje, arm en klein.
3. Nog eens galmt der engelen koor
 Met gejuich de heemlen door,
 Als Gods Zoon met majesteit
 Wederkomt in heerlijkheid.
4. Schoon der engelen lied U prijst,
 En U eeuwig eer bewijst,
 Toch versmaadt Ge, o Heiland, niet,
 't Stamelende kinderlied.
5. Eenmaal juichen in Uw naam,
 Engelen, menschen, kindren saâm.
 Och, dat dan ook onze mond
 Mee moog juichen in dien stond.

258. WELK EEN GLANS VAN HEMELSCH LICHT.

1. Welk een glans van hemelsch licht
 Daalt in Bethlems stille dreven,

Waarin engelscharen zweven,
En der sterren pracht voor zwicht!

O hoe schoon, (*bis.*)

Klinkt dier englen harpentoon! }

bis.

2. Welk een boodschap meldt hun lied?
„Vrede is aan deze aard beschoren”;
Want de Heiland is geboren;
Die voor ons Gods troon verliet.

O hoe blij, (*bis.*)

Maakt die englenboodschap mij! }

bis.

3. In de kribbe ligt Hij neer,
Door een handvol stroo gedragen,
„In de menschen welbehagen”
Zingen de englen tot Gods eer

O hoe groot, (*bis.*)

Is die redder uit den nood! }

bis.

4. Heeft God ons dan zóó bemind,
Dat Hij ons Zijn Zoon wou geven?
Zondaars schenkt Hij 't eeuwig leven,
En Hij maakt ons tot Gods kind.

O hoe rijk (*bis.*)

Is dit godlijk liefdeblijk. }

bis.

259. KRIBBE EN KRUIS.

1. Heerlijk klonk het lied, der englen
In het veld van Ephrata:
Eere zij God in den hooge,
Looft den Heer, Halleluja!

Koor: Vrede zal op aarde dagen,
God heeft in den mensch behagen;
Zalig die naar vrede vragen,
Jezus geeft dien, hoort Zijn stem.

2. Jezus kwam op aarde neder,
Als een kindje klein en teer:
Maar, hoe arm Hij toen mocht wezen,
Hij was aller Hoofd en Heer.

3. In een kribbe lag Hij neder,
Weldra werd een kruis Zijn troon;
Ja, om zondaars te verlossen,
Droeg Hij spot, en smaad en hoon.
4. Leer ons bij Uw kribbe buigen,
Leer ons knielen bij Uw kruis;
Leer ons in Uw Naam gelooven,
Neem ons eens in 't Vaderhuis.

260. IN DE LIJDENSWEKEN.

(Wijze Gezang 160.)

1. Hosianna in den hoogen!
Den Almachtige zij eer!
Ziet, een Koning doet Zijn intocht,
Vreedzaam, zonder zwaard of heir.
Hem verzellen arme zondaars
En de zieken al te gaar;
't Welkom wordt Hem toegeroepen
Door een groote kinderschaar.
2. Open uwe hooge poorten,
Heil'ge stad, voor Davids Zoon!
Neem Hem op in huis en harte,
Plaats Hem op den Koningstroon!
Strooi uw palmen op Zijn paden,
Spreid uw kleedren voor Zijn voet,
Want Hij komt, door Gods genade,
Als een Koning, groot en goed!
3. Maar waar is de kroon der eere,
Dien gij dezen Vorst bereidt?
Waar de koninklijke mantel
Dien gij om Zijn schouders spreidt?
Waar, waar blijft de gouden scepter,
Dien de Vorst toch dragen moet?
'k Zie deez' intocht met bevreemding,
'k Breng met huivering mijn groet.

4. Ach, daarbuiten groeit de krone
 Aan den doornstruik in het dal;
 En het riet wordt daar gesneden,
 Dat Zijn scepter wezen zal;
 En de mantel, die Zijn schouders
 Dekken zal, als purpren kleed,
 Houdt alreede een arme heiden,
 Onbewust voor Hem gereed.
5. Ja, de zetel wordt vervaardigd
 Voor den grooten Menschenzoon:
 Hoort, de bijslag in de verte
 Velt het hout voor Zijnen troon:
 Nu de boom is afgehouden,
 Volgt de dag der kroning dra;
 Heere Jezus, ach, men bouwt U
 Ginds een troon, op Golgotha!

261. GOEDE VRIJDAGSLIED.

(Wijze: *Gezang* 123.)

1. Daar hangt, mij breekt het harte,
 Omringd door smaad en hoon.
 Mijn Heiland, Man van smarte,
 Aan 't schandlijk kruis ten toon.
 'k Zie naaglen in Zijn handen,
 Een doornkroon op Zijn hoofd,
 Zijn lichaam is, o schande,
 Van kleeding gansch beroofd.
2. O, Lam, van God geslagen
 Om mijne zond' en schuld,
 Wat smaad hebt Gij gedragen,
 Wat pijn hebt Gij geduld!
 Ik kan haar niet doorgronden,
 O Jezus, Uw genâ;
 Maar 'k weet: voor mijne zonden
 Stierft Gij op Golgotha.

3. Och, Heiland! wil mij leeren
 De zond' altijd 't ontvlien,
 En mocht ik haar begeeren,
 Geef m'op Uw kruis te zien.
 Och! maak mijn jeugdig harte
 Toch van de zonde vrij.
 O Jezus, Man van smarte,
 Gestorven ook voor mij!

262. GOEDE VRIJDAG.

1. Laat, Heiland onzer zielen!
 Mij bij Uw kruishout knielen
 En zien Uw jamm'ren aan:
 Uw doornenkroon, Uw wonden,
 Uw eer door smaad geschonden,
 Dat zij mij diep ter harte gaan!
2. Want de oorzaak van Uw wonden
 Ben ik, door mijne zonden
 En van Uw smaad meteen;
 De schuld van al de plagen,
 Door U, o Lam! verdragen,
 Is mijne, o Heer! de mijne alleen.
3. Wat zou 'k dan jammerklagen
 Bij 's levens kruis en plagen,
 Gemis van 's levens zoet?
 Het ergst' van alle kwaden,
 Dat kan mij niet meer schaden:
 Mijn schuld is door Uw kruis geboet.

263. JEZUS, LEVEN VAN MIJN LEVEN.

1. Jezus, leven van mijn leven,	Opdat ik niet redloos sterven
Jezus, dood van mijnen dood,	Maar Uw heerlijkheid zou erven;
Die U hebt voor mij gegeven,	Voor dit heil aan mij geschied,
Zelf U offrend voor mijn nood;	Prijz' U eeuwiglijk mijn lied.

2. Gij, o Heer, Gij hebt verdragen
Lasteringen, spot en hoon,
Zijt gebonden en geslagen
Gij, des Vaders eigen Zoon,
Om van zondenboei en lijden
Mij, verloorne, te bevrijden.
Voor dit heil, aan mij geschied,
Prijs' U eeuwiglijk mijn lied.
3. Hoe U smaad en spot mocht honen,
Gij zweegt bij al 't lastren stil,
Liet Uw hoofd met doornen kronen;
'k Weet het, Heer, om mijnentwil.
Om mij, die Gods beeld moest derven,
Weer Zijn beeltnis te doen erven.
Voor dit heil aan mij geschied,
Prijs' U eeuwiglijk mijn lied.
4. Heer, Verzoener mijner zonden,
Heiland, die mij hebt gezocht,
Die mijn boeien hebt ontbonden
En voor God mij vrijgekocht.
Ik, onrein, in schuld verloren,
Ben in U opnieuw geboren.
Voor dit heil aan mij geschied,
Prijs' U eeuwiglijk mijn lied.

264. GEZANG 271.

1.

O, hoofd, bedekt met wonden,
Belaân met smart en hoon!
O hoofd, ten spot ombonden
Met eene doornenkroon!
Eertijds gekroond met stralen
Van meer dan aardschen gloed,
Waarlangs nu druppelen dalen!
'kBreng zeegnend U mijn groet!

2.

Wat stof tot zielsverblijden,
Hoe zalig is 't en goed,
Dat 'k in Uw bitter lijden
Mijn redding vinden moet!
Och, mocht ik U, mijn Leven!
Daar 'k bij Uw kruishout kniel,
Mij zelv' ten offer geven:
Wat winste deed mijn ziel!

3. Als 'k eens van d' aarde scheid,
 Och, wijk dan niet van mij!
 Als ik den doodsnik beide,
 Och, sta dan aan mijn zij!
 En wordt mijn strijd het bangste,
 Laat dan in angst en pijn,
 Uw doorgeworstelde angste
 Mij tot vertroosting zijn!

265. GEZANG 123.

1.

Is dat, is dat mijn Koning!
 Dat aller vaadren wensch!
 Is dat, is dat zijn kroning?
 Zie, zie, aanschouw den mensch!
 Moet Hij dat spotkleed dragen,
 Dat riet, die doornenkroon?
 Lijdt Hij dien smaad, die slagen?
 Hij, God! Uw eigen Zoon?

2.

Ja, ik kost Hem die slagen,
 Die smarten en dien hoon;
 Ik doe dat kleed Hem dragen,
 Dat riet, die doornenkroon.
 Ik sloeg Hem al die wonden,
 Voor mij moet Hij daar staan,
 Ik deed door mijne zonden,
 Hem al die jamren aan.

3. O Jezus? Man van smarten,
 Gij aller vaadren wensch,
 Herinner aller harten
 't Aandoenlijk, „Zie den mensch!”
 Laat mij toch nooit vergeten
 Die kroon, dat kleed, dat riet;
 Dit trooste mijn geweten,
 't Is al voor mij geschied.

266. PASSIELIED.

1. Rust mijn ziel, rust hier een weinig,
 Zie dit wonder aan, hoe groot!
 Zie uw Heiland, Heer en Koning,
 Hangt aan 't kruis, verbleekt, ontbloot.
 Voor uw zonden, draagt Hij wonden,
 En verliet Hij 's Vaders schoot.

2. Met wat liefde u Jezus minde,
Kunt gij hier bij 't kruis verstaan,
Waar des Lijders scherpste doornen,
Hem door lijf en ziele gaan.
Zie Hem bloeden, bij het woeden
Van den felsten helorkaan.
3. Ach, mijn ongerechtigheden
Brachten U die angsten aan;
Voor mij in de plaats getreden,
Liet Gij U aan 't kruishout slaan.
Van de nooden, die U doodden,
Woudt Gij, Heiland! mij ontslaan.
3. Zou 'k U, die Uw bloed en leven,
Alles voor mij gaaft, o Heer!
Niet mijn hart en zinnen geven,
Om te leven tot Uw eer?
Laat mij d'Uwe, eeuwig d'Uwe
Zijn en blijken, immermeer.

267. IK WIL MIJ GAAN VERTROOSTEN.

1. Ik wil mij gaan vertroosten,
In Jesu lijden groot,
Al heeft 't gestaan ten booste,
Het kan nog worden goed.
Al om mijn zondig leven
Ben ik met druk bevaën;
Dat wil ik gaan begeven,
O Jesu! zie mij aan! | <ol style="list-style-type: none"> 2. Mijn zuchten en mijn kermen,
Zie aan, genadig God!
Eilaas, wilt mijns ontfermen!
Al heb ik Uw gebod
Versmaad zoo menig uren,
Ik wil mij beetren gaan;
Dit doet mijn harte treuren,
O Jesu! zie mij aan! |
|--|--|
3. Den tijd heb ik verloren,
Dien Gij mij hebt verleend;
Naar U wilde ik niet hooren,
In zonden was 'k versteend.
Zeer traag ben ik tot deugden,
Al heb ik goed vermaan.
Oorsprong der eeuwige vreugden,
O, Jesu! zie mij aan.

268. GRAFRUST.*(Wijze: No. 245.)*

1. De Heer, voor U aan 't kruis gestorven,
 Nam met uw schuld den vloek in 't graf;
 Zoo is u 't leven weer verworven,
 Zoo sterft g' ook eens der zonden af.
 In 't graf rust Hij van al Zijn lijden;
 Verheven boven smaad en schand.
 Biedt Hem de zegekroon na 't strijden
 Zijn geest is reeds in 's Vaders hand.
2. Vergeefsch is der vriendinnen zorgen,
 Vergeefsch zijn zegel, steen en wacht;
 Verwinnaar ziet de derde morgen
 Den Priestervorst, die 't al volbracht.
 Vrij moogt g', o aard, ons stof nu dekken;
 Voor ons breekt eens de morgen aan,
 Dat Jezus' stem ons op zal wekken
 En 't Vaderhuis doen binnen gaan.

269. GEZANG 209.*(Wijze: No. 26.)*

1. Wees gegroet, gij eersteling der dagen,
 Morgen der verrijzenis!
 Bij wiens licht de macht der hel verslagen
 En de dood vernietigd is!
 Heere Jezus, Trooster aller smarten!
 Zon der wereld, schijn in onze harten!
 Deel ons zelf de voorsmaak meê
 Van der zaalgen sabbats vreê.
2. Op Uw woord, o Leven van ons leven!
 Werpen wij het doodskleed af:
 Door de kracht Uws Geestes uitgedreven,
 Treden w' uit ons zondengraf.
 Leer ons daaglijks, leer ons duizendwerven,
 In Uw kruisdood meêgekruisigd sterven,

En herboren — opgestaan,
Achter U ten hemel gaan!

3. In Uw hoede zijn wij wèl geborgen:
En, schoon eerlang 't oog ons breek',
Open gaat het op den grooten morgen,
Na deez' aardsche lijdensweek!
Welk een dag der ruste zal dat wezen,
Als w' onsterflijk, uit den dood verrezen,
Knielen voor uw dankaltaar. —
Amen, Jezus! maak het waar!

270. GEZANG 269.

1. Jezus is mijn toeverlaat!
Hij mijn Heiland, is in 't leven;
Zou ik dan niet aan Gods raad
Mij blijmoedig overgeven,
Schoon der graven lange nacht
Huivrend soms word' ingewacht?
2. Jezus, mijn Verlosser leeft!
'k Zal als Hij onsterflijk wezen,
Zijn, waar Hij, mijn Heiland leeft:
Waarom zou ik dan nog vreezen?
't Heerlijk Hoofd is opgewekt,
Dat Zijn leden tot Zich trekt.
3. 'k Voel mij door den nauwsten band
In die hoop aan Hem verbonden;
Mijn geloove houdt Zijn hand
Vast, tot in mijn laatste stonden,
En geen macht van dood en graf
Rukt mij ooit van Jezus af.
4. O, mijn ziele! wees verheugd!
'k Leg op Jezus' trouw mij neder!
Klop en beef, mijn hart! van vreugd;
Sterf ik, — Christus wekt mij weder,
Als ik op 't bazuingeschal
Zalig eens ontwaken zal.

5. Slechts wat zondig is veracht!
 Meer den geest van d'aard verheven!
 Die u in Zijn hemel wacht,
 Hem geheel uw hart gegeven!
 Waar uw eeuwige woning ligt,
 Derwaarts oog en hart gericht!

271. CHRISTUS IS OPGESTAAN.

1. Christus is opgestaan!
 Alles moet Hem eeren,
 Breng' den Heer der Heeren
 Lof en glorie aan.

KOOR: Lof en eer zij den Heer!

Hij verwon en Hij verslond den dood,
 Hij, die ons het somber graf ontsloot,
 Die der wereld 't eeuwig leven bood!
 Hij verwon (*bis.*) Halleluja! Hem zij d'eer!

2. Christus is opgestaan!	3. Christus is opgestaan!
Zalig, Hem te vinden!	Hij heeft zondaars 't leven,
't Booze, dat kon binden,	Wijsheid, kracht hergeven!
Heeft Hij weggedaan!	Elk mag tot Hem gaan!

272. IK ZEG HET ALLEN, DAT HIJ LEEFT.

1. Ik zeg het allen, dat Hij leeft,
 Dat Hij verrezen is,
 Dat Hij te midden van ons zweeft
 En eeuwig bij ons is.
2. Verzonken in het maatloos diep
 Is nu de schrik des doods;
 Daar Christus ons het leven schiep
 Volheerlijk, eindeloos.
3. De donkre weg, door Hem gegaan,
 Gebogen onder 't kruis,
 Voert, die Hem volgen achteraan,
 In 't eeuwig Vaderhuis.

4. Nu weent niet troostloos meer op aard,
Sterft iemand van uw bloed,
Door 't wederzien, bij Hem vergaard,
Wordt dit gemis vergoed.
5. Hij leeft, die nimmer ons begeeft,
Als alles ons verlaat,
Die hier reeds 't eeuwig leven geeft,
Wie op Zijn heilspoor gaat.

273. DOOD, WAAR IS UW MACHT?

1. Waar zijn nu, dood! uw macht en scherpe pijlen?
Uw zeis ligt nu verbroken voor altoos.
Gods eigen Zoon, uit dood en graf verreezen,
Maakt dood en graf voor eeuwig machteloos.
2. Immanuel! Gij hebt der helle poorten
Uw macht doen zien, die haar ter nederslaat;
Toen Gij de straf des zondaars wildet dragen,
Van wien de naam in 't boek des levens staat.
3. Voor dezen prijs hebt Gij Uw Bruid verkregen,
Gij gaaft voor haar Uzelven in den dood;
Voor haar waart Gij in zielenangst en lijden;
Wat is Uw liefde, o Heer! ondenkbaar groot!
4. Gij hebt, o Heer! Uw volk de kracht geschonken,
Om te overwinnen in den felsten strijd.
Zij wachten U met hijgend zielsverlangen;
Gij zijt hun kracht, Gij, die hun Redder zijt.
5. In U alleen, o Jezus! is het leven,
In de ijdelheid ligt alles hier beneën;
Gij hebt ons plaats in 't Vaderhuis verworven,
Leid Gij, o Heer! toch derwaarts onze schreën.

274. OPSTANDINGS LIED.

1. Prijst Hem! Verwinnaar!
Dien het graf niet houden kon!

- Lof aanbedding, Halleluja!
 Dien den dood verwon!
 Schitterend van hemellichtglans,
 Daalt een engel neer!
 Wentelt van het graf den steen weg,
 Nu geen rustplaats meer.
2. Ziet Hem verrijzen,
 Jezus Christus, onzen Heer!
 Zink voor Hem den Overwinnaar,
 Nu aanbeddend neer.
 Ziet, hoe Hij den dood verslonden
 En vernietigd heeft,
 Alle macht der hel gebonden,
 En nu eeuwig leeft.
3. Zou ik nog vreezen?
 Jezus heeft nu alle macht!
 Nu Hij uit den dood verrezen,
 Mij ook 't leven bracht.
 In Hem wil ik mij verblijden,
 Als der Heeren Heer;
 Satan's macht moog mij bestrijden.
 Neen, ik vrees niet meer.

275. JEZUS LEEFT! HIJ OVERWON!

<p>1.</p> <p>Jezus leeft! Hij overwon!
Wie kan Zijnen roem verkonden?
Al wat mij verschrikken kon,
Ligt in Jezus' graf verslonden;
Ja, Hij leeft! ik sterf niet meer;
Want mijn leven is de Heer!</p>	<p>2.</p> <p>Jezus leeft! Hij leeft voor mij,
Nooit zal ik verlaten wezen.
Jezus staat mij steeds ter zij,
Waarom zou ik dan nog vreezen?
Schoon de vijand mij omgeeft,
Dit staat vast: Mijn Jezus leeft.</p>
<p>3. Gij, gekroond na bangen strijd,
Hebt den hemel ingenomen.
O, mijn hart smacht naar den tijd,
Dat ik dáár bij U zal komen;
Om te leven in het licht
Van Uw Godlijk aangezicht!</p>	

276. DAAR JUICHT EEN TOON.

(Wijze: No. 18.)

1. Daar juicht een toon, daar klinkt een stem,
Die galmt door gansch Jeruzalem;
Een heerlijk morgenlicht breekt aan,
De Zone Gods is opgestaan.
2. Geen graf hield Davids Zoon omkneld,
Hij overwon, die sterke Held!
Hij steeg uit 't graf door 's Vaders kracht,
Want Hij is God, bekleed met macht.
3. Nu jaagt de dood geen angst meer aan,
Want alles, alles is voldaan,
Die in 't geloof op Jezus ziet,
Die vreest voor dood en helle niet
4. Want nu de Heer is opgestaan,
Nu vangt het nieuwe leven aan,
Een leven door Zijn dood bereid,
Een leven in Zijn heerlijkheid.

277. PAASCHLIED.

1.	2.
Laat ons loven, laat ons juichen,
Nu de Heer is opgestaan;
Alles moet voor Hem zich buigen,
Die voorzondaars heeft voldaan.
Laat ons juichen, (bis)
Nu de Heer is opgestaan.	Vóór het eerste morgendagen
Rees Hij heerlijk uit het graf;
Dood en hel heeft Hij verslagen,
Die voor ons Zijn leven gaf.
Laat ons juichen, (bis)
Hij rees heerlijk uit het graf.
3. Jezus leeft, en nu zal leven
Ieder, die in Hem gelooft.
Jezus zal ons nooit begeven,
Dat heeft Hij ons Zelf beloofd.
Laat ons juichen, (bis.)
Dat heeft Hij ons Zelf beloofd.	

278. HEMELVAART.

1. Wees gegroet, Gij eens verachte,
Nu gekroonde Immanuël;
Heilaanbrenger, Schuldverzoener,
Overwinnaar van de Hel;
Gij, die mijne schuld woudt boeten,
Die mijn' zonde aan 't kruishout droegt;
Tot den duursten prijs mij vrijkocht, } *bis.*
En des Satans macht versloegt.
2. Wees gegroet, verhoogde Heiland!
Eeuwig leeft G' op 's hemels troon;
Voor den arbeid Uwer ziele,
Smaakt Gij 't voorgestelde loon.
Aan Gods rechterhand gezeten,
Neen, vergeet Gij d'Uwen niet;
Bidt Gij, voor uw vrijgekochten } *bis.*
Dien G' op aarde achterliet.
3. Eer, aanbedding, macht en glorie
Zijt Gij waard t' ontvangen, Heer! ,
Luide Halleluja's rijzen
Nu en eeuwig tot Uw eer.
Englen, Serafs, Cherubijnen!
Stemt uw hoogste lofakkoord;
Zingt den Heiland onzer zielen } *bis.*
Wien uw schoonste lof behoort.

279. HEMELWAARTS.

1. Op een lichten wolkenwagen,
Wordt de Heer van d'aard gedragen,
Vaart Hij op naar 's hemels troon. (*bis.*)
Alles moet zich voor Hem buigen,
Elke tong zijn lof getuigen,
En Hem eeren als Gods Zoon! (*bis.*)
2. Vorsten, machten, krachten, tronen,
Zij, die 't hemelrijk bewonen,

Eeren Jezus' heerlijkheid. (*bis.*)

Alle macht is Hem gegeven;

Al wat leeft en nog zal leven

Is tot Zijnen dienst bereid! (*bis.*)

3. Geeft, o zondaars, Hem uw harte;
 Klaagt, o zieken, Hem uw smarte;
 Zegt, o armen, Hem uw nood! (*bis.*)
 Want Hij stierf om u het leven,
 Rijkdom, vrede, vreugd te geven,
 Eeuwig leven na den dood! (*bis.*)

280. PINKSTERLIED.

1. Hoort gij daar dat sterk geruisch,
 Klinkend door des tempels zalen,
 Uit den hemel nederdalen
 Als een hevig stormgebruis?
 Kracht van boven daalt ter neer: } *bis.*
 Zijnen Geest zendt nu de Heer. }
2. Ziet gij op der jongren hoofd,
 Wel dat heerlijk schijnsel lichten,
 Stralend van hun aangezichten,
 Als hun mond den Heiland looft?
 Licht van boven daalt ter neer: } *bis.*
 Zijnen Geest zendt nu de Heer. }
3. Kracht en licht behoeft mijn hart:
 Kracht om Jezus te belijden,
 Zonde en wereld te bestrijden;
 Licht en duisternis en smart.
 Zend Uw kracht en licht ter neer, } *bis.*
 Schenk ook mij Uw' Geest, o Heer! }

281. KOM, HEILIGE GEEST.

Kom, Heilge Geest, daal neder,	Doe elken leugen wijken,
En breng het leven aan!	En valschen schijn bezwijken!
Verwakker Gij Gods kindren	Breng waarheid toch alom!
En leid hen in uw baan!	Kom, Leidsman, kom. (3 maal)

2.

Verbreek in ons de lusten,
 Blijf bij ons ongestoord!
 Leer ons aan 't harte rusten,
 Eens wreed voor ons doorboord!
 Gij, Leeraar, wil ons leeren;
 En voer het volk des Heeren
 Weer naar Gods heiligdom!
 Kom, Leeraar, kom. (3 maal)

3.

O, kom toch in ons midden,
 Blijf bij ons t' allen tijd!
 Leer waken ons en bidden,
 En pal staan in den strijd!
 Geef, dat wij nooit versagen!
 Breng ons in donkre dagen
 Het hemelsch licht weerom!
 Kom, Trooster, kom. (3 maal)

282. PINKSTERZANG.

(Wijze: No. 103).

1. Ja! de Trooster is gekomen;
 Jezus ging van de aarde heen;
 Jezus, van ons opgenomen,
 Liet Zijn kudde niet alleen,
 De Beloofde werd gezonden,
 En de Geest van God kwam neer,
 't Past ons juichend, keer op keër,
 Zijn verschijning te verkonden.
 Heden is het Pinksterfeest,
 Looft en dankt den Heiligen Geest!

2. Geest der kennis, Geest der waarheid,
 Der genade, der gebeên!
 Leer ons wandlen bij Uw klaarheid
 In de heilverborgenheên!
 Doe ons Abba, Vader bidden,
 Zeggen: Jezus, onze Heer,
 Geven U in alles eer!
 Zweef in der Gemeenten midden,
 Om te heil'gen de offerand
 Van hun hart, en mond, en hand!

3. Maak ons ook in donkre tijden
 Hier toch steeds indachtig aan,

Dat door strijden, druk en lijden,
't Volk met Jezus in moet gaan!
Breek de hardheid onzer harten,
En onze aardsche duisternis!
Voer ons op, waar Christus is,
Bid, verzucht, in vreugd en smarten,
Gij, die Jezus' adem zijt!
Voor ons, in ons, t' allen tijd.

4. Trooster, Zalver, Gij zult komen
Op 't gebed, door U verwekt,
Van Uw zegens, van Uw stroomen
Wordt eens d'aarde gansch bedekt!
Liefde en ijver zullen blaken,
Waar reeds alles scheen verkwijnd,
Als de Pinksterzon verschijnt!
Noordenwind, o wil ontwaken,
Zuidenwind, doorwaai den hof,
Heil'ge Geest, U zij de lof!

VEREENIGINGEN, BIZONDERE GELEGEN- HEDEN.

283. VEREENIGINGSLIED.

1. Nauw vereenigd, vast omsloten,
Door denzelfden schoonen band,
Zijn wij broeders, strijdgenooten, } *bis.*
Strijden wij steeds hand aan hand.

KOOR: Wat genot ons d' aard doe smaken,
Wat de wereld ons ook bied',
Hier gelukkigen te maken, } *bis.*
Hooger vreugd bestaat er niet.

2. Zalig, die door liefde omgeven,
Zijnen levensweg betreedt;
Bij het vroolijk voorwaarts streven } *bis.*
't Heil van andren niet vergeet.

3. Zoo vereenigd, zoo omsloten,
 Door denzelfden schoonen band,
 Reizen w'allen, lochtgenooten, }
 Door dit leven hand aan hand. } *bis.*

284. LEVENSKEUS.

1. Jong'ling! die staat op den tweesprong van 't leven,
 Jeugdige en fier in het sieraad der kracht,
 't Harte van brandend verlangen gedreven,
 't Hoopvolle oog op de toekomst, die wacht!
 Wat zal uw zinnen bekoren en boeien?
 Wat is uw levenverheffende leus?
 Wat 't ideaal, dat uw ziel doet ontgloeien?
 Wat is uw alles beslissende keus?
2. Kiest gij de lusten en vreugden van 't leven?
 Gunst bij de wereld, haar eer en haar lof?
 Vreest gij den strijd, die den sterke doet beven?
 d' Eeuwige worst'ling van geest en van stof?
 Breed is de weg, dien uw voeten betreden,
 Hartebedwelmend is 's werelds genot;
 Maar in haar eind voert haar pad naar beneden,
 Dáár, waar de ziele vertwijfelt aan God.
3. Kiest gij voor Christus, Zijn naam en Zijn eere?
 Kiest gij Gods Woord als de lamp voor uw voet?
 Kiest g'in den strijd der begins'len den Heere
 Trouw te belijden met jeugdigen moed?
 Smal is de weg, dien uw voeten betreden:
 Strijden baart lijden, bespotting en hoon;
 Maar in het eind voert Gods weg naar het Eden,
 Dáár wacht den strijder het loon en de kroon.

285. BONDSLIED.

1. Komt reiken wij elkander	Eén woord heeft ons verbonden
De trouwe broederhand!	Wij dragen eene vaan!
Wat wissel of verander,	Eén Redder van de zonden
Ons trouw verbond houdt stand!	Eén Koning voert ons aan.

2. Wij weten en gelooven!
 En dreigen hel en dood,
 U kunnen ze ons niet rooven,
 Almachte Bondgenoot!
 Al gaat het op een strijden,
 Uw schild bedekt ons saam,
 En onder kamp en lijden,
 Verheerlijkt Gij Uw naam!
3. Wij zien den vijand blinken
 Met bliksemend vizier;
 Zoo laat de krijgsleus klinken,
 En wappren de banier;
 Het liefdevuur diens Eénen,
 Die ons verlossen kan,
 Moog' kampende ons vereenen
 Gelijk een eenig man.
4. En snort des satans flitse,
 En wacht ons kruis en hoon,
 De Heer aan onze spitse
 Droeg eens een doornenkroon.
 Schoon met een wuft vermeten
 Der wereld smaad ons sla,
 De wereld zal het weten:
 Wij volgen Jezus na!
5. Zóó zij 't verbond bezworen,
 Vernieuwd in smart en nood!
 En deze leus verkoren:
 „Getrouw tot in den dood!”
 Gebergten mogen wijken,
 Een wereld moog' vergaan,
 't Geloof zal niet bezwijken,
 Zoolang het kruis blijft staan!

286. GOD MET ONS.

1. Broeders laat de vaandels wappren,
 Gordt u aan ten strijd!
 Toont het, dat, door Gods genade,
 Gij Zijn dienaars zijt.
- Koor: „God met ons!” zij onze leuze
 Voorwaarts! gloria!
 God zal voor en met ons strijden:
 Moed, Halleluja!
2. Ziet, hoe satans legermachten,
 Met vermetelheid,
 't Godsrijk smaden en bekampen:
 Waakt, en weest bereid!
3. „Weest getrouw”, zoo spreekt de Heiland,
 „Ik blijf u nabij;
 In den strijd met zonde en wereld
 Sta Ik aan uw zij!”

287. STERK DOOR 'T GELOOF.

1. Sterk door 't geloof! ja dat zij onze leuze,
 Sterk door 't geloof, niet door eigene kracht.
 Christus, de Heer, liet geen andere keuze }
 Voor al wie strijdend de zege verwacht. } *bis.*
2. Volgen wij Hem op den weg van het lijden;
 Golgotha's kruis blinke steeds voor ons oog!
 Wie met Hem lijdt, aan Zijn dienst zich blijft wijden, }
 Heerscht eens met Hem, deelt Zijn glorie omhoog. } *bis.*
3. Laat ons met moed dan de wereld trotseeren,
 Blind voor haar schijnschoon en doof voor haar smaad;
 Roemen wij hoog, dat de naam onzes Heeren }
 Boven haar eer en haar schatten ons gaat. } *bis.*
4. Schoon voor het oog van de wereld verborgen,
 Straalt toch de glans van het kruis voor 't geloof.
 Grijpen wij 't aan; Zijne kracht blijft ons borgen, }
 Dat ons geen macht de overwinning ontrooy'. } *bis.*

288. STRIJDZANG.

1. Het zwaard aan uw zijde!
 Wees wakker en blijde!
 Ga dapper ten strijde,
 En steun op het Woord, dat de zege U belooft!
 De vijand moog' woeden,
 God zal u behoeden,
 Ga, christen ten strijde met opgericht hoofd!
2. Wat tal van gevaren
 Uw schreên ook bezwaren,
 De Heer der Heirscharen
 Geeft kracht tot het strijden; ga moedig vooruit!
 De vijand zal wijken,
 Gij zult niet bezwijken,
 Want Uwe is de zege naar 't eeuwig besluit!

3. Hoe? zoudt gij nog vreezen,
 Waar God als voor dezen
 Een schild U wil wezen,
 Een hulp in gevaar, als de vijand benauwt.
 Sla, christen, sla bloedig!
 Strijd, Godsman, strijd moedig!
 En bid als Uw kracht en Uw zwaardslag verflauwt!

289. DOEN TERSTOND.

1. De vriendlijke daad, die den moede schraagt,
 Doe haar terstond!
 Het woord van troost, waar uw naaste om vraagt,
 Spreek het terstond!
 De tijd snelt o zoo ras voorbij,
 En om te helpen mogen wij
 Niet dralen, maar dienstvaardig, blij,
 Doen, doen, terstond!
2. De dolende vriend, dien gij zoeken woudt,
 Zoek hem terstond!
 Uw sterke hand, die den zwakke houdt,
 Reik haar terstond!
 Help, help toch, want de tijd vergaat,
 Wellicht is 't morgen reeds te laat.
 Toon allen dat gij 't woord verstaat.
 Doen, doen, terstond!

290. DE BIJBEL.

1. Wij geven het niet over
Voor geld of eer of goed:
Dat licht op onze paden
Die lamp voor onzen voet;
Wij laten ons niet nemen:
Dat heerlijk Woord van God;
Dien kostelijken Bijbel
Rooft ons geen tijd of lot. | 2. De staf is 't voor den grijze,
De gids voor onze jeugd;
Een zon, die met haar stralen
Ons jong gemoed verheugt;
Een sterk en machtig wapen
In strijd met zonde en lust,
En in de stervensure
Een peluwe ter rust. |
|---|---|

In Uw dienst zoo waarlijk vrij;
 Laat mijn hart de vreugde smaken,
 Dat het steeds Uw tempel zij!

Koor: Ik min Jezus, Halleluja!

- En Zijn liefde maakt mij blij;
 Ik min Jezus! Hij 's mijn Redder,
 En mijn Heiland mint ook mij!
2. Zend mij, Heer, waar Gij wilt zenden!
 Dat Uw hand mij slechts geleid!
 Hoe Gij ook mijn pad moogt wenden,
 Schenk mij Uw genade altijd!
 Laat me Uw wil steeds doen of lijden;
 Voor Uw wil buig ik mij neer.
 Is het droefheid of verblijden,
 Dood of leven, 'k volg U, Heer!
3. Laat mij nimmer toch vergeten
 Dit mijn plechtige verbond:
 Laat 't van geen verand'ring weten
 Tot mijn laatsten levensstond!
 Aan Uw dienst geheel gegeven,
 De Uwe steeds in vreugd of smart,
 Zet Uw stempel op mijn leven,
 Druk Uw beeld, Heer, in mijn hart!

293. HET HART AAN JEZUS.

1. Jezus, 'k wil mijn hart U geven,
 U, die naar mij hebt gezocht!
 U, die met Uw bloed en leven
 Mij, ook mij hebt vrijgekocht! (*bis.*)
2. Reeds te lang heeft mij de zonde
 In haar strik en net verward;
 Maar nu hebt Gij, Heer, verwonnen.
 Nu behoort aan U mijn hart. (*bis.*)
3. Bij verstrooing en bedwelming
 Zonk ik in de diepte neer;
 Maar Gij, Heer, hielpt overwinnen:
 U behoort mijn hart, o Heer! (*bis.*)

4. En komt mij de wereld vleien,
Of, als mij de zonde tart,
Heer, help mij dan te getuigen:
Slechts aan Jezus hoort mijn hart. (*bis.*)

294. AAN DE JEUGD.

1. Gij dartle jedgd, die onder 't lachen, spelen, zingen,
Zoover blijft van uw dierbren Heer,
Verbergt uw lach niet vele droeve, donkre dingen?
En doen die u het hart niet zeer?
2. Ach, ver van Jezus volgen bitterheden immer
Op al wat meesleept 't arme hart;
En 't brandend dorsten naar geluk lescht het u nimmer,
Het brengt u veeleer smart op smart.
3. Vergulde vruchten, die 't begeerig oog verleiden,
Zij vallen straks als asch uiteen.
Het troebel water, dat geen laafnis kan bereiden,
Schept ge uit de beek, die 't helderst scheen.
4. In schaduwen en diepte ontwaart gij allerwegen
Den dood, die naar geen leeftijd vraagt,
Licht morgen klapwiekt hij vol somberheid u tegen,
En ook uw naam wordt weggevaagd.
5. Uw Heer is daar, uw Heiland, wilt gij Hem behooren?
Geeft Hem uw hand, toeft langer niet.
Hebt Jezus Christus lief, Zijn dienst moog u bekoren,
't Is waarlijk leven, wat Hij biedt.

295. HOUDT HET JONGE LEVEN REIN.

1

Houdt het jonge leven rein!
Laat geen passiestormen woeden
Wacht u voor den ijd'len schijn!
Laat uw denken nuchter zijn,
En Gods woord uw hart behoeden!
Houdt het jonge leven rein! (*bis.*)

2

Houdt het jonge leven vroom,
En bewaart in 't hart den vrede!
Drijf niet af met 's werelds stroom!
Leef, maar leef niet in een droom!
Zet bedachtzaam iedre schrede!
Houdt het jonge leven vroom! (*bis.*)

3. Houdt het jonge leven sterk!
 Kracht is 't sieraad van de jongen!
 Kracht strale uit uw woord en werk!
 Maar zij ootmoed 't heerlijk merk,
 Dat Gods vreeze u heeft doordrongen!
 Houdt het jonge leven sterk. (bis.)

296. WITTE-KRUISLIED.

1. Vrij van den dienst der wereld,
 Vrij van der zonde macht,
 Vrij van den lust der zinnen,
 Daar vindt mijn ziel haar kracht.
 Jezus! in Uw gemeenschap,
 't Oog op Uw Kruis alleen
 Openen 's hemels poorten,
 Smaak ik Uw zalighêen.

KOOR: Wijk uit ons oog, o wereld,
 Zondige lust, vlied heen,
 In Uw gemeenschap, Heiland!
 Vinde ik mijn lust alleen.

2. Sterk door 't geloof, mijn Heiland!
 Vrij en verruimd van geest,
 Tarte ik de macht der lusten
 Vreeze ik haar smet het meest.
 Geef mij o Heer, bescherming,
 't Schild van Uw dierbaar bloed,
 Wakend en biddend strijdend,
 Blijd' overwinningsmoed!
3. Blijde in 't gevoel der vrijheid,
 Rijk met Uw vrede in 't hart,
 Zalig in hoop des levens,
 Smaak ik Uw troost in smart,
 Hoor ik het lied der zaalgen,
 „Zingend van liefde en vrêe,
 Ruischend uit 's hemels zalen
 Over de glazen zee”.

297. 'T HOOFD OMHOOG.

1. Ja knapen 't hoofd omhoog,
Onze oude vaan omhoog!
De zielen hoog!
't Verleden leeft in ons,

Het heden hoopt op ons,
De toekomst straalt voor ons,
God zij met ons.

2

In onze breinen gonst,
In onze herten bonst
De kunde en konst;
Eens zijn wij 't hoog gedacht,
Gezang en scheppingskracht,
's Lands Weer en Pracht en Macht
En Ordewacht.

3

En daarom jong en rap
Vooruit met mannenstap,
O Knapenschap.
Spijts loeiend stormgebots,
Vol kalmen vrijmanstrots,
Vast langs de waarheidrots
Bij d' hulpe Gods.

298. GEREED OP 'S MEESTERS ROEPSTEM.

1. Uw roepstem, Heer, klinkt ons in d' ooren,
Gij vraagt ons allen, op te staan!
Hier zijn wij, die U toebehooren,
Gereed om aan Uw werk te gaan.

KOOR: U, Jezus, onze jonge krachten!
U, Heer, geldt onzer liefde gloed!
Uw eer bedoelt ons wenschen, trachten,
Tot straks ons oog U Zelf ontmoet.

2. Om Uw banier, o Vorst der vorsten,
Geschaard en tot Uw dienst bereid,
Ziet G' ons naar licht en waarheid dorsten,
Naar levenskracht en heiligheid.

3. O, reik ons dan Uw hand, zoo machtig,
Om ons te leiden tred voor tred!
Al toont zich dan de vijand krachtig,
Uw arm beschermt ons, op 't gebed.

299. ROEPSTEM TOT CHRISTENEN.

1

Christen, hoort gij niet de kreten,
Wellend uit zoo menig hart,
Dat gestadig diep gebukt gaat
Onder namelooze smart?

2

Peilt gij niet de diepe wonden
Van zoo menig donkre ziel,
Die, verward in drinkgewoonten,
Immer dieper, dieper viel?

3. Blijft gij koel en onverschillig
 Als gold u dit alles niet?
 Zegt gij liefdloos en zelfzuchtig:
 „'k Ben mijns broeders hoeder niet?”
4. Schaar u toch aan onze zijde,
 Bind met ons den strijd nu aan!
 't Geldt het heil van zondaarsharten,
 't Geldt ja, d'eer van 's Heeren Naam!

300. ZIJ ZULLEN HET NIET HEBBEN.

1

Zij zullen het niet hebben,
 Ons oude Nederland;
 Het bleef, bij alle ellenden,
 Gods en der vaadren pand.
 Zij zullen het niet hebben;
 De goden van den tijd,
 Niet om hun erf te wezen } *bis.*
 Heeft God het ons bevrijd. }

3

Een natie kan ook vallen.
 Met eer, ter eer van Hem.
 En houden, heilgeloovig,
 Zijn standaard vast met klem.
 Daar zijn ook martelaren
 Op Neêrlands grond geweest.
 Geen Lodewijk, geen Willem } *bis*
 Heeft ooit die keus gevreesd. }

2

Of zijn het andre tijden.
 Die God voor ons bewaart?
 Een donkerer lotsbedeeling,
 Waarvoor wij zijn gespaard?
 Gij zult ons toch niet hebben,
 Gij, goden van den tijd;
 Wij blijven ook bij 't zinken } *bis.*
 Der vaadren God gewijd. }

4

Met al hun schoone woorden,
 Met al hun stout geschreeuw,
 Zij zullen ons niet hebben,
 De goden dezer eeuw;
 Tenzij het woord des Zwijgers
 Moedwillig werd verzaakt:
 'kHeb met den Heer der Heeren } *bis.*
 Een vast verbond gemaakt. }

301. 'K HEB U LIEF MIJN NEDERLAND.

1. Waar de blanke top der duinen
 Schittert in den zonnegloed,
 En de Noordzee vriendlijk bruisend,
 Neêrlands smalle kust begroet,
 Juich ik aan het vlakke strand, (*bis.*)
 'k Heb u lief, mijn Nederland. (*bis.*)
2. Waar het lachend groen der heuvels,
 't Kleed der stille heide omzoomt,

Waar langs rijk geladen velden,
 Rijn of Maas of Schelde stroomt,
 Klinkt mijn lied op ouden trant: (bis.)
 'k Heb u lief, mijn Nederland. (bis.)

3. Blijf gezegend, land der Vaadren!
 Make u eendracht sterk en groot;
 Blijve 't volk der Koninginne
 Hou en trouw in nood en dood!
 Doe zoo ieder 't woord gestand: (bis.)
 'k Heb u lief, mijn Nederland. (bis.)

302. HET LAND, WAARIN WIJ ZIJN GEBOREN.

1. Het land, waarin wij zijn geboren,
 Waar onze wieg eens stond,
 Dat land blijve immer ons behooren,
 Gezegend zij die grond!
 Vrij moog' men smalen op zijn plassen,
 Zijn vlakten en zijn zand,
 Zijn heidegronden en moerassen,
 't Is toch ons Vaderland!
2. Ons zijn ze lief, de groene beemden,
 De duinen aan het strand;
 Wij ruilen nog met geene vreemden
 Ons dierbaar Vaderland;
 Noem vrij ons land gering in waarde,
 't Is aan Gods gunsten rijk;
 Hierin is schier geen land op aarde
 Aan Nederland gelijk.
3. Genadig God, verhoor ons bidden
 Voor 't dierbaar Vaderland,
 En sterk wat goed is in ons midden
 Door Uw almachte hand!
 Den vaad'ren hebt Ge Uw Woord gegeven,
 Bewaar 't hun kindren, Heer!
 En dat Uw Geest ons leere leven
 Tot onzes Heilands eer!

303. WILHELMUS VAN NASSOUWE.

<p>1. Wilhelmus van Nassouwe
Ben ik van Duitschen bloed.
Het vaderland getrouwe
Blijf ik tot 's Land behoed!
Een Prince van Oranje
Ben ik vrij, onverveerd,
Den koning van Hispanje
Heb ik altijd geëerd.</p>	<p>2. Mijn schild en mijn betrouwen
Zijt Gij, o God, mijn Heer!
Op U zoo wil ik bouwen,
Verlaat mij nimmermeer!
Dat ik toch vroom mag blijven,
Uw dienaar 't allen stond,
De tyrannie verdrijven
Die mij mijn hart doorwondt.</p>
<p>3. Oorlof! mijn arme schapen
Die zijt in grooten nood
Uw Herder zal niet slapen,
Al zijt gij nu verstrooid.</p>	<p>Tot God wilt U begeven
Zijn heilzaam woord neemt aan,
Als vrome Christnen leven;
't Zal hier haast zijn gedaan.</p>

304. GOD, ONZE HULPE.

1	2
<p>God onze Hulpe in ouden tijd,
Hoop onzer toekomst nu,
Dat in den storm ons hart altijd
Een schuilplaats vinde in U! (3 maal)</p>	<p>Eer Gij de heuveln had bereid
Of de aard had voortgebracht,
Van eeuwigheid tot eeuwigheid
Zijt Gij God, onze kracht. (3 maal)</p>
3	4
<p>Ja, duizend jaren in Uw oog
Zijn als een enkele dag;
Gelijk een nachtwoak, die vervloog,
Als men den morgen zag. (3 maal)</p>	<p>De tijd voert als een sterke stroom
Al 't aardsche met zich mee;
Wij vreezen niet, wat ga of koom',
Gij schenkt ons vollen vree. (3 maal)</p>
<p>5. God, onze Hulpe in ouden tijd,
Hoop onzer toekomst nu,
Dat toch ons harte voor altijd
Een woning vinde in U (3 maal) } <i>bis.</i></p>	

305. NIEUWJAAR.

1. Voor 't nieuwe jaar dezelfde Vader,
Wiens krachtig' arm de wereld houdt!
Hij heeft Zijn volk sinds oude dagen,
Met aadlaarsvleugelen gedragen;
Hem zij de toekomst toevertrouwd!
Voor 't Nieuwe jaar dezelfde Vader, (*bis.*)
Wiens krachtige arm de wereld houdt!

2. Voor 't nieuwe jaar weer d' oude zorgen!
 Nog zijn wij niet in 't jubeljaar;
 Nog treden wij op pelgrimswegen,
 Berg op, berg af, in zon en regen;
 Nog is de kampstrijd telkens daar.
 Voor 't nieuwe jaar weer d' oude zorgen, *(bis.)*
 Nog zijn wij niet in 't jubeljaar.
3. Voor 't nieuwe jaar de aloude waarheid:
 Met Jezus zegepralen wij!
 Hij vergezelt ons met Zijn zegen,
 En blij gaan wij de toekomst tegen,
 Mits Jezus' Kruis ons Vaandel zij!
 Voor 't nieuwe jaar d' aloude waarheid: *(bis.)*
 Met Jezus zegepralen wij!

306. GEZANG 180.

1. 'k Wil U, o God! mijn dank betalen,
 U prijzen in mijn avondlied;
 Het zonlicht moge neder dalen,
 Maar Gij, mijn licht, begeeft mij niet!
 Gij woudt mij met Uw gunst omringen,
 Meer dan een Vader zorgdet Gij!
 Gij, milde Bron van zegeningen,
 Zulk een Ontfermer waart Gij mij.
2. Dank, Vader! dank voor die genade!
 Verdient' ik zulks, ik zondaar? neen!
 Sloegt Gij naar 't recht mijn zonden gade.
 Waar bergde ik mij, waar vluchtte ik heen?
 Maar neen! ik mag, ik wil niet vreezen,
 Gij spreekt mij vrij om Jezus' bloed:
 Dit zal 't verslagen hart genezen,
 Zoo smaak ik rust voor mijn gemoed.
3. Ik weet, aan Wien ik mij vertrouwe,
 Al wisselen ook dag en nacht;
 Ik ken de rots, waarop ik bouwe,

Hij feilt niet, die Uw heil verwacht.
 Eens, aan den avond van mijn leven,
 Breng ik, van zorg en strijden moe,
 Voor elken dag, mij hier gegeven,
 U hooger, reiner loflied toe.

307. GEZANG 160.

1. Uren, dagen, maanden, jaren
 Vliegen als een schaduw heen.
 Ach, wij vinden waar wij staren,
 Niets bestendigs hier beneen!
 Op den weg, dien wij betreden,
 Staat geen voetstap, die beklijft;
 Al het heden wordt verleden,
 Schoon 't ons toegerekend blijft.
2. Dat de tijd hier 't al verover',
 Aan geen tijdperk hangt mijn lot,
 Gij, Gij blijft mij altijd over,
 Gij blijft eindeloos mijn God.
 Welk een ramp mij hier ook nader',
 'k Vind in U mijn rustpunt weêr;
 Gij blijft in Uw Zoon mijn Vader,
 Wat verander', wat verkeer'.
3. Snelt dan, jaren, snelt vrij henen
 Met uw blijdschap en verdriet;
 Welk een ramp ik moog beweenen,
 God, mijn God, verandert niet:
 Blijft mij alles hier begeben,
 Voortgeleid door Zijne hand
 Schouw ik, uit dit nietig leven,
 In mijn eeuwig vaderland.

308. WISSELING VAN DAG EN NACHT.

1. Bij des avonds vreedzaam zwijgen,
 Hoort Gij 't stille loflied stijgen,

Roept het dankbaar hart U aan,
Heer! wiens goedertierenheden,
Zelfs ons talloos overtreden,
In getal te boven gaan.

2. Hoe veel goeds zondt Gij weêr neder;
Hoe zorgvuldig, trouw en teeder
Sloeg uw Vaderoog ons ga!
Schoon wij U zoo vaak vergaten,
Gij hebt ons geen uur verlaten,
Maar beveiligd in genâ.

3. Dank zij U ook voor het lijden,
Dat, met vaderlijk kastijden,
Ons deez' dag werd toegedeeld!
Uwe roed' is zoo weldadig,
En Uw hand is zoo genadig,
Daar Gij elke wond weer heelt.

4. Langzaam daalt de schaduw neder,
Spoedig sluit het oog zich weder,
Maar Uw oog slaapt nimmermeer.
Wil ons allen dan behoeden!
Schenk verkwikking aan de moeden,
En den lijder rust, o Heer!

309. AVONDLIED.

1. De dag is weer vervlogen,
En dank straalt uit mijn oogen
Bij 't ingaan van den nacht.
Wees Vader! mij genadig,
Verlicht, verwarm weldadig
't Gemoed, dat op Uw zegen wacht

2. 'k Mag op Uw liefde bouwen:
 'k Beveel dus vol vertrouwen
 In Uw bescherming mij.
 Laat zonder zorg mij rusten,
 Verdrijf de booze lusten,
 Wees, Vader! me in den nacht nabij.
3. Hoe wijzen ons de dagen,
 Die steeds elkaar verjagen,
 Op de eeuwigheid, die naakt.
 Ik blijf aan d'aard niet hangen,
 Maar wordt door zoet verlangen
 Met d'euwigheid vertrouwd gemaakt.

310. GOD ZIJ MET U.

1. God zij met u, Hij ga met u door 't leven.
 Blijf aan Zijn zij, waar ooit uw voet moog staan.
 God zij met u, moog u Zijn zegen geven,
 't Is veilig slechts, aan Zijne hand te gaan.
 God zij met u, (4 maal).
2. God zij met u, mijn broeder, mijne zuster!
 Hoe 't stormt en woedt op uwe levenszee;
 Blikt ge in Zijn oog, dan slaat u 't hart geruster.
 God zij met u, uw God ga met u meê!
 God zij met u, (4 maal).
3. God zij met u; en schoon ge ook veel moet derven,
 Hij blijve uw schat, Hij zij uw hoop en lust!
 God zij met u in leven en in sterven,
 Tot ge in Zijn huis van d'aardschen zwerftocht rust.
 God zij met u, (4 maal).
-

Alphabetisch register der Titels.

	Bladz.		Bladz.
Aan de jeugd	VI 199	Dankgebed	I 27
Aan gene zijde	III 122	Dankt, dankt nu allen God	I 2
Aan Uw zij	VI 149	De Bijbel	V 196
Ach blijf met Uw genade	I 29	De blijde toekomst .	III 119
Advent	V 163	De Bruidegom komt .	III 135
Al den weg	III 168	De Godsrivier	III 127
Alles bezielende	I 25	De groote Redder	II 58
Alles volbracht	II 80	De Engelen	V 175
Als een stemme veler waatren	III 162	De Heer is mijn hulp	III 99
Alsmijn doodsuurslaan zal	III 85	De Heer kent al de Zijnen	III 125
Amen	VI 103	De Heer komt	III 135
Apostolische zegenbede	I 45	De heilige stad	III 131
Avondlied	VI 207	De heilige strijd	IV 156
Benedicite	I 32	De heilsbelofte	I 36
Bereid mij, Heer	VI 141	De Kerstnacht	V 174
Berusting	III 95	De kloppende Heiland	II 56
Blijf bij mij, Heer	I 31	De naam Jezus	II 49
Bondslied	VI 193	De open poort	II 56
Bouw op God	III 121	De pelgrimstocht	III 120
Boven de sterren	III 134	De vaste grond des ge- loofs	II 77
Breek ons het brood des levens	I 23	Deze zaal'ge zielevrede	IV 145
Buig mij	IV 140	Dicht bij Jezus	IV 144
Bij het kruis is plaats	II 60	Doe mij open	II 50
Bijna bewogen	II 45	Doen terstond	VI 196
Christus is opgestaan .	V 185	Dood, waar is uw macht	V 186
Daal als in tijden van ouds	IV 139	Eén leven slechts	IV 155
Daar juicht een toon	V 188	Eén met Hem	III 116
		Eenrijsje is ontsprongen	V 167
		Eenswillendheid	IV 147

	Bladz.		Bladz.
Eere, eere zij den Heer	I 2	Gezang 269	V 184
Eerenkoning	I 26	Gezang 270	V 164
Eere zij God	V 173	Gezang 271	V 180
Eeuwig door den Heer		Gezang 273	III 98
bemind	III 88	Gezang 274	III 124
Eeuwige liefde	III 108	Gistren, heden, steeds	
Engelenstemmen	V 173	dezelfde	III 114
Er is een kroon	III 126	God met ons	VI 194
Excelsior	IV 142	God onze hulpe	VI 204
		God regeert	III 113
Ga niet alleen	II 65	Gods Vaderliefde	I 9
Gedenk aan mij	II 64	God zij met u	VI 208
Geef eer den Heer	V 170	Goede Vrijdag	V 179
Geeft Jezus eer	II 66	Goede Vrijdagslied	V 178
Geen smart meer daar		Gord u aan	IV 154
omhoog	II 84	Grafrust	V 183
Geprezen zij des Hei-		Groote God, Ulovenwij	I 1
lands naam	I 24	Grijp toch de kansen	IV 156
Gerced op 's Meesters		'k Heb geloofd	III 109
roepstem	VI 201	Heb goeden moed	VI 107
Getrouwe Gids	III 99	'k Heb u lief, mijn Ne-	
Gezang 3	I 7	land	VI 202
Gezang 22	III 94	Heerlijke tijding	II 75
Gezang 38	II 72	Heerlijk zal eens	III 134
Gezang 39	II 51	Heilig, heilig	I 4
Gezang 49	II 74	Heilsverwachting	IV 148
Gezang 50	II 73	Heimwee	III 128
Gezang 65	III 90	Hemelvaart	V 189
Gezang 68	IV 141	Hemelwaarts	V 189
Gezang 83	II 39	Hem vertrouw ik	II 78
Gezang 96	I 20	Het anker houdt	III 96
Gezang 114	V 165	Het betere land	II 48
Gezang 123	V 181	Het gebed des Heeren	I 25
Gezang 160	VI 206	Het hart aan Jezus	VI 198
Gezang 180	VI 205	Het hemelsche Jeru-	
Gezang 198	III 106	zalem	III 133
Gezang 199	II 38	Het is volbracht	II 68
Gezang 209	V 183	Het Kruis van Golgotha	II 76
Gezang 229	V 168	Het Lam Gods	II 69
Gezang 264	III 115		

	Bladz.		Bladz.
Het Land der rust	III 123	Juicht nu gij heemlen	V 171
Hetland, waarin wij zijn geboren	IV 203	Juicht vroolijk nu	V 169
Hoe zal 't mij zijn	III 123	Keer weer	II 52
't Hoofd omhoog	VI 201	Kerstlied	V 171
Hoort gij die stemme	IV 159	Klaag God uwe nooden	III 94
Hoor, wat ver en droe- vig klagen	IV 162	Klopt	II 55
Houdt het jonge leven rein	VI 199	Kom, Heere Jezus	III 132
Houd vast uw kind	III 91	Kom, Heilige Geest	V 190
Ik ben gewis	III 117	Komt	II 63
Ik ben verlost	II 81	Komt allen	II 59
Ik heb u steeds van noode	IV 150	Komt en laat ons Chris- tus eeren	V 168
Ik kom Heere	II 78	Komt heden	II 53
Ik weet	III 89	Komt tot mij	II 62
Ik wil mij gaan ver- troosten	V 182	Komt tot de waatren	II 57
Ik zeg het allen, dat Hij leeft	V 185	Komt tot Hem	II 58
In de lijdensweken	V 177	Kort is de tijd	II 46
In 's levens lente	VI 197	Kribbe en Kruis	V 176
't Is Oogsttijd	IV 158	Kroon Hem met gou- den kroon	I 21
't Is Uwe zaak	VI 153	Kroonlied	I 20
Jeruzalem, gij hoog- gebouwde	III 130	Laat mij gaan	IV 161
Jezus alleen	IV 151	Laten wij aanbidden	V 173
Jezus alles	III 112	Leid, vriendlijk licht	III 101
Jezus, de zoon des levens	IV 152	Levenskeus	VI 193
Jezus geeft rust	II 61	Levenswijding	IV 153
Jezus leeft, Hij overwon	V 187	Lied der overwinning	III 126
Jezus, leven van mijn leven	V 179	Liefde was het	I 10
Jezus, mijn toevlucht	III 104	't Licht dezer wereld	V 166
Jezus, toevlucht mijner ziele	III 102	Lof en aanbidding	I 19
Jezus, 'k wil u needrig volgen	III 98	Lofpsalm	I 1
		Lofzang	I 19
		Lof zij het Lam	I 19
		Meer heiligheid	IV 138
		Meer vertrouwen	III 105
		Met leége handen	IV 159
		Milde stroomen	III 118

	Bladz.		Bladz.
'k Moet den Heiland met mij hebben . . .	III 100	Overgave	III 103
Mij is barmhartigheid geschied	III 87	Overwinning door Jezus	IV 139
Mijn kroon	III 117	O, zee van Gods liefde	II 82
Mijn rijkdom en mijn eere	II 79	Paaschlied	V 188
Mijn schuilplaats . . .	III 111	Passielied	V 181
Mijn toevlucht	II 70	Pinksterlied	V 190
Naar Golgotha	II 62	Pinksterzang	V 191
Naar huis	III 127	Prijt Zijnen naam . . .	I 21
Nader bij U	IV 143	Psalm 25	I 27
Nader, nog nader . . .	IV 146	Psalm 33	I 10
Neem de wereld, geef mij Jezus	IV 150	Psalm 42	II 40
Neem, Heer, mijn beide handen	III 97	Psalm 62	III 95
Neem mij	II 69	Psalm 65	I 12
Niets dan Uw bloed kan redden	II 82	Psalm 68	I 6
Niet zonder kruis . . .	IV 146	Psalm 72	I 12
Niet zonder U	II 49	Psalm 73	III 107
Nieuwjaar	VI 204	Psalm 81	II 42
Nochtans	III 111	Psalm 84	I 33
Nog is er plaats . . .	II 54	Psalm 89	I 7
Nu zijt welkome, Jesu, lieve Heer	V 169	Psalm 95	III 96
O, hoe lieflijk	III 137	Psalm 98	I 13
Oogenhart naar boven	I 22	Psalm 100	I 15
Ontwaak	IV 148	Psalm 103	I 4
Onwankelbaar	I 3	Psalm 105	I 15
Op het altaar Gods . .	IV 152	Psalm 116	II 71
Op het Godslam rust mijn ziele	III 86	Psalm 118	II 14
Op 's hemels wolken	III 136	Psalm 119	I 28
Opstandingslied . . .	III 186	Psalm 121	III 90
Opwaarts naar Sion . .	III 119	Psalm 130	II 41
O. T. zegenbede	I 33	Psalm 134	I 17
		Psalm 138	I 16
		Psalm 139	II 39
		Psalm 146	I 18
		Roep God aan	II 44
		Roepstem tot christenen	VI 201
		Rots der eeuwen	II 71
		Rots der eeuwen	III 118
		Rust in den Heer	III 92

	Bladz.		Bladz.
Schapen van den goe-		Waar is rust. . . .	II 44
den Herder . . .	III 110	Waar Jezus komt . .	III 107
Schuldverzoening . .	III 86	Waarom niet nu . .	II 46
't Smalle pad . . .	II 41	Wat winden dat er	
Sterk door 't geloof .	VI 195	ruischen	III 116
Stille nacht	V 172	Wat zoekt uw hart .	II 43
Strijdzang	VI 195	Wat zult gij doen .	II 43
		Welk een glans . . .	V 175
Toon niet uw lijden .	III 93	Wilhelmus van Nas-	
Trek mij toch dichtcr	IV 143	souwe	VI 204
		Wilt gij weten, wat ik	
U kan ik niet missen	IV 144	weet	II 83
Ure met God	IV 137	Wisseling van dag en	
		nacht	VI 206
Vader, U bidden wij	I 32	Witte-Kruislied . . .	VI 200
Van boven moet het		Witter dan sneeuw . .	II 67
alles komen	I 35	Wijd open	II 54
Vat, Gij mijn hand .	III 103	Zaaien mel tranen . .	IV 157
Veilig	III 91	Zalig, die hongeren .	IV 142
Vereenigingslied . .	VI 192	Zegen ook mij	I 30
Verheug u, volk . . .	V 165	Zend ook mij	IV 160
'k Verlang naar huis	III 129	Zegen van Godswoord	I 34
Verlangen naar Jezus	III 104	Zie, o Jezus, ons bijeen	I 35
Verloren kind	II 53	Zie op Jezus. . . .	III 121
Vertouwen	III 114	Zooals ik ben	II 79
Vertrouwen op God .	V 190	Zoo nabij als nimmer	III 130
Voor U is mijn bidden	II 64	Zondaar, zoekt gij rust	
Vrijheid	II 71	en vrede	II 61
		Zult gij daar ook eens	
Waak nu op.	II 47	zijn	VI 65
Waak op	II 38	Zij zullen het niet heb-	
Waak op, gij geest .	IV 154	ben	VI 202

Alphabetisch register der Beginregels.

	No.		No.
Aan gene zijde der doodsrivier . . .	III 177	Broeders, laat de vaandels wappren . . .	VI 286
Ach, blijf met Uw genade	I 39	Breek ons het brood des levens	I 31
Ach, heeft mijn Heilands bloed gestroomd .	II 90	Brengt diadeem en scepter aan	I 27
Al den weg leidt mij mijn Heiland . . .	III 156	'k Buig mij, God der liefde, aanbiddend .	I 11
Al is eng ook de poort	II 77	Bij des avonds vreedzaam zwijgen . . .	VI 308
Allen op ten strijde! moedig nu vooruit!	IV 230	„Bijna bewogen” door 't heilig woord . .	II 63
Alleroem is uitgesloten	II 103	Calvarie betreden! ziet, hoe daar uw Heer .	II 88
Al mijn twijfel breng ik Jezus	II 110	Christen, hoort gij niet de kreten	VI 299
Alles bezielende . . .	I 34	Christus is opgestaan	V 271
Als aan teind van mijn leven	II 119	Daal als in tijden van ouds op ons neer .	IV 201
Als g'in nood gezeten	III 163	Daar hangt, mij breekt het harte	V 261
Als een stemme veler waatren	IV 238	Daar is een land van eeuwgen vrede . . .	III 178
Amen, Vader, op Uw paden	III 146	Daar is uit 's werelds duistre wolken . .	V 245
Bedroef den Geest Gods nu niet meer . . .	II 64	Daar juicht een toon, daar klinkt een stem	V 276
'k Ben d'Uwe, o Heer!	III 127	Daar ruischt langs de wolken	II 69
'k Ben reizend naar die stad	II 118	Dankt, dankt nu allen God	I 3
Beveel gerust uw wegen	III 138		
Bouw op God en wacht Zijn zegen	III 176		
Boven de sterren zal 't licht voor u dagen	III 193		

	No.		No.
De dag is weer ver- vlogen	VI 309	Eere, eere, zij den Heer	I 4
De dorre vlakke der woestijnen	I 50	Eerenkoning, iu Uw woning	I 35
De groote Redder is nabij	II 82	Eere zij God.	V 253
De Heerismijn Herder!	III 152	Eerlang zal ons niets meer scheiden . . .	III 173
De Heer kent al de Zijnen	III 180	Eeuwig door den Heer bemind	III 123
De Heer voor u aan 't kruis gestorven .	V 268	Elk uur, elk oogenblik	III 140
De Heere zeg'ne ons!		Eng'len verschijnen .	V 251
De Heere behoeede ons!	I 44	Er is een kroon, een priesterkleed . . .	III 182
De genade des Heeren Jezus Christus . . .	I 45	Er komen stroomen van zegen	III 171
De lofzang klimt uit Zions zalen	I 14	Ga niet alleen door 't leven	II 93
De morgen is reeds lang gekomen	IV 217	'k Ga tot U, zooals ik ben	II 113
De pelgrimstocht in deez' woestijn . . .	III 174	Geef eer den Heer! In mensen welbeha- gen	V 249
Devriendelijke daad, die den moede schraagt	VI 289	Geef Jezus eer! Die de Hope is der zondaars	II 94
Deze zaalge zielevrede	IV 212	Geef uw lot in handen van uw Vader . . .	III 147
Dicht bij Jezus is mijn leven	IV 210	Geen macht der hel kan ons van Jezus Chris- tus scheiden	III 167
Dichter bij U! dat is mijn hoogst genot .	IV 206	Geen twijfel meer, ik adem vrij	II 114
Doe m' overwinnen, o Jezus, zoo machtig	IV 202	Geloofd zij God met diepst ontzag. . . .	I 8
Een heilige gedachte grijpt telkens weer mij aan	III 188	Geprezen zij des Hei- lands naam	I 32
Eén leven slechts, één leven hier beneden	IV 228	Gezegende Jezus, Uw leven in 't hart . . .	II 95
Een rijsje is ontsprongen	V 244	God heb ik lief; want die getrouwe Heer	II 102
Een vaste burg is onze God	III 165	God, onze hulpe in ouden tijd	VI 304

	No.		No.
God, enkel licht . . .	II 54	Heer Jezus, zie ik kom tot U	II 97
Gods kind kan zonder kruis niet zijn . . .	IV 214	Heerlijk klonk het lied der englen	V 259
Gods trouwe wankelt niet	I 5	Heerlijk zal eens 't nieuwe lied	III 194
God zij met u	VI 310	Heer, neem mij aan, wel ben ik zeer onrein	II 99
Gord u aan, gord u aan	IV 226	Heiland wijl mijn hart nog teeder	VI 292
Groote God, U loven wij	I 1	Heil'ge Geest, getrouwe Vriend	III 141
Grijp toch de kansen	IV 229	Heilig, heilig, heilig .	I 6
Gij dartle jeugd, die onder 't lachen . . .	VI 294	Het daget in den Oosten	V 239
Gij gaaft ons Heer, een rijken zegen	I 47	Het land, waarin wij zijn geboren	VI 302
Gij hebt mij lief gehad, nog vóór de eerste glansen	III 155	Het zwaard aan uw zijde	VI 288
Halleluja! lofgezongen	II 104	Hier, ver van 't aardsch gewoel	IV 199
Halleluja! eeuwige dank en cere	I 26	Hoe groot is de liefde van Jezus	II 106
'k Heb geloofd en daarom zing ik	III 157	Hoe heerlijk is 't, door Christus uitverkoren	III 158
'k Heb Jezus lief! Hij is mijn licht en kracht	III 126	Hoe lieflijk, hoe vol heilgenot	I 46
Heb goeden moed! als in den kamp van 't leven	VI 291	Hoe zal ik U ontvangen	V 240
Heer, ai! maak mij Uwe wegen	I 37	Hoe zal 't mij zijn als ik na rustloos zwerven 't Hoofd omhoog! de Heer zal komen . . .	III 186
Heer blijf met mij, als 't avondrood verkwijnt	I 41	Hoor! der heid'nen bange klacht . . .	IV 236
Heer, buig Gij mij! zoo als het graan	IV 203	Hoor des Heilands vriend'lijk nooden .	IV 235
Heer, Gij zijt mijn eeuwige erfdeel . . .	IV 218	Hoort de roepstem van uw Vader	II 73
Heer! ik hoor van rijken zegen	I 40	Hoort de roepstem van Jezus, die vriendlijk komt nooden	II 86

	No.
Hoort gij daar dat sterk geruisch	V 280
Hoort gij de bron der genade niet klaatren	II 80
Hoort gij die stemme	IV 233
Hoort gij niet het kloppen van Jezus aan de deur	II 79
Hoor, wat ver en droevig klagen	IV 237
Hosianna in den hoogen!	V 260
Houd vast Uw kind!	III 128
Houdt het jonge leven rein	VI 295
't Hijgend hert, der jacht ontkomen . . .	II 55
Iederen morgen . . .	I 43
Ik ben gewis, niets kan mij scheiden	III 168
Ik heb den vasten grond gevonden . . .	II 108
Ik heb een Heiland, een voorspraak hier boven	II 91
Ik heb door de wereld gezworven	II 62
Ik heb U steeds van noode	IV 220
Ik ken een lied	III 159
Ik schep niet, als in vroeger' dagen . . .	III 133
Ik weet, dat Jezus eens mij zocht	III 124
Ik weet, er is een heerlijk land	II 92
Ik wil mij gaan vertroosten	V 267
Ik worstel op naar Sions top	III 172

	No.
Ik zag met weenende oogen rond	I 87
Ik zeg het allen, dat Hij leeft	V 272
Ik zie een poort wijd openstaan	II 78
Ik zoek, o zondaar, uw behoud	II 70
In der schepping morgenstond	V 257
In U, o Heer, stel ik al mijn vertrouwen . . .	III 142
Is dat, is dat mijn Koning?	V 265
Is uw anker vast, is het vast genoeg?	III 136
't Is Uwe zaak	IV 225
Ja! de Trooster is gekomen	V 282
Ja! elk der vorsten zal zich buigen	I 15
Ja, knapen, 't hoofd omhoog	VI 297
Jeruzalem, gij hooggebouwde stad	III 189
Jeruzalem, mijn zalig huis	III 192
Jezus alleen! Geen andere meesters meer	IV 221
Jezus! dien mijn ziel bemint	III 150
Jezus is het brood des levens	III 161
Jezus is mijn toeverlaat!	V 270
Jezus leeft! Hij overwon!	V 275
Jezus, leven van mijn leven!	V 263
Jezus neemt de zondaars aan	II 71

	No.		No.
Jezus te zien in de hemelsche vreugd . . .	I 28	Komt, maaiers, 't is nu oogsttijd	IV 232
Jezus, toevlucht mijner ziele	III 145	Komt, reiken wij elkan- der	VI 285
Jezus, 'k wil mijn hart U geven	VI 293	Kort is de tijd	II 65
Jezus, 'k wil U needrig volgen	III 139	Kroon Hem met gouden kroon	I 29
Jezus, zie mij aan Uw voet	II 116	Laat, Heiland onzer zielen!	V 262
Jongeling, die staat op den tweesprong van 't leven	VI 284	Laat ieder 's Heeren goedheid loven	I 17
Juich aarde, juich alom den Heer	I 18	Laat ons loven, laat ons juichen	V 277
Juicht nu gij heemlen, verheugt u gij Engelenkoren	V 250	Lam, dat geslacht zijt, U prijzen Gods engelen	I 25
Juich vroolijk nu, gij vromen	V 248	Leer mij Heere, als in gebeden	IV 215
Kent gij ginsch' ontelbre schare	III 181	Leid, vriendlijk Licht, door 't duister, dat m' omgeeft	III 144
Klaag God uwe nooden	III 131	't Licht dezer wereld is reddend verschenen	V 243
Kom, Heil'ge Geest, daal neder	V 281	Liefde was het, onuitputlijk	I 12
Komt allen, bedrukten, gebrook'nen van hart	II 83	Lof zij den Heer, den almachtigen Koning der eere!	I 2
Komt allen te zamen	V 255	Loof, loof den Heer, mijn ziel met alle krachten	I 7
Komt, gij allen, die vermoeid zijt	II 81	Looft, looft verheugd den Heer der heeren	I 19
Komt gij, die vermoeid zijt, door zonden verwond	II 89	Looft, looft nu aller heeren Heer	I 21
Komt en laat ons Christus eeren	V 246	Meer heiligheid geef mij	IV 200
Komt, laat ons voort gaan, kindren!	III 179	'k Moet den Heiland met mij hebben	III 143
Komt, laat ons samen Israels Heer	III 135		

No.	No.
Moet ik gaan metleêge handen IV 234	Nu zijt welkome, Jesu lieve Heer V 247
Mij is ontferming we- dervaren III 122	O heilige Godsstad als kristal III 190
Mijn honger en mijn dorst IV 207	O hoe lieflijk zal het wezen III 198
Mijn kroon heeft Jezus zelf gevlochten . . III 169	O hoofd, bedekt met wonden V 264
Mijn rijkdom en mijn eere, en wat mijn ziel verblijdt II 111	O Jezus, Levenszonne! IV 222
Mijn ziel is immers stil tot God III 134	O Kerstnacht, schooner dan de dagen . . . V 256
Nader, mijn God, bij U! IV 209	O, Lam van God, ik kom tot U II 98
Nader, nog nader! dicht aan Uw hart. IV 213	O land, waar mijn Hei- land in hemelsche pracht III 184
Nauw vereenigd, vast omsloten VI 283	O, mocht ik binnengaan III 185
Neem de wereld, geef mij Jezus IV 219	Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doôn II 51
Neem, Heer, mijn beide handen III 137	Onze Vader, die daar zijt in de hemelen I 33
Neem mijn leven, laat het Heer! IV 223	Oogen hart naar boven! God is in ons midden I 30
Neen, geen boete, geen gebed II 96	Op Christus richt uw oog, gij dien de storm doet beven . III 175
Neen, toon niet uw lijden III 130	Open staan de gouden poorten II 76
Niets blijvends hier be- neen! III 162	Op een lichte wolken- wagen V 279
Niets is, o Oppermajes- teit II 53	Op Gods akker wordt gezaaid IV 231
Nog is daar plaats! Het feestin's Koningszaal II 75	Op 's Hemels wolken zal Hij komen . . III 197
Nog juicht ons toe die zaal'ge nacht . . . V 242	Op het Godslam rust mijn ziele III 120
Nu val alles te voet, voor het Lam, dat geslacht werd . . . I 24	„O roep Mij aan!” zoo klinkt Gods stem van boven II 61

	No.		No.
O Rots der eeuwen, gekleefd voor mij . . .	III 170	Uw roepstem. Heer. klinkt ons ind' ooren!	VI 298
O zee van Gods liefde, zoo peilloos en wijd	II 115	Uw oog ziet alle dagen	II 68
Prijs den Heer met blijde galmen . . .	I 22	Vaak , als vrienden wij vertrouwden . . .	III 164
Prijst Hem! Verwinnaar	V 274	Vader , U bidden wij	I 42
Rots der eeuwen! O mijn toevlucht . .	III 160	Van boven moet het alles komen . . .	I 49
Rots der eeuwen; Troost in smart. . .	II 101	Vat Gij mijn hand, ik ben zoo zwak en huleloos	III 148
Rust mijn ziel, rust hier een weinig. . . .	V 266	Verhef uw hoofd, o Bruid, uw Hemelbruigom nadert . .	III 191
Rust , mijn ziel! uw God is Koning . .	III 132	Verheug u, volk, in duisternis gezeten .	V 241
'k Sla d' oogen naar 't gebergte heen . .	III 125	'k Verlang naar huis, naar 't Vaderhuis daar boven . . .	III 187
Sterk door 't geloof! Ja dat zij onze leuze	VI 287	'k Verlang naar U . .	III 149
Stille nacht, heilige nacht	V 252	Verloren kind, o zeg waarom	II 74
Trek mij toch dichtertot Jezus	IV 208	Verlosser , Vriend, o hoop, o lust . . .	II 105
U , Heer Jezus, te gelijken	IV 216	Verward in zinsbekoring	IV 224
U , heilig Godslam, loven wij	IV 23	Voor 't nieuwe jaar dezelfde Vader . .	VI 305
U kan ik niet missen	IV 211	Vroeger dacht ik, dat 'k geloofde . . .	III 151
Uit diepten van ellenden	II 56	Vrijheid zoo te minnen	II 100
Uren , dagen, maanden, jaren	VI 307	Vrij van den dienst der wereld	VI 296
Uw kleed moet wit zijn als de sneeuw . .	IV 205	Waak nu op! onbekeerd, verloren hart	II 52
		Waak nu op! richt den blik omhoog! . .	II 66

	No.		No.
Waak op, gij geest der oude helden . . .	IV 227	Wij loven U, God, wij prijzen Uwen naam	I 10
Waar de blanke top der duinen	VI 301	Wij treden met beden, vol danken en loven	I 36
Waarheen, pelgrims, waarheen gaat gij	II 69	Wij zijn een dolend volk op aard.	II 107
Waar Jezus komt, daar zegt Hij	III 153	'k Zal dan gedurig bij U zijn	III 154
Waar is onze schuld ge- bleven	III 121	'k Zal eeuwig zingen van Gods goeder- tierenheên	I 9
Waar zijn nu, dood! uw macht en scherpe pijlen?	V 273	Zalig hij, die 't smalle pad	II 57
Wat klaagt angstig mijn ziele	III 129	Zalig, zalig niets te wezen	IV 204
Wat winden, dat er ruischen	III 166	'k Zal met mijn gansche hart Uw eer	I 20
Wat zoekt uw hart te midden van de zon- den	II 59	Zie, de Heer komt op de wolken	III 195
Wat zult zonder Chris- tus gij doen	II 60	Zie, o Jezus. ons bijeen	I 48
Wat zijn deez' ak- koorden	V 254	Zingt nu blij te moe	II 58
Wees gegroet, gij eer- steling der dagen . . .	V 269	Zingt vroolyk heft de stem naar boven . . .	I 13
Wees gegroet, Gij eens verachte	V 278	Zingt, zingt een nieuw gezag den Heere	I 16
Welk een glans van hemelsch licht . . .	V 258	Zondaar, wie gij wezen moogt	II 84
Welzalig zijnd' oprech- ten van gemoed . . .	I 38	Zondaar, zoekt gij rust en vrede	II 85
'k Wil U, o God, mijn dank betalen	VI 306	Zooals ik ben, 'k weet anders niet	II 112
Wilhelmus van Nas- souwe	VI 303	Zouden eenmaal wij ook komen	III 183
Wilt gij weten, wat ik weet	II 117	Zwaar beladen, moe van zonden	II 109
Wij geven het niet over	VI 290	Zijt gij in den vreemde	II 72
		Zij zullen het niet hebben	VI 300

INHOUDSOVERZICHT.

I.	Lofliederen en gebeden	Bladz.	1— 37,	Nö.	1— 50
II.	Aanbieden en aannemen des heils	„	38— 85,	„	51—119
III.	Geloofsvertrouwen en ge- loofsverwachting	„	86—137,	„	120—198
IV.	Heiliging, toewijding, ar- beid	„	137—163,	„	199—238
V.	Christelijke feesten	„	163—192,	„	239—282
VI.	Vereenigingen, bijzondere gelegenheden.	„	192—208,	„	283—310
